

Ekonomia

Bezpieczeństwo publiczne Federacji Rosyjskiej

Analiza wybranych kategorii przestępstw
unormowanych w Kodeksie karnym
Federacji Rosyjskiej

Natasza Duraj

Bezpieczeństwo publiczne Federacji Rosyjskiej

Analiza wybranych kategorii przestępstw
unormowanych w Kodeksie karnym
Federacji Rosyjskiej

WYDAWNICTWO
UNIWERSYTETU
ŁÓDZKIEGO

Ekonomia

Bezpieczeństwo publiczne Federacji Rosyjskiej

Analiza wybranych kategorii przestępstw
unormowanych w Kodeksie karnym
Federacji Rosyjskiej

Natasza Duraj

Natasza Duraj – Uniwersytet Łódzki, Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny
Instytut Logistyki i Informatyki, Katedra Analizy i Strategii Przedsiębiorstwa
90-214 Łódź, ul. Rewolucji 1905 r. nr 37/39

RECENZENT

Kazimierz Kraj

REDAKTOR INICJUJĄCY

Beata Koźniewska

REDAKTOR WYDAWNICTWA UŁ

Piotr Pietrych

SKŁAD I ŁAMANIE

AGENT PR

KOREKTA TECHNICZNA

Wojciech Grzegorzczak

PROJEKT OKŁADKI

Agencja Reklamowa efectoro.pl

Zdjęcie wykorzystane na okładce: © Depositphotos.com/chikennsem@gmail.com

© Copyright by Natasza Duraj, Łódź 2021

© Copyright for this edition by Uniwersytet Łódzki, Łódź 2021

Publikacja jest udostępniona na licencji Creative Commons

Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-Bez utworów zależnych 4.0 (CC BY-NC-ND)

Wydane przez Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego

Wydanie I. W.10247.21.0.M

Ark. wyd. 11,5; ark. druk. 11,75

ISBN 978-83-8220-518-3

e-ISBN 978-83-8220-519-0

<https://doi.org/10.18778/8220-518-3>

Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego

90-131 Łódź, ul. Lindleya 8

www.wydawnictwo.uni.lodz.pl

e-mail: ksiegarnia@uni.lodz.pl

tel. 42 665 58 63

Spis treści

Wstęp	7
Rozdział 1	
Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego	9
A. Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego	9
1.1. Pojęcie bezpieczeństwa publicznego w polskiej literaturze przedmiotu	9
1.2. Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego w rosyjskiej literaturze przedmiotu	10
1.3. Koncepcja bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej	12
B. Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego. Przestępczość	16
1.4. Unormowanie przestępstw przeciwko bezpieczeństwu publicznemu w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej	16
1.5. Przestępczość w Federacji Rosyjskiej	27
1.5.1. Popelnione przestępstwa i ich sprawcy	28
1.5.2. Społeczna charakterystyka przestępczości w Rosji	29
Rozdział 2	
Wybrane przestępstwa, unormowane w Rozdziale 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu”	37
2.1. Przestępstwa o charakterze terrorystycznym	37
2.2. Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem bronią i amunicją oraz materiałami i urządzeniami wybuchowymi	45
2.3. Przestępstwa o charakterze chuligańskim	56
Rozdział 3	
Wybrane przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, unormowane w Rozdziałach 25–28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej	61
3.1. Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi	61
3.2. Przestępstwa ekologiczne, przestępstwa związane z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu oraz przestępstwa w sferze informacji komputerowych	70

6 Spis treści

3.2.1. Przestępstwa ekologiczne, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej	70
3.2.2. Przestępstwa związane z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu	74
3.2.3. Przestępstwa w sferze informacji komputerowych	77
 Zakończenie	 81
Bibliografia	83
Spis tabel	95
Aneks	97

Wstęp

W literaturze przedmiotu bezpieczeństwo publiczne utożsamiane jest z najwyższą wartością społeczną, warunkującą bezpieczeństwo życia i zdrowia obywateli oraz nienaruszalności ich mienia, jak również ze stanem niezakłóconego panowania porządku publicznego i ładu społecznego. Jego utrzymanie jest jednym z najstarszych zadań publicznych, wiążących się z podstawową funkcją władzy publicznej.

W Federacji Rosyjskiej od wielu lat podejmowane są różnicowane pod względem sił i środków działania, mające na celu wykrywanie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi. Istotnym problemem, z którym mają do czynienia rosyjskie organy ścigania, są liczne próby działań terrorystycznych, a także podejmowane działania związane z nielegalnym obrotem bronią i amunicją.

Zasadniczym celem monografii jest przedstawienie problematyki dotyczącej bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej. W pracy przyjęto tezę, że opracowywanie i wdrażanie szeregu rozwiązań organizacyjnych i prawnych w zakresie zapobiegania czynom, wymierzonym w dobro państwa, jego porządek publiczny oraz życie, zdrowie i mienie obywateli Federacji Rosyjskiej, stanowi warunek niezbędny kształtowania pożądanego poziomu bezpieczeństwa publicznego w Rosji.

Praca składa się ze wstępu, trzech rozdziałów, zakończenia, bibliografii oraz aneksu. W rozdziale 1, zatytułowanym *Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego* zreferowano definicje i koncepcje bezpieczeństwa publicznego w polskiej i rosyjskiej literaturze przedmiotu. Omówiono w nim postanowienia zawarte w Koncepcji bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej, a także zagadnienia dotyczące unormowania przestępstw przeciwko bezpieczeństwu publicznemu w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej. Ponadto rozdział 1 zawiera informacje, dotyczące przestępczości w Rosji, przy czym analiza ta została podzielona na dwie zasadnicze części: diagnozy tendencji popełnianych przestępstw na terytorium Federacji Rosyjskiej oraz społeczną charakterystykę przestępczości w Rosji.

W Rozdziale 2 pt. *Wybrane przestępstwa, unormowane w Rozdziale 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej*, „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu” ujęto zagadnienia, odnoszące się do trzech kategorii przestępstw, a mianowicie: przestępstw o charakterze terrorystycznym, przestępstw związanych z nielegalnym

obrotem bronią i amunicją oraz materiałami i urządzeniami wybuchowymi, jak również przestępstw o charakterze chuligańskim, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019.

Rozdział 3, zatytułowany *Wybrane przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, unormowane w Rozdziałach 25–28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej* zawiera analizę przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi. W rozdziale tym zwrócono uwagę na problematykę dystrybucji na rosyjskim rynku tzw. „dopalaczy”, w tym narkotyku określonego jako „krokodyl”, produkowanego od 2002 r. na terytorium Federacji Rosyjskiej. Ponadto w rozdziale 3 ujęto analizę przestępstw ekologicznych, przestępstw związanych z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu oraz przestępstw w sferze informacji komputerowych.

W zakończeniu zawarto najważniejsze wnioski, płynące z przeprowadzonej analizy zagadnień, odnoszących się do kształtowania bezpieczeństwa publicznego Federacji Rosyjskiej. Natomiast aneks zawiera tłumaczenie postanowień koncepcji bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej, unormowań przestępstw przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i porządkowi publicznemu, zawartych w Dziale IX Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej.

Realizacja zamierzonego celu monografii była możliwa dzięki krytycznej analizie literatury przedmiotu zarówno w języku rosyjskim, jak i w języku polskim. Praca powstała także na podstawie tłumaczenia rosyjskich aktów prawnych, z których za szczególnie istotne uznane zostały: Konstytucja Federacji Rosyjskiej, koncepcja bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej oraz kodeks karny Federacji Rosyjskiej. Część empiryczną pracy oparto na materiałach zgromadzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej obejmujących lata 2003–2019, dotyczących przestępstw popełnionych na terytorium Rosji. Uzupełniający materiał stanowiły informacje pochodzące z Prokuratury Generalnej Federacji Rosyjskiej, dotyczące społecznej charakterystyki przestępczości w Rosji.

Praca adresowana jest do szerokiego grona odbiorców, zainteresowanych problematyką kształtowania szeroko rozumianego bezpieczeństwa publicznego, w tym do studentów i słuchaczy studiów podyplomowych na kierunkach bezpieczeństwo publiczne, zarządzanie oraz ekonomia.

Rozdział 1

Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego

A. Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego

1.1. Pojęcie bezpieczeństwa publicznego w polskiej literaturze przedmiotu

Próby zdefiniowania bezpieczeństwa publicznego w literaturze przedmiotu były podejmowane w różnych okresach i przez przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych. E. Ochendowski, rozpatrując bezpieczeństwo publiczne na gruncie prawa administracyjnego, ujął jego istotę w sposób następujący: bezpieczeństwo publiczne polega na utrzymywaniu nienaruszalności życia, zdrowia, godności, wolności, majątku obywateli, porządku prawnego i podstawowych urządzeń państwa¹. Zdaniem S. Pikulskiego, pod pojęciem bezpieczeństwa publicznego należy rozumieć stan braku zagrożenia dla funkcjonowania administracji państwowej i realizacji jej interesów, umożliwiający normalny, swobodny jej rozwój².

Podobnie jak S. Pikulski, większość polskich badaczy utożsamia bezpieczeństwo publiczne ze swoistym stanem lub procesem, cechującym się brakiem szeroko rozumianego zagrożenia przez bezprawne zamachy naruszające określone dobra. W. Fehler definiuje pojęcie bezpieczeństwa publicznego jako pewien proces lub stan niezagrożenia przestępczością pospolitą, przestępczością gospodarczą, a także przestępczością zorganizowaną, jak również klęskami żywiołowymi,

1 E. Ochendowski, *Prawo administracyjne. Część ogólna*, TNOiK, Toruń 2004, s. 126.

2 S. Pikulski, *Podstawowe zagadnienia bezpieczeństwa publicznego*, [w:] W. Bednarek, S. Pikulski (red.), *Prawne i administracyjne aspekty bezpieczeństwa osób i porządku publicznego w okresie transformacji ustrojowo-gospodarczej. Materiały z konferencji naukowej, Mierki 26–27 października 2000 r.*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2000, s. 101.

wypadkami komunikacyjnymi czy korupcją³. Natomiast A. Czop pod pojęciem bezpieczeństwa publicznego rozumie pożądaný stan w państwie, rozumiany jako brak zagrożenia w życiu społeczeństwa i poszczególnych jego członków, wynikający ze skutecznego przeciwdziałania przez urządzenia państwowe i inne podmioty działające na podstawie prawa wszelkim determinantom zagrożeń oraz z realizacji zadań, zapobiegających czynom wymierzonym w dobro państwa, jego porządek publiczny, życie, zdrowie i mienie obywateli⁴.

Według stanowiska ujętego w *Słowniku terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego*, bezpieczeństwo publiczne należy rozumieć jako stan na obszarze państwa, powstały w wyniku zorganizowanej i realizowanej obrony i ochrony osób i mienia przed zagrożeniami na lądzie, morzu i w powietrzu⁵. Z definicją tą można wiązać kategorię poziomu bezpieczeństwa publicznego, którą Z. Skwarek określa jako istnienie opartego o normy prawne stanu wewnątrz państwa, w którym zapewnione są warunki do sprawnego funkcjonowania organizacji państwowej, realizującej wspólne ponadjednostkowe cele, skutecznie egzekwuje się obowiązki i chroni prawa jednostek żyjących w tej organizacji (ze szczególnym uwzględnieniem życia, zdrowia i mienia) oraz istnieją zasoby i mechanizmy wykonawcze, umożliwiające skuteczne reagowanie na sytuację naruszającą ten stan⁶.

1.2. Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego w rosyjskiej literaturze przedmiotu

Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego stanowi jedno z najważniejszych zadań każdego państwa, a jego ochrona jest jednym z najstarszych zadań publicznych, związanych z podstawową funkcją władzy publicznej.

Bezpieczeństwo publiczne jest przede wszystkim wartością konstytucyjną. Wzmiankę o niej zawiera art. 72 ust. 1 pkt „b” Konstytucji Federacji Rosyjskiej⁷, w którym zapisano, że wspólny zakres działania Federacji Rosyjskiej i podmio-

3 W. Fehler, *Bezpieczeństwo wewnętrzne współczesnej Polski. Aspekty teoretyczne i praktyczne*, Wydawnictwo Arte, Warszawa 2012, s. 86.

4 A. Czop, *System bezpieczeństwa publicznego Rzeczypospolitej Polskiej ze szczególnym uwzględnieniem prywatnego sektora ochrony. Podręcznik akademicki*, Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego „Apeiron”, Kraków 2016, s. 16.

5 J. Kaczmarek, W. Łepkowski, B. Zdrodowski (red.), *Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego*, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2013, s. 16.

6 Z. Skwarek, *Bezpieczeństwo wewnętrzne państwa*, [w:] J. Pawłowski (red.), *Podstawy bezpieczeństwa narodowego (państwa). Podręcznik akademicki*, Wydawnictwo Akademii Sztuki Wojennej, Warszawa 2017, s. 214.

7 Конституция Российской Федерации, принята всенародным голосованием 12 декабря 1993 года с изменениями, одобренными в ходе общероссийского голосования 1 июля 2020 года, Администрация Президента России, <http://www.kremlin.ru/acts/constitution> (dostęp: 13.01.2021).

tów Federacji Rosyjskiej obejmuje ochronę praw i wolności człowieka i obywatela, ochronę praw mniejszości narodowych, zapewnianie praworządności oraz porządku i bezpieczeństwa publicznego, a także ustrój stref przygranicznych.

Rosyjski *Słownik prawniczy* pod red. P.I. Kudriawcewa definiuje bezpieczeństwo publiczne jako system stosunków społecznych i norm prawnych, regulujących dane relacje w celu zapewnienia ładu społecznego, nietykalności życia i zdrowia ludności, działalności organizacji państwowych i społecznych, instytucji i przedsiębiorstw⁸.

W odróżnieniu od bezpieczeństwa narodowego, opartego na politycznej kontroli sytuacji, bezpieczeństwo publiczne – w opinii G.W. Osipowa i W.N. Kuzniecowa – oznacza zdolność społeczeństwa do zachowania swej istoty w niezmiennym stanie w warunkach zmieniających się realiów oraz faktycznych lub możliwych zagrożeń, co jest wymogiem zapewnienia niezbędnych warunków do rozwoju tradycyjnych struktur języka, kultury, organizacji społecznej, religii oraz identyfikacji narodowej⁹.

W rosyjskiej literaturze przedmiotu pojęcie bezpieczeństwa publicznego jest najczęściej utożsamiane z określonego rodzaju systemem bądź stanem, cechującym się brakiem szeroko rozumianego zagrożenia.

W grupie definicji bezpieczeństwa publicznego, definiujących to pojęcie z punktu widzenia określonego systemu, na uwagę zasługują trzy niżej prezentowane podejścia, traktujące bezpieczeństwo publiczne jako swoistego rodzaju system stosunków, przede wszystkim społecznych, mających na celu eliminację zagrożenia życia i zdrowia ludności. Bezpieczeństwo publiczne w tym ujęciu definiowane jest zarówno jako system stosunków, które kształtują się w procesie zapobiegania i eliminacji zagrożenia życia i zdrowia obywateli oraz ich majątku¹⁰, jako system stosunków społecznych, regulowanych normami prawa w celu zapewnienia normalnego funkcjonowania instytucji, przedsiębiorstw i organizacji, zapobieżenia i wyeliminowania zagrożenia życia i zdrowia ludności¹¹, a także jako system stosunków społecznych, związany z ochroną jednostki, społeczeństwa i państwa przed zagrożeniami o charakterze społecznym, naturalnym i technogennym¹².

Bezpieczeństwo publiczne widziane jako określony stan definiowane jest w rosyjskiej literaturze przedmiotu jako określone warunki chronionego normami

8 П.И. Кудрявцев (ред.), *Юридический словарь*, Т. 2, Государственное издательство юридической литературы, Москва 1956, s. 19. Zob. także А.Я. Сухарев (ред.), *Юридический энциклопедический словарь*, Издательство Советская энциклопедия, Москва 1984, s. 204.

9 Г.В. Осипов, В.Н. Кузнецов, *Социология и государственность (достижения, проблемы, решения)*, Российская академия наук, Отделение общественных наук, Институт социально-политических исследований, Москва 2005, s. 187–189.

10 А.П. Алехин, А.А. Кармолицкий, Ю.М. Козлов, *Административное право России. Часть первая, Зерцало*, Москва 2011, s. 519.

11 В.В. Денисенко, *Определение и содержание понятия „оперативная обстановка“*, „Административное право и процесс“ 2006, № 2, s. 53–56.

12 А.В. Жаглин, *Общественная безопасность как социальное явление и элемент системы национальной безопасности*, „Вестник Воронежского института МВД России“ 2007, № 1, s. 33.

prawa całokształtu stosunków społecznych, kształtujących się w obszarze działalności jednostki i społeczeństwa, bezpiecznego funkcjonowania organów państwowych, organizacji (związków) społecznych oraz obywateli, a także realizacji ich praw, wolności oraz interesów prawnych¹³, a także jako stan, w którym chronione są życiowo ważne interesy społeczeństwa, do minimum obniżone prawdopodobieństwo wystąpienia realnych i potencjalnych, wewnętrznych i zewnętrznych zagrożeń, a także w którym zapewnione są warunki do progresywnego rozwoju jednostki i społeczeństwa¹⁴. Bezpieczeństwo to widziane jest również jako normalny stan stosunków społecznych, poczucie ochrony u obywateli¹⁵.

Na uwagę zasługują także definicje B.T. Chamchoyeva, który określa bezpieczeństwo publiczne jako stan, w którym zapewniona jest stabilność i trwałość rozwoju społeczeństwa, realizacja praw i wolności człowieka oraz zagwarantowane są sprzyjające warunki i możliwości zaspakajania i realizacji jego życiowych potrzeb¹⁶. Ten sam autor w innym opracowaniu definiuje to pojęcie jako taki stan stosunków społecznych, przy którym zapewnione jest bezpieczne funkcjonowanie społeczeństwa, zaspokojenie i realizacja niezbędnych potrzeb i interesów jego obywateli, zapewniona jest zdolność do efektywnego zapobiegania lub eliminowania różnego rodzaju niebezpieczeństw i zagrożeń, a także zdolność do postępu i rozwoju¹⁷.

1.3. Koncepcja bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej

Zasadniczym aktem prawnym, zawierającym zapisy dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa publicznego jako części bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej, jest Koncepcja bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej¹⁸.

Dokument ten składa się z siedmiu części i 33 punktów. W punkcie 1 Koncepcji określono, że jest ona systemem poglądów, dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, stanowiącego część bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej. Zgodnie z zapisami zawartymi w punkcie 2, w Koncepcji określone zostały główne źródła zagrożeń bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej,

13 А.М. Воронов, *Общественная безопасность: административные и информационно-правовые проблемы обеспечения и организации управления*, ВНИИ МВД России, Москва 2004, s. 35.

14 И.В. Демин, *Общественная безопасность: теоретико-методологические аспекты*, „Юридический мир” 2007, № 6, s. 39.

15 В.И. Радченко (red.), *Комментарий к Уголовному кодексу Российской Федерации (постатейный)*, Проспект, Москва 2008, s. 13.

16 Б.Т. Хамхоев, *Генезис формирования понимания сущности общественной безопасности*, „Вестник Московского университета МВД России” 2010, № 8, s. 178–179.

17 Б.Т. Хамхоев, *Проблемы определения общественной безопасности*, „Административное право и процесс” 2011, № 7, s. 112.

18 Концепция общественной безопасности в Российской Федерации (утв. Президентом РФ 14.11.2013 № Пр-2685). Przekład pełnego tekstu Koncepcji został zamieszczony w aneksie.

cele, zadania, zasady oraz podstawowe kierunki działalności uprawnionych organów państwowych, a także organów samorządu terytorialnego, innych organów i organizacji, biorących udział w zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego na podstawie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej.

W punkcie 4 Koncepcji zawarto definicję bezpieczeństwa publicznego. Pod pojęciem tym rozumiany jest stan zapewniający ochronę człowieka i obywatela oraz materialnych i duchowych wartości społeczeństwa przed zamachami przestępczymi i innymi bezprawnymi zamachami, konfliktami społecznymi i konfliktami powstającymi między narodowościami, a także przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym i technogennym.

W punkcie 6 Koncepcji zdefiniowano podstawowe pojęcia, takie jak: zagrożenie bezpieczeństwa publicznego, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, system zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, państwowy system monitorowania stanu bezpieczeństwa publicznego oraz środki zapewnienia bezpieczeństwa publicznego.

Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego zostało zdefiniowane jako bezpośrednia lub pośrednia możliwość złamania praw i wolności człowieka i obywatela, wyrządzenia szkody materialnym i duchowym wartościom społeczeństwa, natomiast pojęcie zapewnienia bezpieczeństwa publicznego oznacza – zgodnie z zapisami zawartymi w punkcie 6 Koncepcji – realizację określonego przez państwo systemu środków politycznych, organizacyjnych, społeczno-gospodarczych, informacyjnych, prawnych oraz innych środków, ukierunkowanych na przeciwdziałanie zamachom przestępczym oraz innym bezprawnym zamachom, a także na zapobieganie, likwidację i (lub) minimalizację skutków sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym.

System zapewnienia bezpieczeństwa publicznego został określony przez ustawodawcę jako siły i środki zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a państwowy system monitorowania stanu bezpieczeństwa publicznego – jako jednolity międzyresortowy wielostopniowy zautomatyzowany system informacyjny śledzenia stanu bezpieczeństwa publicznego, przeznaczony do ujawniania, prognozowania i oceny zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, oceny efektywności polityki państwowej, prowadzonej w sferze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a także do wysuwania propozycji, związanych z doskonaleniem stanu bezpieczeństwa publicznego. Natomiast za środki zapewnienia bezpieczeństwa publicznego uznane zostały technologie, a także środki techniczne, programowe, lingwistyczne, prawne i organizacyjne, w tym kanały telekomunikacyjne oraz zautomatyzowane systemy zarządzania procesami, wykorzystywane w celu zbierania, tworzenia, przetwarzania, przekazywania lub pozyskiwania informacji o stanie bezpieczeństwa publicznego oraz o sposobach jego wzmacniania.

W Koncepcji podkreślono, iż zagrożenie terrorystyczne na terytorium Federacji Rosyjskiej nadal jest na wysokim poziomie, a skutki aktów terrorystycznych są poważne. Dlatego też w istniejących warunkach konieczna jest realizacja kompleksu przedsięwzięć w sferze przeciwdziałania terroryzmowi i likwidacja jego podstaw.

W Koncepcji wskazano, że jednym z głównych źródeł zagrożenia bezpieczeństwa publicznego jest działalność ekstremistyczna organizacji narodowościowych, religijnych, etnicznych oraz innych organizacji i struktur, ukierunkowana na naruszenie jedności i integralności terytorialnej Federacji Rosyjskiej, destabilizację wewnątrzpolitycznej i społecznej sytuacji w kraju.

W Koncepcji podkreślono, że w wielkich miastach oraz w regionach przygranicznych kraju zwiększyła się liczba przestępstw, związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi oraz ich prekursorami. Co więcej, znaczna liczba przestępstw popełniana jest w stanie upojenia alkoholowego lub odurzenia narkotycznego. Prawodawca wskazał ponadto, że mimo stworzenia w Federacji Rosyjskiej podstaw prawnych i organizacyjnych przeciwdziałania korupcji, dostosowanych do potrzeb aktualnej sytuacji, stopień rozpowszechnienia się tego zjawiska nadal pozostaje wysoki. Ujawniane są liczne przestępstwa korupcyjne, popełniane przeciwko władzy państwowej, interesom służby państwowej i służby pełnionej w organach samorządu terytorialnego.

W punkcie 25 Koncepcji wymienione zostały cele zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej, którymi są:

- a) osiągnięcie i utrzymanie właściwego poziomu ochrony praw i wolności człowieka i obywatela, praw i interesów prawnych organizacji i związków społecznych, materialnych i duchowych wartości społeczeństwa przed zagrożeniami o charakterze kryminalnym;
- b) zwiększenie poziomu ochrony ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym i technogennym, a także przed zagrożeniami terrorystycznymi;
- c) zachowanie porządku publicznego, a także politycznej, społecznej i ekonomicznej stabilności w społeczeństwie.

Prawodawca w punkcie 26 Koncepcji bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej wskazał, że priorytetowym zadaniem zapewnienia bezpieczeństwa publicznego jest ochrona życia, zdrowia, konstytucyjnych praw i wolności człowieka i obywatela.

W punkcie 27 Koncepcji zapisano, że zapewnienie bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej realizowane jest na podstawie następujących zasad:

- a) przestrzegania i ochrony praw i wolności człowieka i obywatela;
- b) legalności;
- c) kompleksowego zastosowania środków politycznych, organizacyjnych, społeczno-gospodarczych, informacyjnych, prawnych oraz innych środków, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa publicznego;
- d) priorytetu środków profilaktycznych, przeznaczonych do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
- e) współdziałania sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego z organizacjami społecznymi, organizacjami międzynarodowymi i obywatelami w celu kompleksowego reagowania we właściwym czasie na zagrożenia bezpieczeństwa publicznego.

Zgodnie z zapisami zawartymi w punkcie 28 Koncepcji, podstawowymi kierunkami działalności sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego jest przeciwdziałanie terroryzmowi, ekstremizmowi, zamachom przestępczym i innym bezprawnym zamachom, przeciwdziałanie korupcji, ochrona ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym lub technogennym, przeciwdziałanie nielegalnej migracji, jak również rozszerzanie współpracy międzynarodowej w dziedzinie ochrony prawa.

W myśl zapisów zawartych w punkcie 29 Koncepcji bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej, realizacja niniejszej Koncepcji zakłada:

- a) tworzenie państwowego systemu monitorowania stanu bezpieczeństwa publicznego;
- b) doskonalenie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej;
- c) opracowanie i wdrożenie kompleksowych programów celowych, ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa publicznego;
- d) doskonalenie jednolitego państwowego systemu przeciwdziałania występkom, w tym monitoringu i oceny efektywności praktyki stosowania prawa, opracowanie i wykorzystanie środków profilaktycznych, ukierunkowanych na obniżenie poziomu skorumpowania i kryminalizacji stosunków społecznych;
- e) doskonalenie jednolitego państwowego systemu zapobiegania i likwidacji zdarzeń o charakterze nadzwyczajnym i technogennym (w tym podsystemów terytorialnych i funkcjonalnych), jego wzajemne oddziaływanie z analogicznymi systemami innych państw, a także współpracy przygranicznej w tej sferze;
- f) badanie wiodących doświadczeń innych państw w sferze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego i wykorzystanie ich w systemie zapewnienia bezpieczeństwa publicznego Federacji Rosyjskiej;
- g) rozwój współpracy międzynarodowej w sferze ochrony prawa.

W punkcie 33 Koncepcji bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej ujęto zapis, zgodnie z którym realizacja niniejszej Koncepcji winna sprzyjać:

- a) wzmocnieniu porządku prawnego, utrzymaniu zgody obywatelskiej, stabilności politycznej i społecznej w społeczeństwie;
- b) zwiększeniu efektywności ochrony życia, zdrowia, konstytucyjnych praw i wolności człowieka i obywatela na terytorium Federacji Rosyjskiej;
- c) dalszemu rozwojowi systemu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej;
- d) wzmocnieniu roli państwa jako gwaranta bezpieczeństwa obywateli, przede wszystkim nieletnich;
- e) zwiększeniu efektywności działalności sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
- f) obniżeniu poziomu kryminalizacji stosunków społecznych;
- g) zwiększeniu ochrony ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym i technogennym, a także przed skutkami przejawów terroryzmu i ekstremizmu;

- h) doskonaleniu regulacji normatywno-prawnych w sferze profilaktyki występów, korupcji, terroryzmu i ekstremizmu.

W Koncepcji podkreślono również, że podstawę prawną zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w Rosji stanowi Konstytucja Federacji Rosyjskiej, powszechnie uznane zasady i normy prawa międzynarodowego, umowy międzynarodowe Federacji Rosyjskiej, federalne ustawy konstytucyjne, Ustawa Federalna z dnia 28 grudnia 2010 r. Nr 390 „O bezpieczeństwie”, inne ustawy federalne, normatywne Prezydenta Federacji Rosyjskiej i Rządu Federacji Rosyjskiej, Strategia bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej do 2020 r.¹⁹, a także normatywne akty prawne federalnych organów władzy wykonawczej, konstytucje (dekrety), ustawy i inne normatywne akty prawne podmiotów Federacji Rosyjskiej, dekrety jednostek samorządu terytorialnego oraz inne lokalne akty prawne.

B. Pojęcie i istota bezpieczeństwa publicznego. Przestępczość

1.4. Unormowanie przestępstw przeciwko bezpieczeństwu publicznemu w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej

W prawie rosyjskim każdy artykuł, każdy rozdział i podrozdział aktu normatywnego ma własną nazwę ustawową²⁰. Konstrukcja części specjalnej Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej pozwala wyróżnić dwie kategorie bezpieczeństwa publicznego – w ujęciu szerszym i węższym²¹.

W Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej²² (dalej: KK FR) w Dziale IX, zatytułowanym „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i porządkowi

19 Koncepcja bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej została zatwierdzona przez Prezydenta Federacji Rosyjskiej w dniu 14 listopada 2013 r., stąd w jej postanowieniach znalazło się wskazanie Strategii bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej do 2020 r., uchwalonej Dekretem Prezydenta Federacji Rosyjskiej z dnia 31 grudnia 2015 r. Tekst Koncepcji w aktualnej formie (z 2021 r.) nadal zawiera to odniesienie.

20 Zob. K. Laskowska, *Przestępstwa w Rosji z perspektywy kryminologii i prawa karnego*, Temida2, Białystok 2016, s. 204 i nast.

21 Dział IX Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowany „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i porządkowi publicznemu”, zawiera pięć rozdziałów, a jeden z nich (tj. Rozdział 24) jest także określony jako „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu” i dotyczy ochrony bezpieczeństwa publicznego w wąskim znaczeniu tego słowa.

22 Kodeks karny Federacji Rosyjskiej z dnia 13 czerwca 1996 r. Nr 63 (Уголовный кодекс Российской Федерации от 13 июня 1996 г. № 63-ФЗ), z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, <http://www.kremlin.ru/acts/bank/9555> (dostęp: 31.01.2021).

publicznemu”, obejmującemu artykuły od 205 do 274.1, wyszczególniono pięć rozdziałów (od 24 do 28), w których unormowana została ta kategoria przestępstw²³. Zostały one uszeregowane w następującej kolejności²⁴:

- Rozdział 24 „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu” (art. 205–227 KK FR),
- Rozdział 25 „Przestępstwa przeciwko zdrowiu ludności i moralności społecznej” (art. 228–245 KK FR),
- Rozdział 26 „Przestępstwa ekologiczne” (art. 246–262 KK FR),
- Rozdział 27 „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu ruchu i eksploatacji środków transportu” (art. 263–271.1 KK FR),
- Rozdział 28 „Przestępstwa w sferze informacji komputerowych” (art. 272–274.1 KK FR).

Cechą szczególną przestępstw przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i porządkowi publicznemu jest fakt, że godzą one w interesy szerokiego kręgu osób, a nie pojedynczego człowieka²⁵. Podmiotem ochrony bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego jest państwo, stanowiące organizację oraz społeczeństwo, będące jej elementem²⁶.

Rozdział 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowany „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu”, jest najobszerniejszym rozdziałem Działu IX. Rozdział ten zawiera 42 artykuły, obejmujące unormowania różnorodnych przestępstw, związanych ze spowodowaniem zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz ich majątku, począwszy od przestępstw o charakterze terrorystycznym, poprzez przestępstwa polegające na organizacji działalności związku przestępczego,

23 W polskim Kodeksie karnym przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu nie są wyszczególnione, natomiast polski ustawodawca w Rozdziale XX unormował przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu, a w Rozdziale XXXII – przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu. Więcej zob. w: D. Mocarska, *Wybrane zagadnienia prawa karnego materialnego*, Wydział Wydawnictw i Poligrafii Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Szczytno 2013, s. 78–81; M. Gałązka, A. Kalisz, *Prawo karne materialne. Wybrane przepisy części szczególnej. Tablice poglądowe*, Wydział Wydawnictw i Poligrafii Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Szczytno 2013, s. 116–132 i 316–344.

24 Tłumaczenie poszczególnych artykułów Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej zostało zawarte w aneksie.

25 А.П. Мироненко, *К вопросу о преступлениях против общественной безопасности и общественного порядка*, „Территория науки” 2018, № 4, s. 177.

26 Е.В. Листопадова, *Правопорядок как форма организации общества*, [w:] Е.В. Листопадова, Н.А. Мерецкая, С.Е. Туркулец, *Право и правопорядок: вопросы теории и практики*, ДВГУПС, Хабаровск 2018, s. 42–47; Д.А. Пашенцев, Н.Н. Черногор, *Правопорядок в контексте современной постклассической методологии*, „Юридическая наука” 2017, № 1, s. 16–22; В.П. Гавриков, *Законность и правопорядок как состояние, цель и результат правового регулирования*, Научные труды Калужского государственного университета имени К.Э. Циолковского, Сер. „Гуманитарные науки” Калужский государственный университет им. К.Э. Циолковского, Калуга 2015, s. 213–222; О.А. Михаль, *О некоторых проблемах классификации преступлений*, „Российский юридический журнал” 2013, № 2, s. 137–140.

organizacji zamieszek masowych, przestępstwa związane z nielegalnym obrotem bronią i amunicją, aż do przestępstw piractwa.

Konstrukcję Rozdziału 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej zaprezentowano w tabeli 1.1, w której wyszczególniono poszczególne numery artykułów, ich tytuły oraz konstrukcję, obejmującą liczbę ustępów oraz ewentualnych przypisów.

Tabela 1.1. Konstrukcja Rozdziału 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu” (art. 205–227 KK FR)

Nr artykułu	Tytuł artykułu	Konstrukcja
1	2	3
205	Akt terrorystyczny	Ust. 1–3 wraz z przypisem
205.1	Wspieranie działalności terrorystycznej	Pięć ustępów (ust. 1, ust. 1.1, ust. 2–4) i trzy przypisy (przypis 1, 1.1 i przypis 2)
205.2	Publiczne wezwania do prowadzenia działalności terrorystycznej, publiczne usprawiedliwianie terroryzmu lub propaganda terroryzmu	Ust. 1–2 i trzy przypisy – 1, 1.1 i 2
205.3	Odbywanie szkolenia w celu prowadzenia działalności terrorystycznej	Jeden przypis
205.4	Organizacja związku terrorystycznego i uczestnictwo w nim	Ust. 1–2 i dwa przypisy
205.5	Organizowanie działalności organizacji terrorystycznej i uczestnictwo w działalności takiej organizacji	Ust. 1–2 i jeden przypis
205.6	Niezawiadomienie o przestępstwie	Jeden przypis
206	Wzięcie zakładnika	Ust. 1–4 wraz z przypisem
207	Jawnie fałszywe zawiadomienie o akcie terrorystycznym	Ust. 1–4 i przypisy 1–2
207.1	Publiczne rozpowszechnianie jawnie fałszywych informacji o zdarzeniach, stanowiących zagrożenie dla życia i bezpieczeństwa obywateli	Jeden przypis
207.2	Publiczne rozpowszechnianie jawnie fałszywych informacji o istotnym znaczeniu dla społeczeństwa, które spowodowało ciężkie skutki	Ust. 1–2
208	Organizacja nielegalnej formacji zbrojnej lub udział w niej	Ust. 1–2 wraz z przypisem
209	Bandytyzm	Ust. 1–3

210	Organizacja związku przestępczego (organizacji przestępczej) lub uczestnictwo w nim (w niej)	Pięć ustępów: ust. 1, ust. 1.1, ust. 2–4 wraz z przypisem
210.1	Zajęcie najwyższego stanowiska w hierarchii przestępczej	–
211	Porwanie statku transportu powietrznego lub wodnego albo składu taboru kolejowego	Ust. 1–4
212	Zamieszki masowe	Pięć ustępów: ust. 1, ust. 1.1, ust. 2–4 wraz z przypisem
212.1	Niejednokrotne naruszenie ustanowionego porządku organizowania lub prowadzenia zgromadzenia, mitingu, demonstracji, pochodu lub pikietowania	Jeden przypis
213	Chuligaństwo	Ust. 1–3
214	Wandalizm	Ust. 1–2
215	Naruszenie zasad bezpieczeństwa w obiektach energetyki atomowej	Ust. 1–3
215.1	Przerwanie lub ograniczenia dostawy energii elektrycznej lub odłączenie od innych źródeł zabezpieczenia warunków życia	Ust. 1–2
215.2	Doprowadzenie do stanu nieużywalności obiektów zabezpieczenia warunków życia	Ust. 1–3
215.3	Samowolne podłączenie się do rurociągów naftowych, rurociągów transportujących produkty naftowe i rurociągów gazowych lub doprowadzenie ich do stanu nieużywalności	Ust. 1–5
215.4	Nielegalne przedostanie się na teren chronionego obiektu	Ust. 1–2 wraz z przypisem
216	Naruszenie wymogów bezpieczeństwa przy prowadzeniu prac budowlanych lub innych prac	Ust. 1–3 wraz z przypisem
217	Naruszenie zasad bezpieczeństwa przemysłowego obiektów produkcyjnych, stwarzające zagrożenie	Ust. 1–3
217.1	Naruszenie wymogów zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony antyterrorystycznej obiektów kompleksu paliwowo-energetycznego	Ust. 1–3 wraz z przypisem
217.2	Jawnie fałszywa konkluzja ekspertyzy, dotyczącej bezpieczeństwa przemysłowego	Ust. 1–3
218	Naruszenie zasad ewidencjonowania, magazynowania, przewozu i stosowania materiałów wybuchowych, substancji łatwopalnych i wyrobów pirotechnicznych	–

Tabela 1.1 (cd.)

1	2	3
219	Naruszenie wymogów bezpieczeństwa pożarowego	Ust. 1–3
220	Nielegalny obrót materiałami jądrowymi lub substancjami radioaktywnymi	Ust. 1–3
221	Kradzież lub zawłaszczenie materiałów jądrowych bądź substancji radioaktywnych	Ust. 1–3
222	Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie broni, jej głównych części, amunicji	Ust. 1–4 wraz z przypisem
222.1	Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie materiałów albo urządzeń wybuchowych	Ust. 1–3 wraz z przypisem
223	Nielegalna produkcja broni	Ust. 1–4 wraz z przypisem
223.1	Nielegalna produkcja materiałów wybuchowych, nielegalna produkcja, przerób lub naprawa urządzeń wybuchowych	Ust. 1–3 wraz z przypisem
224	Niedbałe przechowywanie broni palnej	Ust. 1–2
225	Nienależyte wykonywanie obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych	Ust. 1–2
226	Kradzież lub wyłudzenie broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych	Ust. 1–4
226.1	Przemysł substancji silnie działających, toksycznych, trujących, wybuchowych, radioaktywnych, źródeł promieniowania, broni palnej i jej istotnych części, urządzeń wybuchowych, amunicji, broni masowego rażenia, środków jej przenoszenia, innych rodzajów broni, innego sprzętu wojskowego, a także materiałów i wyposażenia, które mogą być wykorzystane do produkcji broni masowego rażenia, środków do jej przenoszenia, innych rodzajów broni, innego sprzętu wojskowego, a także produktów i zasobów lub dóbr kultury ważnych strategicznie bądź szczególnie cennych dzikich zwierząt i wodnych zasobów biologicznych	Ust. 1–3 wraz z przypisami 1–4
227	Piractwo	Ust. 1–3

Źródło: opracowanie własne na podstawie Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej.

Rozdział 25 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowany „Przestępstwa przeciwko zdrowiu ludności i moralności społecznej”, składa się z 35 artykułów. W rozdziale tym zostały unormowane przestępstwa związane z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi, przestępstwa

związane z utworzeniem organizacji niekomercyjnej, której działalność stanowi zamach na jednostkę i prawa obywateli, jak również przestępstwa dotyczące zajmowania się prostytutką, w tym prostytutką nieletnich. Ponadto Rozdział 25 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej zawiera unormowanie takich przestępstw, jak zniszczenie lub uszkodzenie obiektów dziedzictwa kulturowego narodów Federacji Rosyjskiej, kompleksów przyrodniczych, obiektów wziętych pod ochronę państwa bądź dóbr kultury, nielegalne poszukiwanie i zabór przedmiotów archeologicznych z wykopalisk, zniszczenie lub uszkodzenie grobów wojskowych, a także pomników, stel, obelisków, innych pamiątkowych budowli lub obiektów, uwieczniających pamięć poległych w obronie Ojczyzny albo jej interesów bądź poświęconym dniom wojskowej sławy Rosji. Rozdział ten zamyka unormowanie takich przestępstw, jak znieważenie zwłok i miejsc spoczynku oraz okrutne traktowanie zwierząt.

Konstrukcję Rozdziału 25 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej prezentuje tabela 1.2.

Tabela 1.2. Konstrukcja Rozdziału 25 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko zdrowiu ludności i moralności społecznej” (art. 228–245 KK FR)

Nr artykułu	Tytuł artykułu	Konstrukcja
1	2	3
228	Nielegalne nabycie, przechowywanie, przewóz, produkcja, przetwarzanie środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów, a także nielegalne nabycie, przechowywanie, przewóz roślin zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe	Ust. 1–3 i przypisy 1–3
228.1	Nielegalna produkcja, sprzedaż lub przesyłanie środków narkotycznych, substancji psychotropowych albo ich analogów, a także nielegalna sprzedaż lub przesyłanie roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe	Ust. 1–5
228.2	Naruszenie zasad obrotu środkami narkotycznymi lub substancjami psychotropowymi	Ust. 1–2
228.3	Nielegalne nabycie, przechowywanie lub przewóz prekursorów środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także nielegalne nabycie, przechowywanie lub przewóz roślin, zawierających prekursory środków narkotycznych albo substancji psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursory środków narkotycznych lub substancji psychotropowych	Ust. 1–2 i przypisy 1–3

Tabela 1.2 (cd.)

1	2	3
228.4	Nielegalna produkcja, sprzedaż lub wysyłka prekursorów środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także nielegalna sprzedaż lub wysyłka roślin, zawierających prekursory środków narkotycznych albo substancji psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursory środków narkotycznych lub substancji psychotropowych	Ust. 1–2
229	Kradzież lub wyłudzenie środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe	Ust. 1–4
229.1	Przemyt środków narkotycznych, substancji psychotropowych, ich prekursorów albo analogów, roślin zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich prekursory, instrumentów lub wyposażenia, znajdujących się pod szczególną kontrolą i wykorzystywanych do produkcji środków narkotycznych lub substancji psychotropowych	Ust. 1–4
230	Nakłanianie do używania środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów	Ust. 1–3 wraz z przypisem
230.1	Nakłanianie sportowca do stosowania substancji i (lub) metod, których stosowanie jest zakazane w sporcie	Ust. 1–3 i przypisy 1–2
230.2	Stosowanie w stosunku do sportowca substancji i (lub) metod, których stosowanie jest zakazane w sporcie	Ust. 1–2 wraz z przypisem
231	Nielegalna uprawa roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich prekursory	Ust. 1–2 wraz z przypisem
232	Organizowanie lub utrzymywanie melin albo systematyczne oddawanie do dyspozycji pomieszczeń w celu zażywania środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów	Ust. 1–3 wraz z przypisem
233	Nielegalne wydawanie lub podrabianie recept albo innych dokumentów, uprawniających do nabycia środków narkotycznych lub substancji psychotropowych	–
234	Nielegalny obrót substancjami silnie działającymi lub toksycznymi z celem sprzedaży	Ust. 1–4 wraz z przypisem
234.1	Nielegalny obrót nowymi potencjalnie niebezpiecznymi substancjami psychoaktywnymi	Ust. 1–3
235	Nielegalne wykonywanie działalności medycznej lub farmaceutycznej	Ust. 1–2

235.1	Nielegalna produkcja środków leczniczych i wyrobów medycznych	Ust. 1–2 wraz z przypisem
236	Naruszenie zasad sanitarno-epidemiologicznych	Ust. 1–3
237	Ukrycie informacji o okolicznościach, stwarzających niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi	Ust. 1–2
238	Produkcja, przechowywanie, przewóz lub sprzedaż towarów i produktów, wykonanie prac lub świadczenie usług niezgodnych z wymogami bezpieczeństwa	Ust. 1–3
238.1	Wprowadzenie do obiegu sfalszowanych, złej jakości i niezarejestrowanych środków leczniczych i wyrobów medycznych oraz obrót sfalszowanymi dodatkami aktywnymi biologicznie	Ust. 1, ust. 1.1, ust. 2–3 i przypisy 1–3
239	Utworzenie organizacji niekomercyjnej, której działalność stanowi zamach na jednostkę i prawa obywateli	Ust. 1–3
240	Doprowadzenie do uprawiania prostytucji	Ust. 1–3
240.1	Korzystanie z usług seksualnych nieletniego	Jeden przypis
241	Organizowanie uprawiania prostytucji	Ust. 1–3
242	Nielegalna produkcja i dystrybucja materiałów lub przedmiotów pornograficznych	Ust. 1–3 wraz z przypisem
242.1	Produkcja i dystrybucja materiałów lub przedmiotów pornograficznych z wizerunkami nieletnich	Ust. 1–2 i przypisy 1–2
242.2	Wykorzystanie osoby nieletniej w celu produkcji materiałów lub przedmiotów pornograficznych	Ust. 1–2
243	Zniszczenie lub uszkodzenie obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, obiektów dziedzictwa kulturowego, kompleksów przyrodniczych, obiektów wziętych pod ochronę państwa bądź dóbr kultury	Ust. 1–2
243.1	Naruszenie wymogów zachowania lub wykorzystania obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej bądź ujawnionych obiektów dziedzictwa kulturowego	Jeden przypis
243.2	Nielegalne poszukiwanie i (lub) zabór przedmiotów archeologicznych z wykopalisk	Ust. 1–3 i przypisy 1–2

Tabela 1.2 (cd.)

1	2	3
243.3	Uchylenie się wykonawcy prac ziemnych, budowlanych, melioracyjnych, gospodarczych lub innych prac oraz archeologicznych prac polowych, wykonywanych na podstawie zezwolenia, od obowiązkowego przekazania państwu odnalezionych podczas wykonywania tego rodzaju prac przedmiotów, posiadających szczególną wartość kulturową bądź dóbr kultury w dużym rozmiarze	Ust. 1–2 wraz z przypisem
243.4	Zniszczenie lub uszkodzenie grobów wojskowych, a także pomników, stel, obelisków, innych pamiątkowych budowli lub obiektów, uwieczniających pamięć poległych w obronie Ojczyzny albo jej interesów bądź poświęconych dniom wojskowej sławy Rosji	Ust. 1–2
244	Znieważenie zwłok i miejsc spoczynku	Ust. 1–2
245	Okrutne traktowanie zwierząt	Ust. 1–2

Źródło: jak w tabeli 1.1.

Rozdział 26 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowany „Przestępstwa ekologiczne”, składa się z 18 artykułów, każdy z których przewiduje odpowiedzialność karną za niekwalifikowane i kwalifikowane typy przestępstw. Znaczna część przewidzianych w tym rozdziale czynów zabronionych ma charakter skutkowy²⁷. W rozdziale tym unormowane zostały takie przestępstwa, jak naruszenie przepisów ochrony środowiska podczas wykonywania prac, przestępstwa w zakresie obrotu substancjami niebezpiecznymi dla środowiska i odpadami, przy obrocie czynnikami mikrobiologicznymi bądź innymi agentami biologicznymi lub toksynami, jak również naruszenie przepisów weterynaryjnych i reguł w zakresie zwalczania chorób roślin. Ponadto w Rozdziale 26 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej unormowano takie czyny przestępne, jak zanieczyszczenie wód, zanieczyszczenie atmosfery i środowiska morskiego, zniszczenie gruntów, nielegalne łowiectwo i nielegalny obrót szczególnie cenną dziką zwierzyną, jak również nielegalny wyręb nasadzeń leśnych czy naruszenie reżimu szczególnie chronionych terytoriów przyrodniczych i obiektów przyrodniczych.

Przestępstwa ekologiczne, ujęte w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej, przedstawia tabela 1.3.

²⁷ D. Sołodow, *Przestępstwa przeciwko środowisku w Polsce i w Rosji – problemy prawa, ścigania i dochodzenia*, „Studia Prawnoustrojowe” 2019, nr 43, s. 300–301.

Tabela 1.3. Konstrukcja Rozdziału 26 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa ekologiczne” (art. 246–262 KK FR)

Nr artykułu	Tytuł artykułu	Konstrukcja
246	Naruszenie przepisów ochrony środowiska podczas wykonywania prac	–
247	Naruszenie przepisów w zakresie obrotu substancjami niebezpiecznymi dla środowiska i odpadami	Ust. 1–3
248	Naruszenie zasad bezpieczeństwa przy obrocie czynnikami mikrobiologicznymi bądź innymi agentami biologicznymi lub toksynami	Ust. 1–2
249	Naruszenie przepisów weterynaryjnych i reguł w zakresie zwalczania chorób roślin	Ust. 1–2
250	Zanieczyszczenie wód	Ust. 1–3
251	Zanieczyszczenie atmosfery	Ust. 1–3
252	Zanieczyszczenie środowiska morskiego	Ust. 1–3
253	Naruszenie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej o szelfie kontynentalnym oraz o specjalnej strefie ekonomicznej Federacji Rosyjskiej	Ust. 1–3
254	Zniszczenie gruntów	Ust. 1–3
255	Naruszenie zasad ochrony i wykorzystania kopalin	Ust. 1–3 wraz z przypisem
256	Nielegalny odłów wodnych zasobów biologicznych	Ust. 1–3 wraz z przypisem
257	Naruszenie zasad ochrony wodnych zasobów biologicznych	–
258	Nielegalne łowiectwo	Ust. 1–2 wraz z przypisem
258.1	Nielegalne zdobycie i obrót szczególnie cenną dziką zwierzyną oraz wodnymi zasobami biologicznymi, należącymi do gatunków wpisanych do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej i (lub) chronionych na podstawie umów międzynarodowych Federacji Rosyjskiej	Ust. 1, ust. 1.1, ust. 2, ust. 2.1, ust. 3, ust. 3.1
259	Zniszczenie krytycznych obszarów występowania organizmów, wpisanych do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej	–
260	Nielegalny wyręb nasadzeń leśnych	Ust. 1–3 wraz z przypisem
261	Zniszczenie lub uszkodzenie nasadzeń leśnych	Ust. 1–4 wraz z przypisem
262	Naruszenie reżimu szczególnie chronionych terytoriów przyrodniczych i obiektów przyrodniczych	–

Źródło: jak w tabeli 1.1.

Rozdział 27 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowany „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu ruchu i eksploatacji transportu”, obejmuje 11 artykułów, w których unormowano przestępstwa związane z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji transportu kolejowego, lotniczego, morskiego i wewnętrznego transportu wodnego oraz metra, naruszeniem zasad ruchu drogowego, bezpiecznego funkcjonowania środków transportu, a także naruszeniem zasad lotów międzynarodowych i zasad korzystania z przestrzeni powietrznej Federacji Rosyjskiej.

Konstrukcja Rozdziału 27 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej została przedstawiona w tabeli 1.4.

Tabela 1.4. Konstrukcja Rozdziału 27 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu ruchu i eksploatacji transportu” (art. 263–271.1 KK FR)

Nr artykułu	Nazwa artykułu	Konstrukcja artykułu
263	Naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji transportu kolejowego, lotniczego, morskiego i wewnętrznego transportu wodnego oraz metra	Ust. 1, ust. 1.1, ust. 1.2, ust. 2, ust. 2.1, ust. 3–4 oraz jeden przypis
263.1	Naruszenie wymogów w sferze bezpieczeństwa transportowego	Ust. 1–4 wraz z przypisem
264	Naruszenie zasad ruchu drogowego i użytkowania środków transportu	Ust. 1–6 oraz przypisy 1–2
264.1	Naruszenie zasad ruchu drogowego przez osobę poddaną karze administracyjnej	–
265	Utracił moc [podstawa prawna: Ustawa Federalna z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162]	
266	Nieodpowiednia jakościowo naprawa środków transportu i przekazanie ich do użytkowania z usterkami technicznymi	Ust. 1–3
267	Doprowadzenie do nieużywalności środków transportu lub połączeń komunikacyjnych	Ust. 1–3 wraz z przypisem
267.1	Czyny, zagrażające bezpieczeństwu eksploatacji środków transportu	–
268	Naruszenie zasad, zapewniających bezpieczne funkcjonowanie środków transportu	Ust. 1–3
269	Utracił moc [podstawa prawna: Ustawa Federalna z dnia 23 kwietnia 2018 r.]	
270	Nieudzielenie przez kapitana statku pomocy osobom potrzebującym ratunku	–
271	Naruszenie zasad lotów międzynarodowych	–
271.1	Naruszenie zasad korzystania z przestrzeni powietrznej Federacji Rosyjskiej	Ust. 1–2

Źródło: jak w tabeli 1.1.

Rozdział 28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowany „Przestępstwa w sferze informacji komputerowych”, jest najkrótszym z rozdziałów, ujętych w Dziale IX. Zawiera on jedynie cztery artykuły, w których unormowano przestępstwa związane z bezprawnym dostępem do informacji komputerowych, rozpowszechnianiem szkodliwych programów komputerowych, jak również przestępstwa związane z niezgodnym z prawem wpływem na infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej. Konstrukcję Rozdziału 28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej przedstawia tabela 1.5.

Tabela 1.5. Konstrukcja Rozdziału 28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa w sferze informacji komputerowych” (art. 272–274.1 KK FR)

Nr artykułu	Nazwa artykułu	Konstrukcja artykułu
272	Bezprawny dostęp do informacji komputerowych	(ust. 1–4 i przypisy 1–2);
273	Stworzenie, wykorzystanie i rozpowszechnianie szkodliwych programów komputerowych	Ust. 1–3
274	Naruszenie zasad eksploatacji środków przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji komputerowych i sieci informatyczno-telekomunikacyjnych	Ust. 1–2
274.1	Niezgodny z prawem wpływ na infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej	Ust. 1–5

Źródło: jak w tabeli 1.1.

Istotnym aktem prawnym z punktu widzenia cyberbezpieczeństwa w Rosji jest Ustawa Federalna z dnia 26 lipca 2017 r. Nr 187 „O bezpieczeństwie krytycznej infrastruktury informatycznej Federacji Rosyjskiej”²⁸, w której zawarto podstawowe definicje dotyczące krytycznej infrastruktury informatycznej, wykorzystywane w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej.

1.5. Przestępczość w Federacji Rosyjskiej

W kryminologii przestępczość traktowana jest jako zjawisko społeczne, podlegające naukowemu opisowi²⁹. Pod pojęciem rozmiaru przestępczości należy rozumieć udział zachowań przestępczych w całokształcie działalności członków społeczeństwa, natomiast przez pojęcie dynamiki przestępstw rozumiane jest tempo i kierunek zmian podstawowych cech zbioru czynów przestępczych³⁰.

28 Федеральный закон от 26 VII 2017 г. № 187-ФЗ „О безопасности критической информационной инфраструктуры Российской Федерации”.

29 M. Kuć, *Kryminologia*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2015, s. 45.

30 *Ibidem*, s. 46–47.

W dalszej części pracy zaprezentowano zagadnienia dotyczące przestępstw ogółem, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej i ich sprawców oraz społecznej charakterystyki przestępczości w Rosji. Analiza ta bazuje na materiałach zebranych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej za lata 2003–2019 oraz Prokuraturę Generalną Federacji Rosyjskiej za lata 2010–2019. We wskazanych okresach materiały te były gromadzone i publikowane, stąd w pracy taki horyzont czasowy został poddany analizie.

1.5.1. Popełnione przestępstwa i ich sprawcy

Na podstawie materiałów zgromadzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, dotyczących przestępstw ogółem, popełnionych w latach 2003–2019 na terytorium Federacji Rosyjskiej można stwierdzić, że najwięcej z ich zostało zarejestrowanych w 2006 r. (3 855 373 przestępstwa), natomiast najmniej – w 2018 r. (1 991 532 przestępstwa – spadek o 48,3% w stosunku do 2006 r.). W 2006 r. odnotowano także największą liczbę wszczętych postępowań przygotowawczych, które zakończyły się skierowaniem aktu oskarżenia do sądu.

Jeśli chodzi o dynamikę przestępstw, zarejestrowanych w Rosji w latach 2003–2019, to największy ich wzrost został zaobserwowany w 2005 r. (o 22,8%), a największy spadek – w 2010 r. (o 12,2% – zob. tabela 1.6).

Tabela 1.6. Przestępstwa ogółem, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	2 756 398	9,1	1 518 659	–1,5	1 158 714	25,4
2004	2 893 810	5,0	1 569 288	3,3	1 264 970	9,2
2005	3 554 738	22,8	1 698 663	8,2	1 658 854	31,1
2006	3 855 373	8,5	1 794 517	5,6	2 032 400	22,5
2007	3 582 541	–7,1	1 775 165	–1,1	1 863 870	–8,3
2008	3 209 862	–10,4	1 713 445	–3,5	1 479 467	–20,6
2009	2 994 820	–6,7	1 650 951	–3,6	1 309 083	–11,5
2010	2 628 799	–12,2	1 430 977	–13,3	1 193 293	–8,8
2011	2 404 807	–8,5	1 311 846	–8,3	1 080 050	–9,5
2012	2 302 168	–4,3	1 252 779	–4,5	1 014 705	–6,1
2013	2 206 249	–4,2	1 238 251	–1,2	950 325	–6,3
2014	2 190 578	–0,7	1 185 028	–4,3	977 041	2,8

2015	2 388 476	9,0	1 254 706	5,9	1 047 099	7,1
2016	2 160 063	-9,6	1 189 770	-5,2	983 355	-6,1
2017	2 058 476	-4,7	1 117 801	-6,0	886 786	-9,8
2018	1 991 532	-3,3	1 087 983	-2,7	860 408	-3,0
2019	2 024 337	1,6	1 052 441	-3,3	915 204	6,4

Źródło: opracowanie własne na podstawie *Состояние преступности в России за январь–декабрь 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 года*, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Bazując na materiałach zgromadzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, można stwierdzić, że od 2016 r. liczba zarejestrowanych przestępstw, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w badanym okresie, systematycznie malała. Wyjątkiem był 2005 r., w którym zaobserwowano wzrost liczby przestępstw o 9% oraz 2019 r. (wzrost zarejestrowanych przestępstw o 1,6%).

1.5.2. Społeczna charakterystyka przestępczości w Rosji

Materiały dotyczące społecznej charakterystyki przestępczości w Federacji Rosyjskiej zostały po raz pierwszy opublikowane przez Prokuraturę Generalną Federacji Rosyjskiej w 2010 r. Materiały te zawierają informacje o ujętych sprawcach przestępstw, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, z uwzględnieniem podziału na płeć, wykształcenie, obywatelstwo, wiek oraz z podziałem na wykonywany zawód lub pozycję społeczną.

Z danych tych wynika, że wśród mężczyzn-sprawców przestępstw, dominowały osoby z wykształceniem podstawowym, przy czym ich udział w ogólnej liczbie sprawców przestępstw ulegał stopniowemu obniżeniu (z 42,42% w 2010 r. do 35,28% w 2019 r.). Udział mężczyzn z wykształceniem średnim ogólnym w liczbie sprawców przestępstw wahał się od 21,28% do 26,28%, a z wykształceniem średnim zawodowym – od 24,98% do 33,93%. Wśród mężczyzn, będących sprawcami przestępstw, zaobserwowano tendencję stopniowego wzrostu udziału osób z wykształceniem wyższym w ogólnej liczbie sprawców przestępstw (z 6,32% w 2010 r. do 9,51% w 2019 r.).

W grupie kobiet-sprawców przestępstw można również dostrzec te same dwie tendencje: stopniowego zmniejszania się udziału kobiet z wykształceniem podstawowym oraz zwiększania się udziału kobiet z wykształceniem wyższym. W 2010 r. kobiety z wykształceniem podstawowym stanowiły 40,61% sprawców przestępstw, popełnionych przez kobiety na terytorium Federacji Rosyjskiej w tymże roku, natomiast w 2019 r. – 33,15%. Udział kobiet z wykształceniem średnim ogólnym w liczbie sprawców przestępstw, którymi były kobiety, wahał się od 18,44% do 22,87%, a z wykształceniem średnim zawodowym – od 26,95% do 34,21%.

W latach 2010–2018 wśród kobiet-sprawców przestępstw dominowały kobiety z wykształceniem podstawowym, a w 2019 r. – z wykształceniem średnim zawodowym. Jednocześnie wzrósł udział procentowy kobiet z wykształceniem średnim zawodowym w ogólnej liczbie przestępstw popełnionych przez kobiety. W 2010 r. kobiety z tego rodzaju wykształceniem stanowiły 26,95% sprawców przestępstw, popełnionych przez kobiety w Rosji, natomiast w 2019 r. – 34,21% (zob. tabela 1.7).

Tabela 1.7. Podział ujętych sprawców przestępstw na kategorie kobiet i mężczyzn z uwzględnieniem ich wykształcenia

Rok	Wykształcenie			
	podstawowe	średnie ogólne	średnie zawodowe	wyższe
2010	k: 67 642 (40,61%) m: 386 010 (42,42%)	k: 37 603 (22,58%) m: 239 087 (26,28%)	k: 44 878 (26,95%) m: 227 245 (24,98%)	k: 16 431 (9,87%) m: 57 538 (6,32%)
2011	k: 61 796 (40,20%) m: 359 509 (42,14%)	k: 35 150 (22,87%) m: 220 309 (25,83%)	k: 41 508 (27,00%) m: 219 217 (25,70%)	k: 15 251 (9,92%) m: 54 046 (6,34%)
2012	k: 59 611 (40,10%) m: 343 614 (41,55%)	k: 33 128 (22,29%) m: 208 622 (25,23%)	k: 40 868 (27,49%) m: 220 506 (26,66%)	k: 15 041 (10,12%) m: 54 285 (6,56%)
2013	k: 59 358 (39,41%) m: 337 019 (40,73%)	k: 32 326 (21,46%) m: 203 000 (24,53%)	k: 42 271 (28,07%) m: 228 939 (27,67%)	k: 16 647 (11,05%) m: 58 488 (7,07%)
2014	k: 59 235 (38,86%) m: 327 270 (39,92%)	k: 31 146 (20,43%) m: 193 654 (23,62%)	k: 44 920 (29,47%) m: 238 331 (29,07%)	k: 17 127 (11,24%) m: 60 501 (7,38%)
2015	k: 62 315 (37,46%) m: 340 657 (39,00%)	k: 33 191 (19,95%) m: 200 226 (22,93%)	k: 50 295 (30,23%) m: 263 558 (30,18%)	k: 20 569 (12,36%) m: 68 941 (7,89%)
2016	k: 51 609 (36,11%) m: 320 920 (38,20%)	k: 26 736 (18,70%) m: 186 109 (22,15%)	k: 45 576 (31,89%) m: 262 966 (31,30%)	k: 19 017 (13,30%) m: 70 147 (8,35%)
2017	k: 49 909 (35,18%) m: 293 775 (36,98%)	k: 26 626 (18,77%) m: 172 175 (21,67%)	k: 46 762 (32,96%) m: 259 345 (32,64%)	k: 18 560 (13,08%) m: 69 147 (8,70%)
2018	k: 48 215 (34,23%) m: 275 615 (36,15%)	k: 25 992 (18,45%) m: 163 704 (21,47%)	k: 47 399 (33,65%) m: 253 533 (33,25%)	k: 19 234 (13,66%) m: 69 599 (9,13%)
2019	k: 45 730 (33,15%) m: 254 267 (35,28%)	k: 25 442 (18,44%) m: 153 389 (21,28%)	k: 47 191 (34,21%) m: 244 540 (33,93%)	k: 19 585 (14,20%) m: 68 551 (9,51%)

Legenda:

k – kobiety

m – mężczyźni

Źródło: Социальный портрет преступности, Генеральная Прокуратура Российской Федерации, Портал правовой статистики, http://crimestat.ru/social_portrait (dostęp: 30.12.2020).

Druą kategorią, dotyczącą społecznej charakterystyki przestępczości w Rosji, odnosi się do podziału sprawców przestępstw, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2010–2019, ze względu na obywatelstwo. W tej kategorii

wyróżnione zostały dwie grupy – obywatele Federacji Rosyjskiej oraz obywatele innych państw i osoby bez obywatelstwa.

Na podstawie materiałów, opublikowanych przez rosyjską Prokuraturę Generalną można stwierdzić, że w całym badanym okresie ponad 97% kobiet-sprawców przestępstw posiadało obywatelstwo Federacji Rosyjskiej. W przypadku mężczyzn-sprawców przestępstw, udział ten był niższy i wahał się od 95,92% w 2013 r. i w 2015 r. do 96,37% w 2010 r. (zob. tabela 1.8).

Tabela 1.8. Podział ujętych sprawców przestępstw na kategorie kobiet i mężczyzn z uwzględnieniem ich obywatelstwa

Rok	Obywatelstwo	
	obywatele Federacji Rosyjskiej	obywatele innych państw oraz osoby bez obywatelstwa
2010	k: 168 488 (97,77%) m: 904 449 (96,37%)	k: 3 849 (2,23%) m: 34 077 (3,63%)
2011	k: 155 505 (97,60%) m: 848 718 (96,23%)	k: 3 793 (2,38%) m: 33 183 (3,76%)
2012	k: 150 911 (97,76%) m: 824 496 (96,26%)	k: 3 446 (2,23%) m: 32 002 (3,74%)
2013	k: 152 209 (97,40%) m: 821 365 (95,92%)	k: 4 055 (2,59%) m: 34 923 (4,08%)
2014	k: 153 981 (97,36%) m: 813 538 (95,95%)	k: 4 172 (2,64%) m: 34 329 (4,05%)
2015	k: 167 564 (97,32%) m: 866 280 (95,92%)	k: 4 616 (2,68%) m: 36 906 (4,09%)
2016	k: 144 138 (97,37%) m: 834 070 (96,11%)	k: 3 891 (2,63%) m: 33 793 (3,89%)
2017	k: 143 505 (97,68%) m: 788 489 (96,13%)	k: 3 412 (2,32%) m: 31 718 (3,87%)
2018	k: 142 326 (97,83%) m: 756 076 (96,24%)	k: 3 161 (2,17%) m: 29 567 (3,76%)
2019	k: 139 609 (97,97%) m: 715 171 (96,36%)	k: 2 900 (2,03%) m: 27 022 (3,64%)

Źródło: jak w tabeli 1.7.

Trzeci podział grupy sprawców przestępstw, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2010–2019, dotyczy ich wieku. Rosyjska Prokuratura Generalna uwzględniła następujące kategorie sprawców przestępstw: 14–15 lat, 16–17 lat, 18–24 lat, 25–29 lat, 30–49 lat oraz kategorię wiekową 50 lat i więcej.

W omawianym okresie dominującą grupą sprawców przestępstw, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, były osoby znajdujące się w wieku od 30 do 49 lat. Ich udział w ogólnej liczbie sprawców przestępstw systematycznie rósł. Dotyczyło to zarówno kobiet, jak i mężczyzn, ujętych przez rosyjskie organy ścigania w analizowanym okresie. W 2010 r. udział kobiet w wieku 30–49 lat w ogólnej liczbie sprawców przestępstw, którymi były kobiety, wyniósł 44,87%, natomiast w 2019 r. – 57,38%.

W przypadku mężczyzn-sprawców przestępstw, udział grupy wiekowej 30–49 lat w 2010 r. wyniósł 39,52%, a w 2019 r. – 52,59% (zob. tabela 1.9).

Tabela 1.9. Podział ujętych sprawców przestępstw na kategorie kobiet i mężczyzn ze względu na wiek

Rok	Wiek					
	14–15 lat	16–17 lat	18–24 lata	25–29 lat	30–49 lat	50 lat i więcej
2010	k: 2 599 (1,51%) m: 18 857 (2,01%)	k: 5 410 (3,14%) m: 45 826 (4,88%)	k: 34 174 (19,83%) m: 243 417 (25,94%)	k: 31 228 (18,12%) m: 177 552 (18,92%)	k: 77 310 (44,87%) m: 370 854 (39,52%)	k: 21 590 (12,53%) m: 81 901 (8,73%)
2011	k: 2 480 (1,56%) m: 17 993 (2,04%)	k: 4 666 (2,93%) m: 40 824 (4,63%)	k: 30 103 (18,89%) m: 223 973 (25,39%)	k: 28 825 (18,09%) m: 165 325 (18,74%)	k: 74 099 (46,51%) m: 358 468 (40,64%)	k: 19 156 (12,02%) m: 75 428 (8,55%)
2012	k: 2 447 (1,59%) m: 16 063 (1,88%)	k: 4 266 (2,76%) m: 36 685 (4,28%)	k: 27 348 (17,72%) m: 206 282 (24,08%)	k: 28 085 (18,19%) m: 163 685 (19,11%)	k: 74 328 (48,15%) m: 357 879 (41,78%)	k: 17 894 (11,59%) m: 75 975 (8,87%)
2013	k: 2 563 (1,64%) m: 17 155 (2,00%)	k: 4 136 (2,65%) m: 36 907 (4,31%)	k: 26 159 (16,74%) m: 196 310 (22,93%)	k: 27 776 (17,77%) m: 163 770 (19,13%)	k: 76 896 (49,21%) m: 363 630 (42,47%)	k: 18 738 (11,99%) m: 78 523 (9,17%)
2014	k: 2 191 (1,39%) m: 14 882 (1,76%)	k: 3 752 (2,37%) m: 33 544 (3,96%)	k: 24 618 (15,57%) m: 183 177 (21,60%)	k: 27 809 (17,58%) m: 162 173 (19,13%)	k: 80 347 (50,80%) m: 374 273 (44,14%)	k: 19 439 (12,29%) m: 79 798 (9,41%)
2015	k: 2 428 (1,41%) m: 14 797 (1,64%)	k: 4 291 (2,49%) m: 34 477 (3,82%)	k: 24 649 (14,32%) m: 178 977 (19,82%)	k: 29 604 (17,19%) m: 171 932 (19,04%)	k: 88 979 (51,68%) m: 414 976 (45,94%)	k: 22 227 (12,91%) m: 87 994 (9,74%)

2016	k: 2 031 (1,37%) m: 13 573 (1,56%)	k: 3 538 (2,39%) m: 29 447 (3,39%)	k: 20 508 (13,85%) m: 161 940 (18,66%)	k: 25 176 (17,01%) m: 167 707 (19,32%)	k: 76 504 (51,68%) m: 406 786 (46,87%)	k: 20 269 (13,69%) m: 88 396 (10,19%)
2017	k: 1 650 (1,12%) m: 13 233 (1,61%)	k: 2 518 (1,71%) m: 25 103 (3,06%)	k: 18 083 (12,31%) m: 143 600 (17,51%)	k: 23 389 (15,92%) m: 148 721 (18,13%)	k: 80 391 (54,72%) m: 403 795 (49,23%)	k: 20 885 (14,22%) m: 85 735 (10,45%)
2018	k: 1 679 (1,15%) m: 13 169 (1,68%)	k: 2 432 (1,67%) m: 23 580 (3,00%)	k: 17 064 (11,73%) m: 130 476 (16,61%)	k: 21 566 (14,82%) m: 131 110 (16,69%)	k: 81 401 (55,95%) m: 400 827 (51,02%)	k: 21 344 (14,67%) m: 86 459 (11,01%)
2019	k: 1 579 (1,11%) m: 12 215 (1,65%)	k: 2 267 (1,59%) m: 21 892 (2,95%)	k: 16 073 (11,28%) m: 118 602 (15,98%)	k: 19 779 (13,88%) m: 115 113 (15,51%)	k: 81 771 (57,38%) m: 390 271 (52,59%)	k: 21 036 (14,76%) m: 84 063 (11,63%)

Źródło: jak w tabeli 1.7.

Czwarty podział sprawców przestępstw, ukazujący społeczną charakterystykę przestępczości w Rosji, posługuje się kategoriami związanymi z wykonywanym przez nich zawodem lub pozycją społeczną. Prokuratura Generalna Federacji Rosyjskiej wyróżniła następujące kategorie: robotników najemnych, urzędników, przedsiębiorców (z wyłączeniem osób prawnych), pracowników organów władzy państwowej, osoby uczące się lub studentów oraz osoby bez stałego źródła dochodów, w tym osoby bezrobotne.

W całym badanym okresie większość sprawców przestępstw, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, stanowiły osoby bez stałego źródła dochodów. W przypadku kobiet, ich udział w ogólnej liczbie sprawców przestępstw wahał się od 64,21% do 68,84%, a mężczyzn – od 65,40% do 69,55%.

Znaczną grupę sprawców przestępstw stanowili także robotnicy najemni. Dotyczyło to zarówno kobiet, jak i mężczyzn. W przypadku kobiet udział procentowy zaliczonych do tej kategorii wahał się od 16,48% w 2012 r. do 20,90% w 2018 r.

Najrzadziej sprawcami przestępstw byli pracownicy organów władzy państwowej – zarówno kobiety, jak i mężczyźni. Udział kobiet zaliczonych do tej kategorii wahał się od 0,41% w 2015 r. do 0,63% w 2016 r., a mężczyzn – od 0,22% w 2018 r. do 0,72% w 2014 r. (zob. tabela 1.10).

Tabela 1.10. Ujęci sprawcy przestępstw – kobiety i mężczyźni – z uwzględnieniem podziału na wykonywany zawód lub pozycję społeczną

Rok	Wykonywany zawód lub pozycja społeczna						
	robotnicy najemni	urzędnicy	przedsiębiorcy (z wyłączeniem osób prawnych)	pracownicy organów władzy państwowej	osoby uczące się lub studenci	osoby bez stałego źródła dochodów	w tym osoby bezrobotne
2010	k: 29 434 (17,27%) m: 170 512 (17,96%)	k: 11 529 (6,77%) m: 33 882 (3,57%)	k: 2 866 (1,68%) m: 10 215 (1,08%)	k: 736 (0,43%) m: 3 782 (0,40%)	k: 8 433 (4,95%) m: 63 569 (6,7%)	k: 109 405 (64,21%) m: 620 909 (65,42%)	k: 7 989 (4,69%) m: 46 315 (4,88%)
2011	k: 26 352 (16,75%) m: 163 646 (18,42%)	k: 9 732 (6,19%) m: 27 775 (3,13%)	k: 2 178 (1,38%) m: 9 322 (1,05%)	k: 732 (0,47%) m: 3 253 (0,37%)	k: 7 475 (4,75%) m: 57 226 (6,44%)	k: 103 854 (66,03%) m: 587 066 (66,08%)	k: 6 966 (4,43%) m: 40 194 (4,52%)
2012	k: 25 246 (16,48%) m: 165 144 (19,03%)	k: 8 581 (5,60%) m: 25 178 (2,90%)	k: 2 032 (1,33%) m: 9 306 (1,07%)	k: 859 (0,56%) m: 5 714 (0,66%)	k: 7 228 (4,72%) m: 51 929 (5,98%)	k: 102 517 (66,91%) m: 572 139 (65,91%)	k: 6 750 (4,41%) m: 38 606 (4,45%)
2013	k: 27 008 (17,58%) m: 171 205 (19,88%)	k: 8 988 (5,85%) m: 25 470 (2,96%)	k: 2 011 (1,31%) m: 9 374 (1,09%)	k: 871 (0,57%) m: 6 107 (0,71%)	k: 7 195 (4,68%) m: 53 684 (6,23%)	k: 101 631 (66,16%) m: 563 338 (65,40%)	k: 5 919 (3,85%) m: 32 137 (3,73%)
2014	k: 28 352 (18,40%) m: 172 596 (20,29%)	k: 8 020 (5,21%) m: 24 315 (2,86%)	k: 1 861 (1,21%) m: 9 376 (1,10%)	k: 910 (0,59%) m: 6 105 (0,72%)	k: 6 674 (4,33%) m: 48 196 (5,67%)	k: 102 841 (66,75%) m: 560 256 (65,88%)	k: 5 407 (3,51%) m: 29 605 (3,48%)
2015	k: 31 251 (19,07%) m: 176 913 (19,91%)	k: 7 866 (4,80%) m: 25 086 (2,82%)	k: 2 161 (1,32%) m: 9 809 (1,10%)	k: 669 (0,41%) m: 4 304 (0,48%)	k: 7 348 (4,48%) m: 48 615 (5,47%)	k: 111 017 (67,74%) m: 605 621 (68,14%)	k: 3 573 (2,18%) m: 18 438 (2,07%)
2016	k: 28 019 (20,48%) m: 172.533 (20,72%)	k: 6 976 (5,10%) m: 23 174 (2,78%)	k: 2 052 (1,50%) m: 10 278 (1,23%)	k: 866 (0,63%) m: 4 867 (0,58%)	k: 6 281 (4,59%) m: 43 690 (5,25%)	k: 91 616 (66,97%) m: 573 011 (68,81%)	k: 987 (0,72%) m: 5 159 (0,62%)
2017	k: 27 177 (20,12%) m: 160 253 (20,43%)	k: 6 554 (4,85%) m: 22 374 (2,85%)	k: 1 939 (1,44%) m: 10 540 (1,34%)	k: 767 (0,57%) m: 4 333 (0,55%)	k: 4 865 (3,60%) m: 40 639 (5,18%)	k: 93 002 (68,84%) m: 542 515 (69,18%)	k: 803 (0,59%) m: 3 588 (0,46%)

2018	k: 27 549 (20,90%) m: 155 951 (21,22%)	k: 6 306 (4,78%) m: 16 432 (2,24%)	k: 1 394 (1,06%) m: 6 363 (0,87%)	k: 750 (0,57%) m: 1 604 (0,22%)	k: 4 779 (3,63%) m: 39 651 (5,39%)	k: 90 064 (68,32%) m: 511 188 (69,55%)	k: 982 (0,74%) m: 3 793 (0,52%)
2019	k: 26 960 (20,82%) m: 149 400 (21,55%)	k: 7 355 (5,68%) m: 18 802 (2,71%)	k: 1 380 (1,07%) m: 6 790 (0,98%)	k: 710 (0,55%) m: 1 658 (0,24%)	k: 4 485 (3,46%) m: 36 425 (5,25%)	k: 87 522 (67,60%) m: 476 464 (68,71%)	k: 1 064 (0,82%) m: 3 871 (0,56%)

Źródło: jak w tabeli 1.7.

Podsumowując można stwierdzić, że większość przestępstw, ujawnionych przez rosyjskie organy ścigania, popełniana jest przez mężczyzn z wykształceniem podstawowym, będących obywatelami Federacji Rosyjskiej, bez stałego źródła dochodów, znajdujących się w przedziale wiekowym 30–49 lat. Kobiety popełniają przestępstwa znacznie rzadziej aniżeli mężczyźni, przy czym większość z nich – podobnie jak w grupie mężczyzn, będących sprawcami przestępstw – nie posiada stałego źródła dochodu lub pozostaje na utrzymaniu członków rodziny, posiada wykształcenie podstawowe i znajduje się w przedziale wiekowym 30–49 lat.

Rozdział 2

Wybrane przestępstwa, unormowane w Rozdziale 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu”

W rozdziale 2 monografii zostały przedstawione wybrane przestępstwa, unormowane w Rozdziale 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej. Przestępstwa te można określić mianem przestępstw przeciwko bezpieczeństwu publicznemu *sensu stricte*. Wybranymi przestępstwami są przestępstwa o charakterze terrorystycznym, przestępstwa związane z nielegalnym obrotem bronią i amunicją oraz przestępstwa o charakterze chuligańskim, które zostały poddane analizie w poszczególnych punktach rozdziału.

2.1. Przestępstwa o charakterze terrorystycznym

Pojęcie „działalność terrorystyczna” jest trudne do jednoznacznego zdefiniowania¹. Definicja działalności terrorystycznej została ujęta w dwóch aktach prawnych, mianowicie w Ustawie Federalnej z dnia 25 lipca 1998 r. Nr 130

1 Próby zdefiniowania działalności terrorystycznej w rosyjskiej literaturze przedmiotu zostały przedstawione w następujących pozycjach, uszeregowanych według stopnia kompleksowego podejścia do podjętej problematyki: М.У. Медов, *Терроризм: проблемы выработки универсального понятия в мировом масштабе*, „Закон и право” 2014, № 6, s. 84–87; О.В. Нардина, *Законодательство о противодействии терроризму: проблема формирования понятия „терроризм”*, „Закон и право” 2008, № 5, s. 44–45; В. Микрюков, *Терроризм как социальное явление*, „Основы безопасности жизнедеятельности” 2008, № 5, s. 16–19; Е. Степанова, *Терроризм: проблемы определения и функциональноидеологическая типология*, „Мировая экономика и международные отношения” 2010, № 7, s. 23–32;

„O walce z terroryzmem”² oraz w Ustawie Federalnej Federacji Rosyjskiej z dnia 6 marca 2006 r. Nr 35 „O przeciwdziałaniu terroryzmowi”³.

Przyjęcie Ustawy Federalnej „O walce z terroryzmem” stanowiło fundament określenia ram prawnych walki z terroryzmem w Rosji. Ustawa ta była aktem prawnym, który w latach 1998–2006 regulował całokształt zasad walki z terroryzmem oraz ramy organizacyjne rosyjskich działań kontrterrorystycznych.

W Ustawie Federalnej z 25 lipca 1998 r. „O walce z terroryzmem” pojęcie działalności terrorystycznej zostało zawarte w art. 3 rozdziału I, zatytułowanego „Przepisy ogólne”. Zgodnie z brzmieniem tego artykułu, pod pojęciem działalności terrorystycznej należy rozumieć działalność obejmującą:

- organizowanie, planowanie, przygotowywanie i realizowanie akcji terrorystycznych;
- podżeganie do akcji terrorystycznej, do stosowania przemocy wobec osób fizycznych lub organizacji, niszczenia obiektów materialnych w celach terrorystycznych;
- organizowanie nielegalnej formacji zbrojnej, związku przestępczego (organizacji przestępczej), zorganizowanej grupy w celu dokonania akcji terrorystycznej, jak również udział w takiej akcji;
- werbowanie, uzbrajanie, szkolenie i wykorzystywanie terrorystów;
- finansowanie jawnie terrorystycznej organizacji lub grupy terrorystycznej bądź wspieranie jej w inny sposób.

W art. 3 Ustawy Federalnej z 25 lipca 1998 r. „O walce z terroryzmem” zostały sprecyzowane terminy, występujące w definicji działalności terrorystycznej, takie jak: akcja terrorystyczna, terrorysta, grupa terrorystyczna oraz organizacja terrorystyczna.

Za akcję terrorystyczną – zgodnie z zapisami ujętymi w art. 3 – uznawane było bezpośrednie popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym

Ю.С. Горбунов, *Терроризм: виды и систематизация*, „Закон и право 2007, № 3, s. 6–9; В.Д. Вельган, *Что такое терроризм*, „Русский дом” 2007, № 6, s. 36–37; А. Батанов, *Соотношение понятий, используемых в ФЗ „О противодействии терроризму” и УК РФ*, „Законность” 2006, № 6, s. 43–44. W literaturze polskiej są to dzieła następujących autorów: S. Wojciechowski, *Terroryzm. Analiza pojęcia*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2009, nr 1, s. 54–60; Z. Knecht, B. Bazylczuk, *Istota terroryzmu, klasyfikacja oraz formy i metody działań terrorystycznych*, „Przegląd Naukowo-Metodyczny. Edukacja dla Bezpieczeństwa” 2017, nr 1, s. 45–61; B. Węgliński, *Problemy klasyfikacyjne terroryzmu – wybrane aspekty*, „Zeszyty Naukowe Dolnośląskiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Techniki. Studia z Nauk Społecznych” 2010, nr 3, s. 61–70; S. Wojciechowski, *Terroryzm na początku XXI wieku: pojęcie, istota i przyczyny zjawiska*, Oficyna Wydawnicza BRANTA, Bydgoszcz 2010; K. Liedel (red.), *Terroryzm: anatomia zjawiska*, Wydawnictwo Naukowe „Scholar”, Collegium Civitas Press, Warszawa 2006; B. Hołyst, *Terroryzm*, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2009; T. Kuniński, *Wokół definicji terroryzmu C.A.J. Coady’ego*, „Diametros” 2012, nr 33, s. 40–57.

2 Федеральный закон „О борьбе с терроризмом” от 25 июля 1998 г. № 130-ФЗ.

3 Федеральный закон от 6 марта 2006 года № 35-ФЗ „О противодействии терроризму”.

w postaci spowodowania wybuchu, podpalenia, użycia lub groźby użycia ładunków jądrowych, substancji radioaktywnych, chemicznych, biologicznych, wybuchowych, toksycznych, silnie działających i cuchnących; zniszczenia, uszkodzenia lub zaboru środków transportu lub innych obiektów; dokonania zamachu na życie męża stanu lub działacza społecznego, przedstawiciela narodowościowych, etnicznych, religijnych lub innych grup ludności; wzięcia zakładników, uprowadzenia człowieka; stworzenia zagrożenia dla życia, zdrowia lub mienia grupy osób poprzez stworzenie warunków do wystąpienia awarii i katastrof technicznych lub realnej groźby powstania takiego zagrożenia; rozpowszechnianie groźb w jakiegokolwiek formie i przy użyciu jakichkolwiek środków; innych działań stwarzających zagrożenie dla życia ludzkiego, wyrządzenia poważnych szkód materialnych bądź wywołania innych groźnych społecznie skutków⁴.

W art. 3 Ustawy Federalnej „O walce z terroryzmem” za terrorystę uznawana była osoba zaangażowana w jakiegokolwiek formie w działalność terrorystyczną⁵. Grupa terrorystyczna – zgodnie z zapisami ujętymi w art. 3 – to grupa osób, które połączyły się w celu prowadzenia działalności terrorystycznej. Natomiast pod pojęciem organizacji terrorystycznej rozumiana była organizacja stworzona w celu prowadzenia działalności terrorystycznej lub dopuszczająca możliwość wykorzystania w swojej działalności terroryzmu. W art. 3 został dodany zapis, że organizacja zostaje uznana za terrorystyczną, jeżeli choćby tylko jedno z jej ogniw strukturalnych uprawia działalność terrorystyczną za wiedzą choćby tylko jednego z organów kierowniczych danej organizacji.

W Ustawie Federalnej z 1998 r. „O walce z terroryzmem” nie wspomniano o kwestii przeciwdziałania terroryzmowi, natomiast określono w niej termin „walka z terroryzmem”, pod którym rozumiana była działalność mająca na celu zapobieganie, wykrywanie, udaremnianie i minimalizowanie skutków działalności terrorystycznej (art. 3).

-
- 4 Więcej zob. w: K. Kraj, *Rosja i Chiny – walka z terroryzmem*, „Krakowskie Studia Międzynarodowe” 2018, nr 2, s. 105–123; N. Duraj, *Zagrożenie aktami terrorystycznymi a strategię realizowania działalności antyterrorystycznej na przykładzie Federacji Rosyjskiej*, „Przedsiębiorczość i Zarządzanie” 2015, t. 16, z. 8, cz. 3, s. 115–127; J. Wichura, *Terroryzm w Rosji przez pryzmat zamachu w Biełanie: przyczyny i implikacje społeczno-polityczne*, „Pisma Humanistyczne” 2010, t. 7, s. 97–105; R. Borkowski, *Federacja Rosyjska i Chińska Republika Ludowa wobec fundamentalizmu, separatyzmu i terroryzmu islamskiego*, „Krakowskie Studia Międzynarodowe” 2018, nr 2, s. 91–104; M. Wojnowski, *Terroryzm w służbie geopolityki: konflikt rosyjsko-ukraiński jako przykład realizacji doktryny geopolitycznej Aleksandra Dugina i koncepcji „wojny buntowniczej” Jewgienija Messnera*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2014, nr 11, s. 58–90.
- 5 Więcej zob. w: Ф.М. Мохаддам, *Терроризм с точки зрения террористов: что они переживают и думают и почему обращаются к насилию*, Форум, Москва 2011; Ж. Лонге, *Террористы и охранка*, Советская Россия, Москва 1991; Ф.И. Раззаков, *Век террора*, Эксмо, Москва 2003; Г. Яковлев, *О террористах-смертниках*, „Молодая гвардия” 2014, № 7/8, s. 189–199; М.У. Медов, *Исторический путь террора от I до XX века*, „Закон и право” 2014, № 7, s. 77–79.

W Ustawie Federalnej z 6 marca 2006 r. „O przeciwdziałaniu terroryzmowi” pojęcie „działalności terrorystycznej” zostało poszerzone w porównaniu z zapisami, ujętymi w Ustawie Federalnej z 1998 r. „O walce z terroryzmem”. Zgodnie z brzmieniem art. 3 Ustawy Federalnej z 6 marca 2006 r. „O przeciwdziałaniu terroryzmowi”, działalność terrorystyczna to działalność obejmująca:

- organizowanie, planowanie, przygotowanie, finansowanie i dokonanie aktu terrorystycznego;
- podżeganie do aktu terrorystycznego;
- organizację nielegalnej formacji zbrojnej, związku przestępczego (organizacji przestępczej), zorganizowanej grupy w celu dokonania aktu terrorystycznego, jak również udział w takiej strukturze;
- werbowanie, uzbrajanie, szkolenie i wykorzystanie terrorystów;
- poplecznictwo informacyjne lub poplecznictwo innego rodzaju w planowaniu, przygotowaniu lub dokonaniu aktu terrorystycznego;
- propagowanie idei terroryzmu, rozpowszechnianie materiałów lub informacji wzywających do wykonywania działalności terrorystycznej albo uzasadniających lub usprawiedliwiających konieczność dokonywania tego typu działalności.

W Ustawie Federalnej z 2006 r. (w art. 3) terroryzm został zdefiniowany jako ideologia przemocy i praktyka wpływania na podjęcie decyzji przez organy władzy państwowej, organy samorządu lokalnego lub organizacje międzynarodowe, związana z zastraszaniem ludności i (lub) innymi formami nielegalnych działań z użyciem przemocy. Natomiast za „akt terrorystyczny” ustawodawca uznał dokonanie wybuchu, podpalenia lub innych czynów zastraszających ludność i stwarzających groźbę zagłady ludzi, wyrządzenia poważnych szkód materialnych bądź wywołania innych groźnych szkód w celu wymuszenia podjęcia przez organy władzy lub organizacje międzynarodowe decyzji korzystnych dla terrorystów, a także groźbę dokonania wymienionych czynów w tymże celu.

W ustawie z 2006 r. termin „przeciwdziałanie terroryzmowi” ustawodawca zdefiniował jako działalność organów władzy państwowej i organów samorządowych w sferze:

- zapobiegania terroryzmowi, w tym w sferze wykrywania, a następnie eliminacji przyczyn i warunków sprzyjających dokonywaniu aktów terrorystycznych (profilaktyka terroryzmu);
- wykrywania, zapobiegania, udaremniania, ujawniania i przeprowadzania śledztwa w sprawie aktu terrorystycznego (walka z terroryzmem);
- minimalizacji i (lub) likwidacji skutków przejawów terroryzmu.

Przestępczość o charakterze terrorystycznym w rosyjskiej literaturze przedmiotu definiowana jest jako całokształt przestępstw, zawierających elementy terroryzmu⁶. W Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej pojęcie aktu terrorystycznego

6 А.И. Долгова (ред.), *Криминология*, Издательство НОРМА, Москва 2007, s. 595.

zostało unormowane w art. 205 ust. 1, w którym zapisano, że akt terrorystyczny polega na czynach, takich jak wywołanie eksplozji, pożaru lub dokonanie innych czynów zastraszających ludność i stwarzających zagrożenie życia, spowodowania znacznej szkody materialnej lub zaistnienia innych ciężkich następstw, w celu destabilizacji działalności organów władzy albo organizacji międzynarodowych bądź wpłynięcia na podjęcie przez nich określonych decyzji⁷.

W przypisie 1 do art. 205.1 KK FR zostało zdefiniowane finansowanie terroryzmu: jest nim dostarczanie lub zbieranie środków bądź świadczenie usług finansowych ze świadomością tego, że środki te są przeznaczone na finansowanie organizacji, przygotowanie lub popełnienie choćby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205, 205.1, 205.2, 205.3, 205.4, 205.5, 206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279 i art. 360 KK FR, lub na finansowanie bądź inne zabezpieczenie materialne osoby w celu popełnienia przez nią choćby jednego z tych przestępstw, albo jako zabezpieczenie zorganizowanej grupy, nielegalnej formacji zbrojnej, związku przestępczego (organizacji przestępczej), utworzonych lub tworzonych w celu popełnienia choćby jednego z tych przestępstw⁸.

Pojęcie poplecznictwa zostało zdefiniowane w przypisie 1.1 do art. 205.1 KK FR. Ustawodawca określił, że pod pojęciem poplecznictwa rozumiane jest umyślne wspieranie popełnienia przestępstwa poprzez udzielanie rad, wskazówek, dostarczanie informacji, środków lub narzędzi przestępstwa albo poprzez ułatwianie jego popełnienia; poplecznictwem jest także obietnica ukrycia przestępcy, środków lub narzędzi popełnienia przestępstwa, śladów przestępstwa albo przedmiotów pozyskanych drogą przestępstwa, a także obietnica nabycia lub zbycia takich przedmiotów.

Publiczne usprawiedliwianie terroryzmu zostało określone w przypisie 1 do art. 205.2 KK FR. Zgodnie z zapisami zawartymi w tym przypisie, pod pojęciem publicznego usprawiedliwiania terroryzmu rozumiane jest publiczne

7 Więcej zob. w: N. Duraj, *Rosja a terroryzm. Rozwiązania prawno-organizacyjne*, Wydawnictwo PIKTOR Szlaski i Sobczak Spółka Jawna, Łódź 2016.

8 Więcej zob. w: A.X. Боташева, *Механизм противодействия легализации (отмыванию) преступных доходов и борьбы с финансированием терроризма в финансово-банковской сфере*, „Закон и право” 2008, № 8, s. 112–114; И. Добаев, А. Добаев, Д. Умаров, *Особенности финансирования террористических структур на Северном Кавказе*, „Мировая экономика и международные отношения” 2013, № 4, s. 79–86; В.П. Иванов, *Преступные деньги – финансовые корни терроризма*, „Закон и право” 2006, № 1, s. 6–7; С.Е. Метелев, В.А. Здриковский, *Совершенствование законодательной основы противодействия терроризму в современной России*, „Закон и право” 2007, № 4, s. 32–35; О.В. Нардина, *Борьба с легализацией доходов, полученных преступным путем, и финансированием терроризма: предложения по усовершенствованию государственной политики, направленной на данные цели*, „Закон и право” 2008, № 8, s. 10–11; a także w: N. Duraj, *System przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu w Federacji Rosyjskiej*, „Studia Prawno-Ekonomiczne”, t. CII, 2017, s. 11–12; N. Duraj, *Walka z przestępczością w Federacji Rosyjskiej. Przykład Republiki Czeczeńskiej*, Wydawnictwo Biblioteka, Łódź 2019.

oświadczenie o uznaniu ideologii i praktyki terroryzmu za właściwe, wymagające wspierania i naśladowania.

Propaganda terroryzmu została unormowana w przepisie 1.1 do art. 205.2 KK FR. W przepisie tym prawodawca wskazał, że pod pojęciem propagandy terroryzmu rozumiana jest działalność związana z rozpowszechnianiem materiałów i (lub) informacji, ukierunkowanych na kształtowanie ideologii terroryzmu, przekonania o jej atrakcyjności albo przekonania o dopuszczalności prowadzenia działalności terrorystycznej.

Pojęcie działalności terrorystycznej zostało określone w przepisie 2 do art. 205.2 KK FR. Ustawodawca określił, że pod pojęciem działalności terrorystycznej rozumiane jest popełnienie choćby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205–206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279, 360, 361 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej.

W art. 205.4 KK FR prawodawca wskazał pojęcie i istotę organizacji związku terrorystycznego i uczestnictwa w nim. Zgodnie z brzmieniem ust. 1 tego artykułu, za organizowanie związku terrorystycznego i uczestnictwo w nim rozumiane jest utworzenie związku terrorystycznego, to jest trwałej grupy osób, połączonej w celu prowadzenia działalności terrorystycznej bądź w celu przygotowania lub popełnienia jednego albo kilku przestępstw, przewidzianych w art. 205.1, 205.2, 206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279, 360 i 361 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, bądź innych przestępstw mających na celu propagandę, usprawiedliwianie i wspieranie terroryzmu.

W przepisie 2 do art. 205.5 KK FR zdefiniowane zostało pojęcie wspierania terroryzmu, pod którym rozumiane jest świadczenie usług, okazanie pomocy materialnej, finansowej lub jakiegokolwiek innej pomocy, przyczyniających się do prowadzenia działalności terrorystycznej.

Za zasadnicze czynniki, warunkujące funkcjonowanie terroryzmu w Federacji Rosyjskiej, K. Kraj uznaje wyznaczniki polityczno-kulturowe, ideologiczne oraz społeczno-psychologiczne, które są wzajemnie powiązane ze sobą⁹. Jednak to czynniki polityczno-kulturowe, w opinii K. Kraja, są podstawą, pozwalającą zrozumieć źródła terroryzmu we współczesnej Rosji i w pozostałych krajach byłego ZSRR¹⁰.

W tabeli 2.1 przedstawiono przestępstwa o charakterze terrorystycznym, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019, w podziale na przestępstwa zarejestrowane oraz wszczęte postępowania przygotowawcze, w tym postępowania zakończone (sporządzenie aktu oskarżenia) i postępowania umorzone.

9 K. Kraj, *Rosyjski system antyterrorystyczny*, Krakowska Fundacja Badań Wschodnich, Kraków 2017, s. 32.

10 *Ibidem*.

Tabela 2.1. Przestępstwa o charakterze terrorystycznym, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	8 664	b.d.	1 193	b.d.	7 496	b.d.
2004	9 523	9,9	1 689	41,6	7 973	6,4
2005	5 438	-42,9	1 439	-14,8	4 251	-46,7
2006	1 781	-67,2	1 068	-25,8	1 506	-64,6
2007	759	-57,4	661	-38,1	72	-95,2
2008	642	-15,4	550	-16,8	87	20,8
2009	654	1,9	530	-3,6	87	0,0
2010	581	-11,2	410	-22,6	118	35,6
2011	622	7,1	428	4,4	117	-0,8
2012	637	2,4	478	11,7	117	0,0
2013	661	3,8	454	-5,0	106	-9,4
2014	1 128	70,7	579	27,5	339	219,8
2015	1 538	36,3	575	-0,7	758	123,6
2016	2 227	44,8	735	27,8	1 349	78,0
2017	1 871	-16,0	843	14,7	1 039	-23,0
2018	1 679	-10,3	748	-11,3	791	-23,9
2019	1 806	7,6	844	12,8	871	10,1

Źródło: opracowanie własne na podstawie *Состояние преступности в России за январь–декабрь 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 года*, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

W latach 2003–2019 najczęściej przestępstw o charakterze terrorystycznym zostało zarejestrowanych w 2004 r. (9523 przestępstw tego rodzaju). Najtragiczniejszym przestępstwem o charakterze terrorystycznym, popełnionym w 2004 r. na terytorium Federacji Rosyjskiej, było zajęcie przez terrorystów w dniu 1 września szkoły nr 1 w Biesłanie (Osetia Północna)¹¹. Większość wziętych zakładników stanowiły dzieci, które przetrzymywane były w zaminowanej sali gimnastycznej, aż do dnia szturm, w dniu 3 września¹².

11 Więcej zob. Правда Беслана, <http://www.pravdabeslana.ru> (dostęp: 30.12.2020).

12 Więcej zob. w: K. Kraj, *Federalna Służba Bezpieczeństwa w walce z terroryzmem w Rosji*, „Bezpieczeństwo. Teoria i Praktyka” 2018, nr 3, s. 207–208.

Drastyczne akty terrorystyczne miały również miejsce w 2003 r., w którym dochodziło do licznych zamachów samobójczych, dokonywanych przez czeczeńskie szahidki¹³. Największa koncentracja tych zamachów nastąpiła latem 2003 r., po przeprowadzonym w Czeczenii referendum konstytucyjnym, w wyniku którego przyjęto Konstytucję Republiki Czeczeńskiej¹⁴, określającą tę republikę jako nieodłączną część Federacji Rosyjskiej¹⁵, stanowiącą jej autonomiczny podmiot.

Warto podkreślić, że w badanym okresie w Republice Czeczeńskiej popełniano najwięcej przestępstw o charakterze terrorystycznym spośród wszystkich innych republik Kaukazu Północnego. Republika Czeczeńska była także tym podmiotem Federacji Rosyjskiej, w której popełniono najwięcej przestępstw o charakterze terrorystycznym w skali całego kraju. W kolejnych latach liczba popełnianych przestępstw o charakterze terrorystycznym w Republice Czeczeńskiej malała, natomiast zaobserwowano gwałtowny wzrost liczby tych przestępstw w Republice Dagestanu (począwszy od 2011 r. do chwili obecnej). W Republice Czeczeńskiej ponowny gwałtowny wzrost liczby przestępstw o charakterze terrorystycznym nastąpił w latach 2014–2015, natomiast w 2016 r. zaobserwowano nieznaczny spadek liczby tego rodzaju przestępstw.

Podsumowując, skala przestępstw o charakterze terrorystycznym, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, uległa znaczącemu obniżeniu. Nie

13 M. Adamczuk, *Czeczeńskie kobiety w strategii działania bojowników kaukaskich*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2013, nr 8, s. 80.

14 W celu ustabilizowania sytuacji w Republice Czeczeńskiej, która po zakończeniu II wojny czeczeńskiej nadal pozostawała napięta, naczelne władze Federacji Rosyjskiej rozpoczęły wprowadzanie tzw. „polityki czeczenizacji”, pod pojęciem której można rozumieć proces systematycznego przejmowania władzy w republice przez Czeczenów, wypełniających zalecenia władzy w Moskwie. O takiej tendencji można mówić praktycznie od roku 2002, przy czym za jej początek uznać należy umowę zawartą między Prezydentem Federacji Rosyjskiej Władimirem Putinem a Achmadem Kadyrowem, byłym muftim Czeczenii. Umowa ta została zapoczątkowana wyznaczeniem A. Kadyrowa na szefa administracji Republiki Czeczeńskiej i zawarta została w dniu 11 czerwca 2000 r.

Na dzień 23 marca 2003 r. wyznaczone zostało referendum konstytucyjne, które stanowiło dalszą część procesu „czeczenizacji”. W tymże dniu uchwalona została nowa Konstytucja Republiki Czeczeńskiej, która swoim brzmieniem i konstrukcją wyraźnie nawiązuje do Konstytucji Federacji Rosyjskiej.

15 W dniu 2 kwietnia 2003 r. Czeczenia stała częścią Federacji Rosyjskiej jako autonomiczna republika, co spowodowało zmianę kierunku politycznego i gospodarczego Republiki Czeczeńskiej i – mimo znaczących problemów związanych z działalnością radykalnych ugrupowań religijnych – kierunek ten jest zachowany do dzisiaj. Jak zauważa T. Bodio, w relacjach elit Kaukazu Północnego z centralnymi elitami władzy Rosji ważną rolę odgrywa fakt uzależnienia finansowego i gospodarczego elit kaukaskich od centrum federacyjnego – prawie w pełnym zakresie dotyczy to Czeczenii, Dagestanu i Inguszetii, a w znaczącym stopniu Kara-czajo-Czerkiesji, Osetii Północnej-Alanii oraz Kabardo-Bałkarii. Zob. T. Bodio, *Wprowadzenie. Z badań nad przywództwem i elitami politycznymi Kaukazu*, [w:] T. Bodio (red.), *Kaukaz: transformacja przywództwa i elit politycznych*, tom VI, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa 2012, s. 21.

oznacza to jednak, że siły i środki przeznaczone na walkę z działalnością terrorystyczną zostały zmniejszone, wręcz przeciwnie – zastosowano szereg rozwiązań organizacyjnych i prawnych, umożliwiających kontrolę działania grup przestępczych, powiązanych w sposób bezpośredni i pośredni z działalnością terrorystyczną. Nadal dużym problemem, z którym mają do czynienia organy ścigania w Rosji, są przestępstwa związane z handlem narkotykami i nielegalnym handlem bronią, co stanowi punkt wyjścia do dalszego wzmocnienia kontroli obrotu bronią i poprawy działań, mających na celu profilaktykę przestępstw związanych z handlem narkotykami, o którym to problemie będzie mowa w rozdziale 3 monografii.

2.2. Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem bronią i amunicją oraz materiałami i urządzeniami wybuchowymi

Pojęcie broni zostało unormowane w Ustawie Federalnej z dnia 13 listopada 1996 r. „O broni”¹⁶. Zgodnie z brzmieniem art. 1 tejże ustawy, pod pojęciem broni należy rozumieć urządzenia i przedmioty przeznaczone do niszczenia siły żywej i innych celów, jak również do przekazywania sygnałów.

W art. 1 Ustawy Federalnej „O broni”, oprócz samego pojęcia broni zostały zdefiniowane m.in. takie terminy, jak: broń palna, istotne części broni palnej, broń biała, broń miotająca, broń pneumatyczna, broń gazowa, broń sygnałowa.

Broń palna, zgodnie z treścią zawartą w Ustawie Federalnej „O broni”, to broń przeznaczona do mechanicznego rażenia celów na odległość za pomocą pocisków wyrzucanych siłą gazów prochowych, powstających w czasie spalania się prochu lub innego ładunku. Istotnymi częściami broni palnej są: lufa, zamek, bęben naboju, szkielec broni oraz komora zamkowa.

Broń biała została zdefiniowana jako broń przeznaczona do rażenia celu przy pomocy siły ludzkich mięśni w bezpośrednim kontakcie z obiektem rażenia. Za broń miotającą uznawana jest broń przeznaczona do rażenia celu na odległość za pomocą siły ludzkich mięśni, a także broń przeznaczona do rażenia celu na odległość za pomocą pocisków wyrzucanych z wykorzystaniem energii mechanicznej. Broń pneumatyczna to broń przeznaczona do rażenia celu na odległość pociskiem, otrzymującym określony kierunek w wyniku energii sprężonego gazu. Za broń gazową uznawana jest broń przeznaczona do czasowego rażenia celu żywego przy użyciu drażniących substancji chemicznych. Natomiast pod pojęciem broni

¹⁶ Федеральный закон „Об оружии” от 13.12.1996 № 150-ФЗ.

sygnałowej prawodawca rozumie urządzenia przeznaczone konstrukcyjnie jedynie do przekazywania sygnałów świetlnych, dymnych lub sygnałów dźwiękowych.

Artykuł 2 Ustawy Federalnej „O broni”, zatytułowanym „Rodzaje broni” stanowi, że broń – w zależności od celów użycia przez odpowiednie podmioty, a także ze względu na główne parametry i charakterystyki – dzieli się na trzy rodzaje:

- broń do użytku cywilnego,
- broń do użytku służbowego,
- bojową broń palną oraz broń białą.

Broń do użytku cywilnego – zgodnie z brzmieniem art. 3 Ustawy Federalnej „O broni” – to broń przeznaczona do użytku przez obywateli Federacji Rosyjskiej w celach samoobrony, uprawiania sportu i łowiectwa, a także do celów kulturalnych i edukacyjnych. Broń przeznaczona do użytku cywilnego nie może strzelać seriami, a magazynek lub bęben nabojoy nie może mieścić więcej niż 10 naboji. Broń ta winna odpowiadać wymogom kryminalistycznym, zawartym w Załączniku do rozkazu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej z dnia 30 czerwca 2017 r. Nr 429¹⁷.

Broń do użytku służbowego – stosownie do postanowień zawartych w art. 4 Ustawy Federalnej „O broni” – to broń przeznaczona do użytku przez funkcjonariuszy organów państwowych oraz pracowników podmiotów prawnych, którym ustawodawstwo Federacji Rosyjskiej zezwala na noszenie, przechowywanie i używanie tej broni w celu samoobrony lub celem wypełnienia obowiązków wynikających z prawa federalnego, służących ochronie życia i zdrowia obywateli, mienia, ochronie przyrody i zasobów naturalnych, cennych i niebezpiecznych ładunków, a także korespondencji specjalnej.

Natomiast w ust. 5 Ustawy Federalnej „O broni” prawodawca określił, że bojowa broń palna oraz broń biała to broń przeznaczona do rozwiązywania zadań bojowych oraz zadań operacyjno-służbowych.

W celu przybliżenia skali i tendencji zjawiska przestępczości związanej z nielegalnym obrotem bronią i przestępstw popełnionych z użyciem broni, w dalszej części pracy przedstawione zostaną dane, zgromadzone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, w podziale na dwie grupy:

- 1) przestępstwa związane z nielegalnym obrotem bronią, w tym:
 - nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie broni, jej istotnych części, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych,

17 Załącznik do rozkazu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej z dnia 30 czerwca 2017 r. Nr 429 „Wymogi kryminalistyczne, dotyczące charakterystyk technicznych broni do użytku cywilnego i do użytku służbowego, a także nabojów do niej” (Приложение к приказу МВД России от 30.06.2017 № 429 „Криминалистические требования к техническим характеристикам гражданского и служебного оружия, а также патронов к нему”).

- kradzież lub wyłudzenie broni palnej, części do niej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych,
 - nielegalna produkcja broni,
 - nienależyte wykonywanie obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych;
- 2) przestępstwa związane z użyciem broni, w tym:
- przestępstwa związane z użyciem broni palnej, broni gazowej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, w tym:
 - przestępstwa związane z użyciem materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych.

Według materiałów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, w latach 2003–2019 najwięcej przestępstw, związanych z nielegalnym obrotem bronią (ogółem), zostało popełnionych na początku badanego okresu (54 203 przestępstwa tego rodzaju, w tym 47 073 akty oskarżenia skierowane do sądu).

Największy spadek przestępstw związanych z nielegalnym obrotem bronią, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w badanym okresie, został zaobserwowany w 2004 r. i wyniósł 47,5%, natomiast najmniej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2014 r. (26 456 przestępstw, w tym 18 683 akty oskarżenia skierowane do sądu – zob. tabela 2.2).

Tabela 2.2. Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem bronią (ogółem), popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
1	2	3	4	5	6	7
2003	54 203	–9,6	47 073	–12,5	7 274	22,8
2004	28 446	–47,5	22 237	–52,8	6 407	–11,9
2005	29 908	5,1	21 601	–2,9	7 286	13,7
2006	30 055	0,5	21 577	–0,1	8 283	13,7
2007	30 223	0,6	22 710	5,3	7 761	–6,3
2008	31 949	5,7	23 996	5,7	7 264	–6,4
2009	34 249	7,2	25 604	6,7	7 780	7,1
2010	30 428	–11,2	21 134	–17,5	9 041	16,2
2011	28 134	–7,5	19 142	–9,4	8 831	–2,3
2012	26 477	–5,9	18 605	–2,8	7 519	–14,9
2013	26 965	1,8	19 218	3,3	7 409	–1,5

Tabela 2.2 (cd.)

1	2	3	4	5	6	7
2014	26 456	-1,9	18 683	-2,8	7 538	1,7
2015	27 320	3,3	19 424	4,0	7 355	-2,4
2016	27 994	2,5	19 861	2,3	7 640	3,9
2017	28 916	3,3	20 521	3,3	7 819	2,3
2018	27 452	-5,1	20 427	-0,5	7 412	-5,2
2019	26 557	-3,3	19 034	-6,8	7 365	-0,6

Źródło: jak w tabeli 2.1.

W art. 222 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowanym „Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie broni, jej istotnych części, amunicji”, unormowano przestępstwa związane z nielegalnym nabyciem, przekazaniem, sprzedażą, przechowywaniem, przewozem lub noszeniem broni, jej istotnych części, amunicji, za wyjątkiem gładkolufowej broni długiej do użytku cywilnego, jej istotnych części i amunicji do niej, broni palnej ograniczonego rażenia, jej istotnych części i amunicji do niej (ust. 1). W ust. 4 niniejszego artykułu unormowano przestępstwa związane z nielegalną sprzedażą gładkolufowej broni długiej do użytku cywilnego, broni palnej ograniczonego rażenia, broni gazowej, broni białej, w tym broni miotającej. Natomiast nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie materiałów lub urządzeń wybuchowych zostało unormowane w art. 222.1 KK FR.

W badanym okresie najwięcej przestępstw, związanych z nielegalnym nabyciem, przekazaniem, sprzedażą, przechowywaniem, przewozem lub noszeniem broni, jej istotnych części, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, zostało zarejestrowanych w 2003 r. (47 835 przestępstw tego rodzaju, w tym 42 441 aktów oskarżenia skierowanych do sądu).

Największy spadek przestępstw, związanych z nielegalnym nabyciem, przekazaniem, sprzedażą, przechowywaniem, przewozem lub noszeniem broni, jej istotnych części, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, został zaobserwowany w 2004 r. i wyniósł 52,7%, natomiast najmniej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2019 r. (16 060 przestępstw, w tym 12 005 aktów oskarżenia skierowanych do sądu – zob. tabela 2.3).

Przestępstwo kradzieży lub wyłudzenia broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych zostało unormowane w art. 226 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej o tymże tytule.

W latach 2003–2019 najwięcej przestępstw tego rodzaju, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, zostało zarejestrowanych na początku badanego okresu (2856 przestępstw, w tym 1803 akty oskarżenia skierowane do sądu).

Tabela 2.3. Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie broni, jej istotnych części, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	47 835	-10,5	42 441	-13,2	5 648	28,9
2004	22 611	-52,7	17 956	-57,7	4 892	-13,4
2005	23 229	2,7	17 261	-3,9	5 311	8,6
2006	23 253	0,1	17 075	-1,1	5 892	10,9
2007	23 033	-0,9	17 494	2,5	5 643	-4,2
2008	24 340	5,7	18 336	4,8	5 469	-3,1
2009	25 800	6,0	19 289	5,2	5 846	6,9
2010	23 107	-10,4	16 281	-15,6	6 659	13,9
2011	21 541	-6,8	15 080	-7,4	6 386	-4,1
2012	20 056	-6,9	14 570	-3,4	5 203	-18,5
2013	20 138	0,4	14 988	2,9	4 905	-5,7
2014	19 937	-1,0	14 790	-1,3	4 971	1,3
2015	18 076	-9,3	13 777	-6,8	4 270	-14,1
2016	17 561	-2,8	13 132	-4,7	4 248	-0,5
2017	17 494	-0,4	12 848	-2,2	4 294	1,1
2018	16 517	-5,6	12 704	-1,1	4 048	-5,7
2019	16 060	-2,8	12 005	-5,5	4 041	-0,2

Źródło: jak w tabeli 2.1.

Największy spadek liczby przestępstw kradzieży lub wyłudzenia broni palnej, części do niej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych został odnotowany w 2004 r. i wyniósł 16,2%, natomiast najmniej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2019 r. (1049 przestępstw, w tym 393 akty oskarżenia skierowane do sądu – zob. tabela 2.4).

Przestępstwa związane z nielegalną produkcją broni zostały unormowane w art. 223 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej. W badanym okresie najwięcej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2009 r. (6376 przestępstw, w tym 5115 aktów oskarżenia skierowanych do sądu).

Tabela 2.4. Kradzież lub wyłudzenie broni palnej, części do niej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	2 856	-4,6	1 803	-13,2	1 027	13,6
2004	2 392	-16,2	1 571	-12,9	803	-21,8
2005	2 503	4,6	1 429	-9,0	962	19,8
2006	2 204	-11,9	1 352	-5,4	949	-1,4
2007	1 854	-15,9	1 060	-21,6	830	-12,5
2008	1 635	-11,8	883	-16,7	707	-14,8
2009	1 763	7,8	958	8,5	737	4,2
2010	1 489	-15,5	808	-15,7	732	-0,7
2011	1 538	3,3	710	-12,1	755	3,1
2012	1 421	-7,6	660	-7,0	773	2,4
2013	1 570	10,5	699	5,9	837	8,3
2014	1 442	-8,2	650	-7,0	822	-1,8
2015	1 573	9,1	641	-1,4	877	6,7
2016	1 355	-13,9	625	-2,5	698	-20,4
2017	1 250	-7,7	558	-10,7	687	-1,6
2018	1 126	-9,9	523	-6,3	628	-8,6
2019	1 049	-6,8	393	-24,9	659	4,9

Źródło: jak w tabeli 2.1.

Największy wzrost przestępstw związanych z nielegalną produkcją broni został zaobserwowany w 2004 r., w którym zarejestrowano 3230 przestępstw tego rodzaju, podczas gdy w 2003 r. zarejestrowanych zostało 91 takich przestępstw (zob. tabela 2.5).

Przestępstwa związane z nienależytym wykonywaniem obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych zostały unormowane w art. 225 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej. W badanym okresie najwięcej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2003 r. (22 przestępstwa, w tym 7 aktów oskarżenia skierowanych do sądu).

Tabela 2.5. Nielegalna produkcja broni na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	91	-75,5	90	-71,4	0	-100,0
2004	3 230	3 449,5	2 529	2 710,0	688	-
2005	3 929	21,6	2 720	7,6	975	41,7
2006	4 336	10,4	2 954	8,6	1 393	42,9
2007	5 084	17,3	3 949	33,7	1 239	-11,1
2008	5 708	12,3	4 600	16,5	1 059	-14,5
2009	6 376	11,7	5 115	11,2	1 156	9,2
2010	5 600	-12,2	3 868	-24,4	1 605	38,8
2011	4 889	-12,7	3 227	-16,6	1 660	3,4
2012	4 735	-3,1	3 170	-1,8	1 492	-10,1
2013	5 085	7,4	3 433	8,3	1 617	8,4
2014	4 883	-4,0	3 134	-8,7	1 704	5,4
2015	4 542	-7,0	2 869	-8,5	1 686	-1,1
2016	4 811	5,9	2 824	-1,6	698	-58,6
2017	5 010	4,1	2 996	6,1	1 971	4,4
2018	4 906	-2,1	3 141	4,8	1 830	-7,2
2019	4 981	1,5	2 991	-4,8	1 902	3,9

Źródło: jak w tabeli 2.1.

Najmniej przestępstw związanych z nienależytym wykonywaniem obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, zostało zarejestrowanych w 2014 r., 2016 r. i w 2018 r. (po 4 przestępstwa tego rodzaju – zob. tabela 2.6).

Bazując na materiałach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, dotyczących ogólnej liczby przestępstw związanych z użyciem broni, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019 można stwierdzić, że najwięcej z nich zostało popełnionych na początku badanego okresu (26 629 zarejestrowanych przestępstw tego rodzaju, w tym 17 273 akty oskarżenia skierowane do sądu).

Tabela 2.6. Nienależyte wykonywanie obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	22	120,0	7	75,0	14	75,0
2004	10	-54,5	3	-57,1	5	-64,3
2005	14	40,0	9	200,0	7	40,0
2006	15	7,1	9	0,0	6	-14,3
2007	15	0,0	4	-55,6	9	50,0
2008	6	-60,0	7	75,0	3	-66,7
2009	7	16,7	4	-42,9	4	33,3
2010	10	42,9	5	25,0	3	-25,0
2011	12	20,0	5	0,0	1	-66,7
2012	16	33,3	1	-80,0	19	1 800,0
2013	7	-56,3	5	400,0	5	-73,7
2014	4	-57,1	2	-60,0	0	0,0
2015	10	150,0	1	-50,0	6	-
2016	4	-60,0	1	0,0	4	-33,3
2017	6	50,0	2	100,0	3	-25,0
2018	4	-33,3	1	-50,0	3	0,0
2019	7	7,5	2	100,0	6	100,0

Źródło: jak w tabeli 2.1.

W badanym okresie największy spadek ogólnej liczby przestępstw, związanych z użyciem broni, został zaobserwowany w 2008 r. i wyniósł 44,8%, natomiast najmniej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych przez rosyjskie organy ścigania w 2019 r. (5571 przestępstw, w tym 4060 aktów oskarżenia skierowanych do sądu –zob. tabela 2.7).

W latach 2003–2019 najwięcej przestępstw związanych z użyciem broni palnej, broni gazowej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, zostało zarejestrowanych na początku badanego okresu (11 746 przestępstw tego rodzaju, w tym 6556 aktów oskarżenia skierowanych do sądu).

Tabela 2.7. Przestępstwa związane z użyciem broni (ogółem), popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	26 629	1,9	17 273	2,8	9 548	8,7
2004	22 690	-14,8	15 510	-10,2	7 336	-23,2
2005	21 576	-4,9	14 262	-8,0	7 065	-3,7
2006	18 727	-13,2	12 834	-10,0	6 580	-6,9
2007	13 835	-26,1	9 940	-22,5	4 475	-32,0
2008	7 640	-44,8	7 404	-25,5	2 651	-15,8
2009	8 679	-13,6	6 308	-14,8	2 232	-15,8
2010	7 576	0,5	5 939	8,2	1 598	-2,4
2011	6 769	-9,1	4 960	-5,1	1 838	-10,1
2012	7 541	11,4	5 488	10,6	1 638	-10,9
2013	7 576	0,5	5 939	8,2	1 598	-2,4
2014	7 281	-3,9	5 798	-2,4	1 810	13,3
2015	6 939	-4,7	3 829	-34,0	1 572	-13,1
2016	6 031	-13,1	4 426	15,6	1 789	13,8
2017	5 434	-9,9	3 993	-9,8	1 571	-12,2
2018	6 003	10,5	4 437	11,1	1 732	10,2
2019	5 571	-7,2	4 060	-8,5	1 509	-12,9

Źródło: jak w tabeli 2.1.

Największy spadek liczby przestępstw związanych z użyciem broni palnej, broni gazowej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych został zaobserwowany w 2007 r. i wyniósł 28%, natomiast najmniej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2011 r. (3818 przestępstw, w tym 2537 aktów oskarżenia skierowanych do sądu – zob. tabela 2.8).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej w raportach za lata 2003–2019 wyszczególniło także odrębną kategorię, dotyczącą przestępstw związanych z użyciem materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w analizowanym okresie.

Tabela 2.8. Przestępstwa związane z użyciem broni palnej, broni gazowej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	11 746	–4,4	6 556	–7,0	5 166	–2,0
2004	9 641	–17,9	6 029	–8,0	3 885	–24,8
2005	9 171	–4,9	5 663	–6,1	3 419	–12,0
2006	7 648	–16,6	4 945	–12,7	3 047	–10,9
2007	5 509	–28,0	3 771	–23,7	2 020	–33,7
2008	4 406	–20,0	2 863	–24,1	1 419	–29,8
2009	4 388	–0,4	2 843	–0,7	1 386	–2,3
2010	4 823	6,8	3 596	17,7	1 217	–1,1
2011	3 818	–5,5	2 537	4,5	1 406	–1,7
2012	4 518	18,3	3 054	20,4	1 231	–12,4
2013	4 823	6,8	3 596	17,7	1 217	–1,1
2014	4 863	0,8	3 655	1,6	1 484	21,9
2015	5 431	11,7	3 829	4,8	1 572	5,9
2016	4 992	–8,1	3 489	–8,9	1 683	7,1
2017	4 717	–5,5	3 299	–5,4	1 513	–10,1
2018	4 299	–8,9	3 019	–8,5	1 480	–2,2
2019	4 133	–3,9	2 789	–7,8	1 350	–8,8

Źródło: jak w tabeli 2.1.

W badanym okresie najwięcej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2003 r. (1370 przestępstw, w tym 347 aktów oskarżenia skierowanych do sądu), a najmniej – w 2018 r. (96 zarejestrowanych przestępstw związanych z użyciem materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, w tym 54 akty oskarżenia skierowane do sądu – zob. tabela 2.9).

Tabela 2.9. Przestępstwa związane z użyciem materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	1 370	59,9	347	20,9	883	47,7
2004	862	-37,1	324	-6,6	560	-36,6
2005	710	-17,6	330	1,9	364	-35,0
2006	528	-25,6	237	-28,2	314	-13,7
2007	352	-33,3	203	-14,3	209	-33,4
2008	298	-15,3	102	-49,8	145	-30,6
2009	392	31,5	138	35,3	184	26,9
2010	273	-4,2	148	19,4	109	-7,6
2011	287	-32,5	126	-23,6	193	-24,3
2012	285	-0,7	124	-1,6	118	-38,9
2013	273	-4,2	148	19,4	109	-7,6
2014	207	-24,2	121	-18,2	103	-5,5
2015	168	-18,8	125	3,3	75	-27,2
2016	145	-13,7	80	-36,0	55	-26,7
2017	126	-13,1	74	-7,5	50	-9,1
2018	96	-23,8	54	-27,0	48	-4,0
2019	119	24,0	68	25,9	42	-12,5

Źródło: jak w tabeli 2.1.

Podsumowując, można stwierdzić, że w latach 2003–2019 najwięcej przestępstw związanych z nielegalnym obrotem bronią zostało popełnionych na początku badanego okresu. Na skalę tego zjawiska złożyły się przestępstwa polegające zarówno na nielegalnym nabyciu, przekazaniu, sprzedaży, przechowywaniu, przewozie lub noszeniu broni, jej istotnych części, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, jak również przestępstwa kradzieży lub wyłudzenia broni palnej, części do niej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych oraz przestępstwa polegające na nienależytym wykonywaniu obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych. Natomiast najwięcej przestępstw związanych z nielegalną produkcją broni zostało zarejestrowanych przez rosyjskie organy ścigania w 2009 r.

W przypadku przestępstw związanych z użyciem broni również najwięcej z nich zostało zarejestrowanych w 2003 r. i dotyczyło to zarówno kategorii przestępstw, klasyfikowanych jako przestępstwa związane z użyciem broni palnej, broni gazowej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, jak i subkategorii, określanej jako przestępstwa związane z użyciem materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych.

2.3. Przestępstwa o charakterze chuligańskim

Pod pojęciem chuligaństwa należy rozumieć masowe, groźne społecznie zjawisko, godzące w porządek publiczny, rozkładające dyscyplinę społeczną, naruszające zasady współżycia między ludźmi, godzące w prawo każdego obywatela do spokoju i bezpieczeństwa osobistego¹⁸.

Chuligaństwo w systemie prawa radzieckiego traktowane było jako przejaw postawy kontrrewolucyjnej. Przestępstwo chuligaństwa pojawiło się po raz pierwszy w dekrete Komisarzy Ludowych z dnia 4 maja 1918 r. i zostało w nim zaliczone do kategorii czynów najbardziej społecznie niebezpiecznych, godzących w podstawy istnienia państwa radzieckiego¹⁹. Następnie, jako czyn zabroniony, zostało stypizowane w Kodeksie karnym RFSRR z 1922 r. w rozdziale regulującym przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu, wolności i godności człowieka²⁰.

18 J. Bafia, *O zaostreniu i przyspieszeniu odpowiedzialności za chuligaństwo*, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1959, s. 5. W literaturze rosyjskojęzycznej pojęcie i istota przestępstw o charakterze chuligańskim została opisana w następujących opracowaniach: A.Ю. Горбачева, *Особенности уголовной ответственности за хулиганство*, „Научные вести” 2019, Том 6, s. 32–37; А.Б. Мартемьянов, *Проблемы уголовной ответственности за хулиганство*, „Вестник Югорского государственного университета” 2015, № 53–2, s. 186–187; А.С. Лавринец, *Актуальные проблемы уголовно-правовой характеристики современного хулиганства и изменения в законодательстве*, „Молодой ученый” 2019, № 4(242), s. 305–308; А.Т. Дзебисов, *Уголовно – правовая характеристика современного хулиганства*, Сборник статей по итогам Международной научно-практической конференции 2019, Агентство международных исследований, Уфа 2019, s. 249–251; О.Н. Ворошилова, Д.М. Ворошилова, *Проблемы преступности несовершеннолетних*, „Успехи современной науки” 2016, Т. 5, № 10, s. 96–97; С.В. Лукащук, П.В. Тепляшин, *Общественная опасность и криминологическая детерминация насильственной преступности несовершеннолетних*, „Научно-образовательный потенциал молодежи в решении актуальных проблем XXI века” 2017, № 6, s. 355–357.

19 R. Kokot, *Z rozważań o chuligańskim charakterze zachowań przestępnych w ujęciu polskiego prawa karnego*, „Acta Universitatis Wratislaviensis. Przegląd Prawa i Administracji” 2015, nr 100, s. 216.

20 *Ibidem*. Zob. także: A. Lityński, *Historia prawa radzieckiego 1917–1991. Krótki kurs*, „Miscellanea Historico-Iuridica” 2005, nr 3, s. 139–175; A. Lityński, *O prawie karnym pod okupacją*

Pojęcie chuligaństwa zostało określone w art. 231 ust. 1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, w którym zapisano, że chuligaństwo jest poważnym naruszeniem porządku publicznego, stanowiącym jawny brak szacunku dla społeczeństwa²¹. W ust. 1 niniejszego artykułu unormowano odpowiedzialność karną za przestępstwo chuligaństwa, popełnione z użyciem broni lub przedmiotów, wykorzystywanych w charakterze broni, bądź z motywów politycznej, ideologicznej, rasowej, narodowościowej lub religijnej nienawiści lub wrogości, bądź z motywów nienawiści lub wrogości w stosunku do jakiejkolwiek grupy społecznej albo w komunikacji kolejowej, morskiej, wewnętrznej wodnej lub powietrznej, a także w jakiejkolwiek innej komunikacji publicznej.

W latach 2003–2019 najwięcej przestępstw o charakterze chuligańskim, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, zostało zarejestrowanych na początku badanego okresu (114 052 przestępstwa tego rodzaju, w tym 78 241 aktów oskarżenia skierowanych do sądu). W 2004 r. liczba zarejestrowanych przestępstw o charakterze chuligańskim uległa znaczącemu obniżeniu (o 78,3%), natomiast w 2005 r. rosyjskie organy ścigania zarejestrowały wzrost tego rodzaju przestępstw (o 21,1%). Od 2006 r. do 2019 r. liczba przestępstw o charakterze chuligańskim, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, systematycznie malała – w 2006 r. zarejestrowano 28 645 przestępstw tego rodzaju, a w 2019 r. – 2005 przestępstw (zob. tabela 2.10).

Tabela 2.10. Przestępstwa o charakterze chuligańskim, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
1	2	3	4	5	6	7
2003	114 052	–14,4	78 241	–16,5	37 973	15,7
2004	24 798	–78,3	14 222	–81,8	13 393	–64,7
2005	30 041	21,1	11 321	–20,4	16 335	22,0
2006	28 645	–4,6	9 793	–13,5	19 615	20,1

radziecką (1939–1945), „Z Dziejów Prawa” 2013, t. 6(14), s. 151–173; A. Lityński, *Prawo bolszewików: rewolucja i ewolucja*, „Zeszyty Prawnicze” 2011, z. 4(11), s. 17–18; A. Lityński, *Prawo Rosji i ZSRR 1917–1991, czyli historia wszechzwiązkowego komunistycznego prawa bolszewików. Krótki kurs*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2010.

- 21 Więcej zob. w: Постановление Пленума Верховного Суда РФ от 15 ноября 2007 г. № 45 „О судебной практике по уголовным делам о хулиганстве и иных противоправных деяниях, совершенных из хулиганских побуждений”, Бюллетень Верховного Суда Российской Федерации 2008, № 1.

Tabela 2.10 (cd.)

1	2	3	4	5	6	7
2007	20 360	-28,9	7 371	-24,7	14 727	-24,9
2008	13 589	-33,3	5 153	-30,1	8 688	-41,0
2009	9 474	-30,3	3 818	-25,9	5 836	-32,8
2010	7 219	-23,8	2 938	-23,0	4 294	-26,4
2011	5 635	-21,9	2 293	-22,0	3 455	-19,5
2012	5 515	-8,5	2 093	-8,7	2 915	-15,6
2013	4 850	-5,9	2 314	10,6	2 414	-17,2
2014	4 022	-17,1	1 963	-15,2	2 152	-10,9
2015	3 318	-17,5	1 518	-22,7	1 719	-20,1
2016	2 597	-21,7	1 190	-21,6	1 444	-16,0
2017	2 190	-15,7	982	-17,5	1 513	4,8
2018	2 091	-4,5	997	1,5	969	-9,4
2019	2 005	-4,1	1 008	1,1	884	-8,8

Źródło: jak w tabeli 2.1.

Z materiałów Prokuratury Generalnej Federacji Rosyjskiej wynika, że większość przestępstw o charakterze chuligańskim popełniana jest z motywów politycznej, ideologicznej, rasowej, narodowościowej lub religijnej nienawiści lub wrogości bądź z motywów nienawiści lub wrogości w stosunku do jakiegokolwiek grupy społecznej. Przestępstwa te często przybierają postać przestępstw o charakterze ekstremistycznym.

Unormowania prawne, dotyczące działalności ekstremistycznej oraz przestępstw o charakterze ekstremistycznym, zostały ujęte w trzech zasadniczych aktach prawnych, obowiązujących aktualnie w Federacji Rosyjskiej, którymi są: Kodeks karny Federacji Rosyjskiej, Ustawa Federalna z dnia 25 lipca 2002 r. „O przeciwdziałaniu działalności ekstremistycznej”²² oraz „Strategia przeciwdziałania ekstremizmowi w Federacji Rosyjskiej do 2025 r.”²³. Wyżej wymienione akty prawne stanowią fundamentalne rozwiązania, zawierające obowiązujące w Federacji Rosyjskiej normy prawne, mające na celu przeciwdziałanie działalności ekstremistycznej, jak i walkę z przejawami ekstremizmu.

Termin „ekstremizm” nie jest stosowany w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej. Definicja pojęcia „ekstremizm” została natomiast zawarta w Ustawie

22 Федеральный закон от 25 июля 2002 г. № 114-ФЗ „О противодействии экстремистской деятельности”.

23 Стратегия противодействия экстремизму в Российской Федерации до 2025 года (утв. Президентом РФ 28 ноября 2014г. № Пр-2753).

Federalnej z 2002 r. „O przeciwdziałaniu działalności ekstremistycznej” (w art. 1), przy czym termin ten ustawodawca uznał za synonim działalności ekstremistycznej. Działalność ekstremistyczna (ekstremizm) według wyżej wspomnianej Ustawy Federalnej „O przeciwdziałaniu działalności ekstremistycznej” przejawia się w czynach sprawców, którzy działali z celem zmiany podstaw ustroju konstytucyjnego z użyciem siły i naruszenia integralności Federacji Rosyjskiej lub publicznie usprawiedliwiali terroryzm i inną działalność terrorystyczną albo działali w celu wzbudzania waśni na tle społecznym, rasowym lub religijnym. Działalność ekstremistyczna (ekstremizm) to także – w ujęciu przywołanego art. 1 Ustawy Federalnej z 2002 r. – propagowanie wyjątkowości, wyższości lub niepełnowartościowości człowieka ze względu na jego przynależność do określonej grupy społecznej, ze względu na rasę, narodowość, przynależność religijną lub językową albo stosunek do religii. Działalność ekstremistyczna (ekstremizm) przejawia się także w naruszeniu praw, wolności oraz interesów prawnych człowieka i obywatela ze względu na jego przynależność do określonej grupy społecznej, ze względu na rasę, narodowość, przynależność religijną lub językową albo stosunek do religii; w utrudnianiu obywatelom realizacji ich praw wyborczych i realizacji prawa do uczestnictwa w referendum lub naruszenie tajemnicy głosowania, połączonego z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia, jak również w utrudnianiu prowadzenia zgodnej z prawem działalności organów państwa, organów samorządu lokalnego, komisji wyborczych, organizacji społecznych i religijnych lub innych organizacji, połączonego z użyciem przemocy lub groźby jej użycia. W zapisach zawartych w art. 1 Ustawy Federalnej „O przeciwdziałaniu działalności ekstremistycznej” działalność ekstremistyczną (ekstremizm) spośród innych przestępstw wyróżnia dokonanie przestępstw z motywów wskazanych w punkcie „f” art. 63 ust. 1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, a zatem popełnienie przestępstwa z motywów politycznej, ideologicznej, rasowej, narodowościowej albo religijnej nienawiści lub wrogości bądź z motywów nienawiści lub wrogości w odniesieniu do jakiejkolwiek grupy społecznej. Za działalność ekstremistyczną (ekstremizm) w Ustawie Federalnej z 2002 r. uznane zostało także propagowanie i publiczne demonstrowanie atrybutów nazistowskich lub symboliki nazistowskiej bądź atrybutów lub symboliki, odwzorowujących atrybuty nazistowskie lub symbolikę nazistowską albo publiczne demonstrowanie atrybutów lub symboliki organizacji ekstremistycznych. Działalność ekstremistyczna (ekstremizm) przejawia się także w publicznych wezwaniach do dokonania wyżej wspomnianych czynów lub masowe rozpowszechnianie materiałów o wyrażnie ekstremistycznym charakterze, jak również przygotowanie lub przechowywanie tych materiałów w celu ich masowego rozpowszechniania²⁴. W art. 1 Ustawy Federalnej z 2002 r. „O przeciwdziałaniu działalności ekstremistycznej” zawarto ponadto zapisy, że za działalność ekstremistyczną (ekstremizm)

24 Więcej zob. w: N. Duraj, *Sposoby walki z ekstremizmem w Federacji Rosyjskiej*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa w Poznaniu, Poznań 2018.

należy uznać ewidentnie nieprawdziwe publiczne oskarżenie osoby piastującej urząd państwowy w Federacji Rosyjskiej lub urząd państwowy w podmiocie Federacji Rosyjskiej, o popełnienie przez nią w okresie wykonywania przez tę osobę obowiązków urzędowych czynów wymienionych w niniejszym artykule, kwalifikowanych jako przestępstwo, przy czym działalnością ekstremistyczną jest także organizacja i przygotowanie wyżej wymienionych czynów, a także podżeganie do ich popełnienia. Za działalność ekstremistyczną uznać należy także finansowanie wyżej wymienionych czynów lub innego rodzaju wsparcie w ich organizacji, przygotowaniu i dokonaniu, w tym w drodze oddania do dyspozycji bazy szkoleniowej, poligraficznej i materiałowo-technicznej, łączności telefonicznej i innych rodzajów łączności lub w drodze świadczenia usług informatycznych.

Rozdział 3

Wybrane przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, unormowane w Rozdziałach 25–28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej

W rozdziale 3 monografii zaprezentowano analizę wybranych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, unormowanych w Rozdziale 25 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowanym „Przestępstwa przeciwko zdrowiu ludności i moralności społecznej” (art. 228–245 KK FR), Rozdziale 26 „Przestępstwa ekologiczne” (art. 246–262 KK FR), Rozdziale 27 „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu ruchu i eksploatacji transportu” (art. 263–271.1 KK FR) oraz w Rozdziale 28 „Przestępstwa w sferze informacji komputerowych” (art. 272–274.1 KK FR). Przestępstwa te można uznać za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu Federacji Rosyjskiej *sensu largo*.

3.1. Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi

Środki narkotyczne w literaturze przedmiotu utożsamiane są z środkami odurzającymi. M. Kuć definiuje środek odurzający jako substancję psychoaktywną, która ze względu na swoje właściwości chemiczne jest w stanie doprowadzić do zmian strukturalnych lub funkcjonalnych w żywym organizmie, przejawiających

się w zmianach postrzegania zmysłowego, zmianami świadomości, nastroju oraz zachowania¹. K. Laskowska utożsamia pojęcie środka odurzającego z określonym środkiem pochodzenia roślinnego lub syntetycznego, lekarskimi zawierającymi środki odurzające, które wpływają w sposób specyficzny (stymulująco, opóźniająco, halucynogennie) na centralny układ nerwowy². Natomiast Ustawa Federalna z dnia 8 stycznia 1998 r. Nr 3 „O środkach narkotycznych i substancjach psychotropowych”³ określa środki narkotyczne jako substancje pochodzenia syntetycznego lub roślinnego, preparaty ujęte w „Wykazie środków narkotycznych, substancji psychotropowych i ich prekursorów podlegających kontroli w Federacji Rosyjskiej zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej”, umowami międzynarodowymi Federacji Rosyjskiej, w tym zgodnie z Jednolitą konwencją o środkach odurzających z 1961 r.⁴

Ze względu na kryterium działania środka odurzającego na organizm człowieka w literaturze przedmiotu wyróżnia się trzy zasadnicze grupy tego rodzaju środków: stymulanty, depresanty oraz halucynogeny⁵. Jednakże w ostatnich latach coraz częściej w opracowaniach naukowych pojawiają się analizy, dotyczące tzw. „dopalaczy”, które stanowią grupę substancji, wykazujących działanie pobudzające, stymulujące ośrodkowy układ nerwowy, relaksujące, czasami halucynogenne lub psychodeliczne⁶.

Stymulanty stanowią największą grupę dotychczas stosowanych środków psychoaktywnych. Są to środki odurzające, powodujące pobudzenie ośrodkowego układu nerwowego. Do najpopularniejszych stymulantów należą: amfetamina, metamfetamina, kokaina, fenmetryzyna, metylofenidyna.

Depresanty są środkami odurzającymi, powodującymi obniżenie pobudliwości ośrodkowego układu nerwowego. Należą one najczęściej do dwóch grup leków:

1 M. Kuć, *Kryminologia*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2015, s. 127.

2 K. Laskowska, *Problemy kryminalizacji przestępczości narkotykowej w Rosji*, „Prokuratura i Prawo” 2007, nr 9, s. 119.

3 Федеральный закон „О наркотических средствах и психотропных веществах” от 08.01.1998 № 3-ФЗ.

4 Jednolita konwencja o środkach odurzających, przyjęta 30 marca 1961 r., stanowiła reakcję na nasilające się zjawisko zażywania narkotyków w tamtym okresie. Konwencja ta regulowała całe spektrum spraw: zawierała wykaz substancji objętych kontrolą, ustalenia dotyczące wyrobu i przewozu tych środków, szczegółowe postanowienia dotyczące maku, uzyskiwanego z niego opium, słomy makowej, krzewów kokainowych, kontroli konopi indyjskich i całej gamy środków odurzających. Zob. M. Motyka, *Polityka narkotykowa na świecie oraz jej implikacje na terenie Rzeczypospolitej Polski od II połowy XX wieku. Przegląd tendencji*, „Слов’янський вісник” 2012, nr 14, s. 58–62.

5 B. Szukalski, *Neurobiologiczne podstawy uzależnienia od narkotyków*, „Patofizjologia” 2009, t. 65, nr 9, s. 655–664; C. Cekiera, *Ryzyko uzależnień*, Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin 2001, s. 34–37.

6 J. Morawska-Siudak, B. Szkolnicka, E. Gomółka, E. Krawczyk-Pastawska, *Dopalacze jako problem diagnostyczny, psychologiczny i prawny*, „Przegląd Lekarski” 2010, nr 67(8), s. 598.

pochodnych kwasu barbiturowego oraz benzodiazepin⁷. Działają one tłumiąco i depresyjnie na ośrodkowy układ nerwowy. Z pochodnych kwasu barbiturowego najbardziej znane są: luminal, weronal, gardenal, barbitail. Benzodiazepiny wpływają uspokajająco, zapobiegają drgawkom i powodują zwiotczenie mięśni. Do najczęściej stosowanych preparatów należą: diazepam, nitrozepam, lorazepam, medazepam, oxazepam⁸.

Halucynogeny powodują zmiany w postrzeganiu rzeczywistości. Z grupy substancji działających halucynogennie najczęściej używane są: LSD, grzybki zawierające psylocybinę i bieluń dziedzierzawa, jak również substancje chemiczne (fenicyklidyna, ketamina), roślinne (kaktusy meksykańskie), grzyby (muchomor czerwony), liście i korzenie drzew (khat, ibogaina) oraz toksyny zwierząt⁹.

Pojęcie „dopalacze” nie jest ścisłym terminem naukowym, a jego zakres pojęciowy z założenia nie jest ściśle określony¹⁰. „Dopalacze” to potoczny termin, którym określa się grupy niejednorodnych substancji lub ich mieszanek o działaniu psychoaktywnym. Są to rozmaite substancje o różnym sposobie działania, a znajdujące się w nich środki są stosunkowo mało znane¹¹. Pojawienie się „dopalaczy” stało się w ostatnich latach poważnym problemem medycznym i społecznym, ponieważ ze względu na swoją specyfikę i nieprzewidywalny charakter działań producentów i dilerów rodzą one nieznane dotychczas niebezpieczeństwa¹².

Analizę problemu nielegalnego obrotu środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi w Federacji Rosyjskiej należy uzupełnić o informacje, dotyczące rosyjskiego środka narkotycznego o nazwie „krokodyl”, stanowiącego obecnie najbardziej niebezpieczny narkotyk na świecie¹³.

7 M. Jędrzejko, A. Kowalewska, W. Janiszewski, *Charakterystyka narkotyków*, [w:] M. Jędrzejko, *Narkomania. Spojrzenie wielowymiarowe*, Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora – Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Pułtusk-Warszawa 2009, s. 205–206.

8 *Ibidem*, s. 208.

9 *Ibidem*, s. 211.

10 A. Stańczak, *Dopalacze – problem zdrowia jednostki i zdrowia publicznego. Przesłanki działań profilaktycznych*, „Problemy Higieny i Epidemiologii” 2015, nr 96(1), s. 8.

11 A. Piaczyńska, *Odpowiedzialność karna za posiadanie nowych substancji psychoaktywnych*, „Prokuratura i Prawo” 2019, nr 1, s. 99.

12 D. Błachut, B. Szukalski, *Dopalacze – właściwości chemiczne, skala zagrożeń i przeciwdziałanie rozpowszechnianiu*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2012, nr 6, s. 133.

13 Л.Ю. Яковлев, Т.В. Милехина, Т.В. Шандыбаева, М.Л. Лебедев, О.П. Козычева, Т.Г. Шиврина, *Отравление дезоморфином: опыт работы отделения для больных с острыми отравлениями*, „Вестник Клинической больницы” 2012, № 51, т. V/1–3, s. 103–105; Н.Э. Степанян, Г.К. Аветисян, О.С. Булычева, *Современные аспекты токсикологии дезоморфина*, „Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований” 2012, № 1, s. 58–59.

„Krokodyl” jest narkotykiem opioidowym, którego podstawowym składnikiem jest dezomorfina – organiczny związek chemiczny, będący pochodną morfiny¹⁴. Dezomorfina jest produkowana na bazie leków dostępnych bez recepty zawierających kodeinę oraz z wykorzystaniem rozpuszczalników do farb, zapalek i jodiny¹⁵.

Nazwa „krokodyl” związana jest ze zmianami skórnymi, które pojawiają się po zażyciu tego narkotyku. W miejscach iniekcji pojawiają się szare lub zielonkawe plamy, przechodzące w łuszczenie, a następnie w niegojące się rany. W narkotyku tym znajduje się wysoka zawartość fosforu, co powoduje nieodwracalne zniszczenia skóry, tkanki mięśniowej i kości¹⁶. U osób, regularnie zażywających ten narkotyk, pojawiają się ropnie, zakrzepowe zapalenie żył, zgorzel oraz martwica kości¹⁷. Zażywanie tego narkotyku prowadzi do śmierci w strasznych męczarniach, a mimo tego „krokodyl” stanowi prawdziwy „hit” wśród rosyjskich narkomanów¹⁸.

Doniesienia o korzystaniu z narkotycznych właściwości dezomorfiny pojawiły się w Rosji w 2002 r. Początkowo tego narkotyku używano głównie w małych miejscowościach, położonych w najbiedniejszych i najbardziej odizolowanych częściach Federacji Rosyjskiej. „Krokodyl” zażywany jest przede wszystkim przez osoby z niższych warstw społecznych, co wynika z jego niskiej ceny – uzyskanie tego narkotyku jest około dwadzieścia razy tańsze aniżeli heroiny¹⁹. Obecnie narkotyk ten jest popularny głównie w Rosji, ale odnotowano także prawdopodobne przypadki zejść śmiertelnych po zażyciu „krokodyla” w Polsce, Niemczech i Francji przez obywateli tychże krajów.

Jak podkreśla D. Sołodow, podstawowe tendencje rozwoju narkomanii w Rosji to: rozpowszechnienie narkotyków syntetycznych, wzrost liczby osób zażywających narkotyki dożylnie, wzrost przyjmowania pochodnych opium, a także zwiększenie liczby przestępstw majątkowych, popełnianych przez osoby uzależnione od narkotyków²⁰.

14 „Krokodyl” – następca heroiny, „Medicus” 2014, nr 12, <https://medicus.lublin.pl> (dostęp: 30.12.2020).

15 M. Krauze, A. Stępniewska, K. Abramowicz, *Śmiercionośne oblicze „Krokodyla”*, [w:] B. Zdunek, K. Maciąg (red.), *Kryminalistyka w ujęciu naukowym*, Wydawnictwo Naukowe TYGIEL sp. z o.o., Lublin 2016, s. 148.

16 Informacje uzyskane w: Центр практической наркологии, Краснодар, Одесская улица, 41, Россия.

17 M. Motyka, J.T. Marcinkowski, *Nowe metody odurzania się. Cz. II. Dezomorfina, Oxi*, „Problemy Higieny i Epidemiologii” 2014, nr 95(3), s. 514. Zob. także: M. Niemirowicz-Szczytt, M. Jastrzębski, M. Myka, T. Banasiewicz, M. Szczepkowski, *Zastosowanie terapii podciśnieniowej u pacjenta z martwiczym zapaleniem powięzi po prawdopodobnej iniekcji dożylniej dezomorfiny (tzw. krokodyla)*, „Borgis – Nowa Medycyna” 2018, nr 1, s. 38–42.

18 P. Ostaszewski, *Amfa, sole i krokodyl*, „Policja 997” 2012, nr 84, <https://gazeta.policja.pl> (dostęp: 30.12.2020).

19 M. Motyka, J.T. Marcinkowski, *op. cit.*, s. 513.

20 S. Sołodow, *Nielegalny rynek produkcji i dystrybucji narkotyków w Rosji oraz formy przeciwdziałania zjawisku*, [w:] W. Pływaczewski, P. Chlebowicz (red.), *Nielegalne rynki. Geneza, skala*

Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi zostały unormowane w Rozdziale 25 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, zatytułowanego „Przestępstwa przeciwko zdrowiu ludności i moralności społecznej”. Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi *sensu stricte* zostały ujęte w art. 228–233 KK FR.

Według raportów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej za lata 2003–2019, dotyczących liczby zarejestrowanych przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i substancjami silnie działającymi, największa liczba tego rodzaju przestępstw została odnotowana w 2009 r. (238 523 przestępstwa), a najmniejsza – w 2004 r. (150 096 przestępstw tego rodzaju).

Największa liczba przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i substancjami silnie działającymi, które zostały sklasyfikowane jako przestępstwa ciężkie i szczególnie ciężkie²¹, została zarejestrowana w 2014 r. (190 542 przestępstwa), a najmniejsza liczba tego rodzaju przestępstw została odnotowana w 2003 r. (82 943 przestępstwa).

Rozpatrując przestępstwa związane z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i substancjami silnie działającymi, popełnione w dużym lub bardzo dużym rozmiarze²² można stwierdzić, że największa ich liczba została zarejestrowana na początku badanego okresu (155 155 przestępstw tego rodzaju), a najmniejsza – na końcu analizowanego okresu (66 282 przestępstwa).

Biorąc pod uwagę wartość wskaźników dynamiki można wysnuć wniosek, że największy wzrost liczby zarejestrowanych przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i substancjami

zjawiska oraz możliwości przeciwdziałania, Katedra Kryminologii i Polityki Kryminalnej, Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Olsztyn 2012, s. 75.

21 W myśl art. 15 ust. 4 KK FR, za ciężkie przestępstwa uznawane są czyny umyślne, za popełnienie których najwyższa kara, przewidziana w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej, nie przekracza dziesięciu lat. Natomiast za szczególnie ciężkie przestępstwa uznawane są czyny umyślne, za popełnienie których Kodeks karny Federacji Rosyjskiej przewiduje karę w postaci pozbawienia wolności od lat dziesięciu lub karę surowszą, o czym prawodawca postanowił w art. 15 ust. 5 KK FR.

22 W przepisie 2 do art. 228 KK FR ustawodawca określił, że znaczny, duży i bardzo duży rozmiar środków narkotycznych i substancji psychotropowych, a także znaczny, duży i bardzo duży rozmiar dla roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe, dla celów niniejszego artykułu oraz art. 228.1, art. 229 i art. 229.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, są zatwierdzane przez Rząd Federacji Rosyjskiej. Natomiast w przepisie 3 postanowiono, że znaczny, duży i bardzo duży rozmiar analogów środków narkotycznych i substancji psychotropowych odpowiada znacznemu, dużemu i bardzo dużemu rozmiarowi środków narkotycznych i substancji psychotropowych, których analogi one stanowią.

silnie działającymi został zaobserwowany w 2006 r. i wyniósł 21%. Również w przypadku przestępstw ciężkich i szczególnie ciężkich, największy wzrost liczby zarejestrowanych przestępstw, zaliczanych do tej kategorii, został odnotowany w 2006 r. i wyniósł 43,1% (zob. tabela 3.1).

Tabela 3.1. Liczba zarejestrowanych przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi oraz substancjami silnie działającymi z wyszczególnieniem przestępstw ciężkich i szczególnie ciężkich oraz przestępstw popełnionych w dużym i bardzo dużym rozmiarze w latach 2003–2019

Rok	Liczba zarejestrowanych przestępstw		Przestępstwa ciężkie i szczególnie ciężkie		Przestępstwa popełnione w dużym lub bardzo dużym rozmiarze	
	ogółem	dynamika (%)	ogółem	dynamika (%)	ogółem	dynamika (%)
2003	181 688	-4,2	82 943	-6,2	155 155	-2,7
2004	150 096	-17,4	99 732	20,2	70 161	-54,8
2005	175 241	16,8	134 988	35,4	54 717	-22,0
2006	212 019	21,0	152 824	13,2	78 302	43,1
2007	231 218	9,1	158 286	3,6	92 038	17,5
2008	232 613	0,6	159 200	0,6	99 676	8,3
2009	238 523	2,5	164 561	3,4	104 104	4,4
2010	222 564	-6,7	154 218	-6,3	96 401	-7,4
2011	215 214	-3,3	150 727	-2,3	93 664	-2,8
2012	218 974	1,7	152 118	0,9	174 504	5,8
2013	231 462	5,7	165 882	9,0	99 551	-43,0
2014	254 730	10,1	190 542	14,9	118 270	18,8
2015	236 939	-7,0	175 778	-7,7	108 385	-8,4
2016	201 165	-15,1	144 104	-18,0	85 799	-20,8
2017	208 681	3,7	150 243	4,3	85 714	-0,1
2018	200 306	-4,0	148 445	-1,2	75 096	-12,4
2019	190 197	-5,0	143 227	-3,5	66 282	-11,7

Źródło: opracowanie własne na podstawie *Состояние преступности в России за январь–декабрь 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 года*, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Zgodnie z danymi, raportowanymi corocznie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, w latach 2003–2019 najczęściej przestępstw, związanych z nielegalną produkcją, sprzedażą, przesyłaniem, nabyciem, przechowywaniem,

przewozem, wytwarzaniem, przetwarzaniem, a także przestępstw związanych z naruszeniem zasad obrotu środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i ich analogami, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w tym okresie, zostało zarejestrowanych w 2014 r. (243 739 przestępstw tego rodzaju). Najwięcej przestępstw, kwalifikowanych do tej kategorii, dotyczyło sprzedaży środków narkotycznych, substancji psychotropowych i ich analogów (126 233 przestępstwa tego rodzaju).

W przypadku przestępstw związanych z produkcją oraz przestępstw związanych z przesyłaniem środków narkotycznych, substancji psychotropowych i ich analogów, najwięcej z nich zostało wykrytych przez rosyjskie organy ścigania w 2003 r. (4395 przestępstwa sprzedaży i 2436 przestępstwa związane z przesyłaniem środków narkotycznych, substancji psychotropowych i ich analogów – zob. tabela 3.2).

Tabela 3.2. Nielegalna produkcja, sprzedaż, przesyłanie, nabycie, przechowywanie, przewóz, wytwarzanie, przetwarzanie, a także naruszenie zasad obrotu środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i ich analogami w latach 2003–2019

Rok	Liczba przestępstw ogółem	W tym			
		sprzedaż	produkcja	przesyłanie	naruszenie zasad obrotu
2003	174 537	67 278	4 395	2 436	b.d.
2004	139 345	79 902	51	138	528
2005	159 497	110 310	124	261	298
2006	192 911	123 127	66	485	2 664
2007	210 126	125 715	87	537	5 327
2008	213 614	122 848	43	645	2 622
2009	218 401	124 789	98	739	709
2010	205 466	113 607	69	990	211
2011	199 516	103 980	88	2 196	143
2012	204 812	101 475	85	1 882	75
2013	218 620	108 874	96	1 744	55
2014	243 739	126 233	78	1 317	114
2015	229 758	118 521	90	1 072	25
2016	196 271	99 052	66	525	11
2017	203 393	107 446	172	229	27
2018	194 155	112 854	223	166	61
2019	183 899	112 651	351	301	31

Źródło: jak w tabeli 3.1.

W badanym okresie liczba przestępstw kradzieży lub wyłudzenia środków narkotycznych i substancji psychotropowych, wykrytych przez rosyjskie organy ścigania, wahała się od 57 przestępstw, popełnionych w 2015 r. do 260 przestępstw tego rodzaju, popełnionych w 2019 r.

Najwięcej przestępstw, związanych z nielegalnym wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabyciem, przechowywaniem lub przesyłaniem w celu sprzedaży, a także przestępstw, związanych ze sprzedażą substancji silnie działających, zostało zarejestrowanych w 2007 r. (5161 przestępstw tego rodzaju), a najmniej – w 2016 r. (650 przestępstw).

W badanym okresie najwięcej przestępstw, związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi, popełnionych przez zorganizowaną grupę²³, zostało zarejestrowanych w 2009 r. (8824 przestępstwa – zob. tabela 3.3).

Tabela 3.3. Przestępstwa kradzieży lub wyłudzenia środków narkotycznych i substancji psychotropowych oraz przestępstwa związane z nielegalnym wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabyciem, przechowywaniem lub przesyłaniem w celu sprzedaży, a także sprzedaż substancji silnie działających, z wyszczególnieniem przestępstw popełnionych przez zorganizowaną grupę w latach 2003–2019

Rok	Kradzież lub wyłudzenie środków narkotycznych i substancji psychotropowych	Nielegalne wytwarzanie, przetwarzanie, nabycie, przechowywanie lub przesyłanie w celu sprzedaży, a także sprzedaż substancji silnie działających	Przestępstwa popełnione przez zorganizowaną grupę
2003	202	2 316	3 892
2004	208	3 120	4 602
2005	171	4 202	5 178
2006	234	4 795	5 348
2007	151	5 161	7 308
2008	115	4 288	7 207
2009	159	5 007	8 824
2010	212	4 299	6 389
2011	103	4 329	5 200
2012	94	4 090	5 293

23 Przestępstwo uznaje się za popełnione przez zorganizowaną grupę, jeśli zostało ono popełnione przez grupę osób, posiadającą trwały i stabilny charakter, które to osoby wcześniej połączyły się w celu popełnienia jednego lub kilku przestępstw (zapis zawarty w art. 35 ust. 3 KK FR).

2013	100	3 970	4 530
2014	93	3 435	4 165
2015	57	1 179	4 264
2016	66	650	3 565
2017	78	894	3 892
2018	109	1 053	5 562
2019	260	1 314	5 791

Źródło: jak w tabeli 3.1.

Jak podkreśla K. Laskowska, rozwój narkobiznesu w Federacji Rosyjskiej stymuluje dystrybucja odbywająca się nie tylko w sposób tradycyjny, ale także z wykorzystaniem internetu i systemów płatności elektronicznych oraz firm kurierskich²⁴. Dużej dostępności na rynku narkotyków syntetycznych sprzyja działanie wielu laboratoriów je produkujących, które zakładane są przede wszystkim w dużych miastach, w których szybko i bez problemu można znaleźć odbiorców²⁵. Ponadto rosyjski rynek narkotyków zasilany jest przez przemysł, co stanowi jeden z głównych problemów, związanych z przeciwdziałaniem zorganizowanej przestępczości narkotykowej w Rosji²⁶.

24 K. Laskowska, *op. cit.*, s. 154.

25 Więcej zob. w: A.B. Буров, В.А. Жбанков, А.В. Табаков, *Криминологические, криминалистические, уголовно-процессуальные проблемы борьбы с контрабандой наркотиков и прекурсоров*, [w:] А.И. Долгова (red.), *Здоровье нации и национальная безопасность*, Российская криминологическая ассоциация, Москва 2013, s. 217–226; С.Д. Демчук, А.Г. Харатишвили, *Способы совершения контрабанды наркотических средств и психотропных веществ как элемент криминалистической характеристики этого вида преступлений*, „Вестник криминалистики” 2005, № 3(15), s. 93–99.

26 Zob.: А.В. Табаков, *Незаконные ввоз и вывоз новых потенциально опасных психоактивных веществ: совершенствование уголовно-процессуальных норм о подследственности*, „Наркоконтроль” 2016, № 2(43), s. 12–14; А.В. Табаков, В.А. Жбанков, *Подследственность уголовных дел о незаконном ввозе и вывозе новых потенциально опасных психоактивных веществ: пути совершенствования уголовно-процессуального законодательства*, „Вестник Российской таможенной академии” 2016, № 3, s. 72–78.

3.2. Przestępstwa ekologiczne, przestępstwa związane z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu oraz przestępstwa w sferze informacji komputerowych

3.2.1. Przestępstwa ekologiczne, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej

Terytorium Federacji Rosyjskiej zajmuje obszar wynoszący 17,1 mln km², czyli blisko 1/6 powierzchni ziemi, co czyni Rosję największym krajem na świecie pod względem zajmowanej powierzchni²⁷. Większość powierzchni Federacji Rosyjskiej zajmują lasy oraz obszary zadrzewione (870,7 mln ha) (około 51% terytorium Rosji), a następnie wody powierzchniowe, w tym błota (225,8 mln ha) oraz użytki rolne (222,0 mln ha)²⁸.

Rosyjskie lasy borealne (tajga) mają globalne znaczenie dla łagodzenia skutków zmiany klimatu, ochrony zasobów wodnych, zapobieganiu erozji gleby i zachowaniu bioróżnorodności na ziemi. Rosja posiada 70% lasów borealnych i aż 25% ogólnoswiatowych zasobów leśnych, które pochłaniają ogromne ilości dwutlenku węgla²⁹.

Powierzchnia Federacji Rosyjskiej została zwiększona w 2014 r. o terytorium Republiki Krymu – z 1 709,8 mln ha do 1 712,5 mln ha. Od 2014 r. w skład Federacji Rosyjskiej wchodzi 85 podmiotów, w tym 22 republiki, 9 krajów, 46 obwodów, 4 okręgi autonomiczne, jeden obwód autonomiczny oraz trzy miasta o znaczeniu federalnym – Moskwa, Sankt Petersburg oraz Sewastopol. Największe rosyjskie aglomeracje miejskie to:

- Moskwa i miasta obwodu moskiewskiego, wchodzące w skład aglomeracji moskiewskiej, w których liczba ludności przekracza 100 tys. osób – Bałaszycha, Podolsk, Chimki, Korolow, Mytiszczi, Lubiercy, Elektrostal, Krasnogorsk, Kołomna, Odincowo, Sierpuchow, Szczółkowo, Domodiedowo, Oriechowo-Zujewo, Ramienskoe, Żukowskij, Puszkino, Dołgoprudnyj, Sergijew Posad, Nogińsk, Rieutow;
- Sankt Petersburg i miasta obwodu leningradzkiego, wchodzące w skład aglomeracji petersburskiej, w tym takie miasta, jak Gaczcyna, Wsiewołożsk.

27 М.М. Голубчик, С.В. Макара, А.М. Носонов, Э.Л. Файбусович, *Социально-экономическая география: учебник для вузов*, Издательство Юрайт, Москва 2019.

28 *Россия в цифрах – 2019 г.*, Федеральная служба государственной статистики, <https://gks.ru> (dostęp: 20.12.2020).

29 T. Młynarski, *Bezpieczeństwo energetyczne i ochrona klimatu w drugiej dekadzie XXI wieku. Energia – środowisko – klimat*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2017, s. 143.

Do rosyjskich miast, tworzących duże aglomeracje miejskie, należy zaliczyć takie miasta, jak: Władywostok, Wołgograd, Woroneż, Jekaterynburg, Irkuck, Kazań, Krasnodar, Krasnojarsk, Nabieżnyje Czełny-Niżniekamsk, Niżny Nowogród, Nowosybirsk, Omsk, Perm, Rostów nad Donem, Samara-Togliatti, Tiumeń, Czelabińsk oraz Ufa.

Rosję otaczają wody Oceanu Arktycznego (Morze Barentsa, Morze Białe, Morze Karskie, Morze Łaptiewów, Morze Wschodniosyberyjskie, Morze Czukockie), Oceanu Spokojnego (Morze Beringa, Morze Ochockie, Morze Japońskie), Morze Bałtyckie, bezodpływowe Morze Kaspijskie (akwen stanowiący jezioro) oraz morza śródlądowe Oceanu Atlantyckiego (Morze Czarne, Morze Azowskie). W europejskiej części Rosji znajduje się siedem dużych jezior (o powierzchni przekraczającej 1000 km²), a w azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej położone jest największe w Azji jezioro Bajkał, powierzchnia którego wynosi około 32 tys. km². Największym jeziorem, znajdującym się w europejskiej części Rosji, jest jezioro Ładoga. Powierzchnia tego jeziora wynosi 17 700 km². Najdłuższą rzeką, płynącą przez terytorium Federacji Rosyjskiej, jest Lena (4400 km), a następnie Irtyś (4248 km) oraz Ob (3650 km).

Głównymi bogactwami naturalnymi Rosji są przede wszystkim gaz ziemny, ropa naftowa, węgiel kamienny oraz złoto i diamenty. Federacja Rosyjska dysponuje największymi na świecie zasobami gazu ziemnego i siódmymi pod względem wielkości pokładami ropy naftowej. Największe pokłady ropy naftowej i gazu ziemnego zalegają Syberię Zachodnią, Kaukaz Północny oraz Tatarstan.

W ostatnich latach coraz częściej w opracowaniach naukowych poruszane są kwestie związane z bezpieczeństwem ekologicznym, które to zagadnienie uznać należy za istotne z punktu widzenia pełniejszej analizy przestępstw ekologicznych, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019.

Termin „bezpieczeństwo ekologiczne” pojawił się w terminologii stosowanej w latach 80. ubiegłego wieku. Stało się to głównie za sprawą publikacji Raportu Światowej Komisji ds. Środowiska i Rozwoju z 1987 r. W Raporcie tym podkreślono, że ludzkość będzie w przyszłości zmuszona stawić czoła dwóm ważnym zagrożeniom – rozprzestrzenianiu broni nuklearnej oraz degradacji środowiska w skali światowej.

Bezpieczeństwo ekologiczne w literaturze przedmiotu utożsamiane jest z ochroną przed zagrożeniami wynikającymi z niedostatecznego zharmonizowania rozwoju gospodarczego i rozwoju społecznego z wymogami ochrony środowiska³⁰. Zdaniem Z. Dziamskiego i W. Nowosielskiego, pod pojęciem tym należy rozumieć taki stan stosunków, które ograniczają i eliminują zagrożenia ekologiczne, zapewniając wszechstronny i bezpieczny rozwój całej ludzkości³¹. W rosyjskiej literaturze przedmiotu bezpieczeństwo ekologiczne definiowane jest jako stan, w którym nie występuje zagrożenie wyrządzenia szkody środowisku i zdrowiu ludności³².

30 R. Paczulski, *Ochrona środowiska*, Oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz 2008, s. 75.

31 Z. Dziamski, W. Nowosielski, *Teoretyczne założenia bezpieczeństwa*, „Prace Naukowe Akademii im. J. Długosza w Częstochowie” 2012, z. 7, s. 208.

32 В.В. Снакин, Ю.Г. Пузаченко, С.В. Макаров, Н.Г. Добрынина, И.О. Алябина, П.П. Кречетов, А.Ю. Пузаченко, Т.В. Гусева, *Толковый словарь по охране природы*, Экология, Москва 1995,

Natomiast aktami prawnymi, w których ujęte zostały kwestie ochrony środowiska w Federacji Rosyjskiej, są: Konstytucja Federacji Rosyjskiej (art. 9, 42, 58³³), Ustawa Federalna z dnia 10 stycznia 2002 r. Nr 7 „O ochronie środowiska”³⁴, a także Doktryna ekologiczna Federacji Rosyjskiej³⁵.

Przestępstwa ekologiczne, popełniane na terytorium Federacji Rosyjskiej, mają różnorodny charakter. Większość z nich związana jest przede wszystkim z zanieczyszczeniem powietrza³⁶. Przeprowadzone w latach 1991–2016 badania pozwoliły wysnuć wniosek, że najbardziej zanieczyszczonymi miastami (miejscowościami) w Rosji w badanym okresie były: Magnitogorsk, Južno-Sachalińsk, Bratsk, Czita, Krasnojarsk, Nowokuznieck, Jekaterynburg, Sielenginsk, Irkuck, Zima, Ułan-Ude, Czelabińsk, Niżny Tagił, Norylsk, Moskwa oraz Minusińsk³⁷. W 2020 r. za najbardziej zanieczyszczone miasto Federacji Rosyjskiej został uznany Krasnojarsk³⁸.

s. 186. Zob. także: Н.М. Макарова, *Экологическая безопасность системы обращения с отходами на объектах по хранению и уничтожению химического оружия*, „Безопасность жизнедеятельности” 2019, № 2(218), s. 40–43; Л.С. Булгакова, *Административно-правовые основы обеспечения экологической безопасности в России*, „Евразийский юридический журнал” 2019, № 1(128), s. 177–178; В.Д. Катин, С.В. Булгаков, *Проблемы повышения экологической безопасности нефтеперерабатывающих производств и пути их решения*, „Безопасность жизнедеятельности” 2019, № 2(218), s. 44–48; О.В. Ударцева, *Исследование экологической безопасности с использованием информационных технологий*, „Естественные и технические науки” 2019, № 1(127), s. 129–131; К.Н. Хазов, *Обеспечение экологической безопасности как фактор устойчивого развития муниципального образования*, „Теории и проблемы политических исследований” 2017, Том 6, № 1, s. 301–309; Е.В. Бутова, *Экологическая безопасность в системе национальной безопасности: проблемы современного понимания*, „Вопросы безопасности” 2016, № 6, s. 90–100.

33 Art. 9 Konstytucji Federacji Rosyjskiej:

Ust. 1. Ziemia i inne zasoby naturalne są wykorzystywane i chronione w Federacji Rosyjskiej jako podstawa życia i działalności narodów, zamieszkujących na właściwym terytorium.

Ust. 2. Ziemia i inne zasoby naturalne mogą być własnością prywatną, państwową, komunalną oraz znajdować się w innych formach własności.

Art. 42. Każdy ma prawo do sprzyjającego środowiska, do wiarygodnych informacji o jego stanie oraz do rekompensaty szkód, jakie doznało jego zdrowie lub mienie wskutek pogwałcenia prawa ekologicznego.

Art. 58. Każdy ma obowiązek chronić przyrodę i środowisko oraz troskliwie traktować bogactwa naturalne.

34 Федеральный закон „Об охране окружающей среды” от 10.01.2002 № 7-ФЗ.

35 Распоряжение Правительства РФ от 31.08.2002 № 1225-р „Об Экологической доктрине Российской Федерации”.

36 Zob.: Е.Ю. Бокуц, *Понятие „загрязнение воздуха”, используемое в диспозиции ст. 251 УК, „Законность”* 2011, № 12, s. 28–32.

37 Н.Н. Ключев, Л.М. Яковенко, *„Грязные” города России: факторы, определяющие загрязнение атмосферного воздуха*, „Вестник Российского университета дружбы народов”. Серия: „Экологияибезопасностьжизнедеятельности” 2018, Т. 26, № 2, s. 244.

38 А. Пятин, *Эксперты назвали самые загрязненные города России*, „Forbes”, 25.02.2020, <https://forbes.ru> (dostęp: 20.12.2020).

Zgromadzone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej informacje, dotyczące zarejestrowanych przestępstw ekologicznych, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019 pozwala wysnuć wniosek, że w badanym okresie największy ich wzrost został zaobserwowany w 2006 r. (o 25,1%).

Rosyjskie organy ścigania zarejestrowały najwięcej przestępstw ekologicznych w 2009 r. (46 607 przestępstw tego rodzaju, w tym 24 248 aktów oskarżenia skierowanych do sądu). Najmniej przestępstw ekologicznych zostało zarejestrowanych w 2019 r. (22 230 przestępstw, w tym 10 837 aktów oskarżenia skierowanych do sądu – zob. tabela 3.4).

Tabela 3.4. Przestępstwa ekologiczne, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	26 097	21,9	12 769	4,9	12 354	50,0
2004	30 573	17,2	16 249	27,3	13 677	10,7
2005	33 491	9,5	17 904	10,2	14 163	3,6
2006	41 883	25,1	22 040	23,1	19 317	36,4
2007	41 242	-1,5	22 046	0,0	19 397	0,4
2008	44 883	8,8	21 493	-2,5	20 379	5,1
2009	46 607	3,8	24 248	12,8	22 375	9,8
2010	39 155	-16,0	20 567	-15,2	19 529	-12,7
2011	29 151	-25,5	14 695	-28,6	14 914	-23,6
2012	27 583	-5,4	14 103	-4,0	13 392	-10,2
2013	24 728	-10,4	13 398	-5,0	11 300	-15,6
2014	25 566	3,4	13 414	0,1	11 905	5,4
2015	24 856	-2,8	13 055	-2,7	11 322	-4,9
2016	23 688	-4,7	11 910	-8,8	11 669	3,1
2017	24 379	2,9	12 013	0,9	11 956	2,5
2018	23 899	-2,0	11 931	-0,7	11 783	-1,4
2019	22 230	-7,0	10 837	-9,2	11 184	-5,1

Źródło: jak w tabeli 3.1.

Mimo że przestępstwa ekologiczne stanowią margines ogólnej liczby rejestrowanych przestępstw w Federacji Rosyjskiej, jednakże ze względu na niezwykle

dotkliwe konsekwencje zasługują one na szczególną uwagę. Poprawa stanu środowiska w Rosji stanowi istotne wyzwanie dla władz federalnych, które niejednokrotnie muszą stawić czoła problemom związanym z ograniczonymi możliwościami finansowymi w procesie planowanych zamierzeń w sferze ochrony środowiska.

3.2.2. Przestępstwa związane z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu

Termin „transport” wywodzi się od łacińskiego czasownika *transportere*, oznaczającego przenieść, przewieźć. Transport oznacza przemieszczanie towarów, osób lub informacji zarówno w przestrzeni, jak i w czasie. Wszystkie czynności związane z transportem składają się na proces transportowy, który obejmuje środki transportowe, infrastrukturę transportową oraz system zarządzania ruchem środków transportu³⁹. Transport definiowany jest także jako określony proces technologiczny wszelkiego przenoszenia na odległość osób, przedmiotów lub energii⁴⁰.

W literaturze przedmiotu transport klasyfikowany jest ze względu na różnorodne kryteria, przy czym jednym z podstawowych podziałów jest podział na transport osobowy i towarowy. Klasyfikacja transportu ze względu na rodzaj środowiska, w którym się odbywa, pozwala wyróżnić transport lądowy (samochodowy, kolejowy, rurociągowy), wodny (morski, żegluga śródlądowa) oraz powietrzny (lotniczy, kosmiczny). Ze względu na wykorzystywane środki transportu transport dzielony jest na transport samochodowy, kolejowy, lotniczy, morski, wodny śródlądowy oraz transport przesyłowy⁴¹.

Przestępstwa, związane z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu zostały unormowane w Rozdziale 27 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej. W art. 263 ust. 1 KK FR określono odpowiedzialność karną za popełnienie przestępstw, polegających na naruszeniu zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji transportu kolejowego, lotniczego, morskiego i wewnętrznego transportu wodnego oraz metra przez osobę, która z mocy świadczonej pracy lub zajmowanego stanowiska jest zobowiązana do przestrzegania tych zasad, a także na odmowie przez tę osobę wypełnienia swoich obowiązków, związanych ze świadczoną pracą. Natomiast w ust. 1.1 niniejszego artykułu określona została odpowiedzialność karna za naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji transportu lotniczego, morskiego i wewnętrznego transportu wodnego przez osobę sterującą lekkim (ultralekkim) statkiem powietrznym lub statkiem małych rozmiarów.

39 S. Krawczyk, *Logistyka. Teoria i praktyka*, Difin, Warszawa 2011, s. 386.

40 I. Tarski, *Ekonomika i organizacja transportu międzynarodowego*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 1973, s. 11.

41 A. Koźlak, *Ekonomika transportu. Teoria i praktyka gospodarcza*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2008, s. 15.

W latach 2003–2019 nastąpił znaczący spadek liczby zarejestrowanych przestępstw, związanych z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu – w 2003 r. rosyjskie organy ścigania zarejestrowały 53 609 tego rodzaju przestępstw, natomiast w 2019 r. – 19 618 przestępstw⁴².

Największy spadek liczby zarejestrowanych przestępstw, związanych z naruszeniem zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019, został zaobserwowany w 2004 r. (o 50,6%). W tymże roku zaobserwowano także największy spadek aktów oskarżenia skierowanych do sądu (o 55,6% – zob. tabela 3.5).

Tabela 3.5. Naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
1	2	3	4	5	6	7
2003	53 609	–5,6	42 574	1,6	9 350	–6,7
2004	26 465	–50,6	18 884	–55,6	5 903	–36,9
2005	26 630	0,6	18 080	–4,3	5 859	–0,7
2006	26 313	–1,2	19 127	5,8	5 688	–2,9
2007	25 623	–2,6	20 105	5,1	5 522	–2,9
2008	24 326	–5,1	18 221	–9,4	4 174	–24,4
2009	27 544	13,2	22 320	22,5	4 498	7,8
2010	26 307	–4,5	21 673	–2,9	3 930	–12,6
2011	27 302	3,8	22 147	2,2	4 127	5,0
2012	29 370	7,6	24 990	12,8	3 799	–7,9
2013	28 249	–3,8	26 426	5,7	3 343	–12,0

⁴² Więcej zob. w: Н.Ю. Доронина, *Экономические преступления в сфере железнодорожного транспорта*, „Молодой ученый” 2020, № 3(293), s. 172–175; Д.А. Гришин, М.Н. Вилачева, И.В. Сошникова, *Хищение груза из подвижного железнодорожного состава: вопросы квалификации и расследования*, „Российское право: образование, практика, наука” 2019, № 3, май–июнь, s. 70–77; Е.В.Чиненов, В.И.Шукин, *Экономические преступления, совершаемые на железнодорожном транспорте, как объект криминалистического анализа*, „Вестник Восточно-Сибирского Института МВД России” 2018, № 1, s. 90–100; Д.А. Гришин, Ю.В. Балашова, *Уголовно-правовая характеристика хулиганских действий, угрожающих безопасности эксплуатации транспортных средств*, „Транспортное право” 2019, № 1, s. 21–23.

Tabela 3.5 (cd.)

1	2	3	4	5	6	7
2014	28 437	0,7	24 754	-6,3	3 243	-3,0
2015	26 662	-6,2	24 971	0,9	2 395	-26,1
2016	22 013	-17,4	19 307	-22,7	2 352	-1,8
2017	21 007	-4,6	18 449	-4,4	2 048	-12,9
2018	20 144	-4,1	17 712	-4,0	2 066	0,9
2019	19 618	-2,6	17 011	-4,0	1 896	-8,2

Źródło: jak w tabeli 3.1.

Z materiałów zgromadzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, dotyczących przestępstw kradzieży ładunków na szlakach kolejowych, powietrznych i wodnych, popełnionych w latach 2003–2019 na terytorium Federacji Rosyjskiej wynika, że najwięcej z nich zostało wykrytych przez rosyjskie organy ścigania w 2008 r. (4596 przestępstw tego rodzaju), a najmniej – w 2019 r. (1549 przestępstw kwalifikowanych do tej kategorii).

Największy wzrost przestępstw kradzieży ładunków na szlakach kolejowych, powietrznych i wodnych został zaobserwowany w 2012 r. i wyniósł 27,3%, a największy spadek, wynoszący 26,4%, w 2016 r. (zob. tabela 3.6).

Tabela 3.6. Liczba przestępstw kradzieży ładunków na szlakach kolejowych, powietrznych i wodnych, popełnionych w latach 2003–2019 na terytorium Federacji Rosyjskiej

Rok	Liczba przestępstw	Dynamika (%)
2003	3 087	11,5
2004	3 466	12,3
2005	3 653	5,4
2006	4 090	12,0
2007	4 318	5,6
2008	4 596	6,4
2009	4 049	-11,9
2010	4 237	4,6
2011	4 541	7,2
2012	5 782	27,3
2013	4 969	-14,1
2014	3 974	-20,0
2015	3 331	-16,2
2016	2 452	-26,4

2017	1 979	-19,3
2018	1 893	-4,3
2019	1 549	-18,2

Źródło: jak w tabeli 3.1.

W przypadku przestępstw chuligaństwa, popełnionych na szlakach kolejowych, powietrznych i wodnych na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019 można stwierdzić, że największa ich liczba została wykryta w 2003 r. (1609 przestępstw tego rodzaju), a najmniejsza – w 2016 r. (45 przestępstw kwalifikowanych jako chuligaństwo). W badanym okresie najwyższy wzrost liczby przestępstw chuligaństwa, popełnionych na szlakach kolejowych, powietrznych i wodnych, został zaobserwowany w 2003 r. i wyniósł 83,8%, a największy wzrost, wynoszący 66,7%, w 2017 r.

3.2.3. Przestępstwa w sferze informacji komputerowych

Pojęcie systemu w naukach ścisłych jest definiowane jako zbiór elementów składowych (obiektów, grup obiektów), posiadających określone atrybuty, które są ze sobą wzajemnie powiązane (obiekty oraz ich atrybuty) i pomiędzy którymi zachodzą określone reakcje, pozwalające na tworzenie całości⁴³.

System informacyjny definiowany jest jako wyodrębniony czasowo i przestrzennie układ przetwarzania informacji, stanowiących zbiór celowo powiązanych ze sobą elementów, którymi są źródła danych, metody ich gromadzenia i przetwarzania, kanały przepływu informacji, środki materialne i ludzie oraz miejsca przeznaczenia informacji⁴⁴. Można zatem stwierdzić, że zasadniczymi komponentami systemu informacyjnego są: zbiór nadawców informacji, zbiór stosowanych metod i środków, zbiór informacji oraz zbiór odbiorców⁴⁵.

Podstawowym celem systemu informacyjnego i wynikających z niego funkcji jest⁴⁶:

- generowanie informacji;
- gromadzenie informacji, polegających na zbieraniu, rejestrowaniu i ewidencjonowaniu danych oraz komunikatów;

43 W. Flakiewicz, *Systemy informacyjne w zarządzaniu. Uwarunkowania, technologie, rodzaje*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2002, s. 27.

44 M. Strużycki, *Doskonalenie procesów zarządzania w przedsiębiorstwach a świadomość menedżerska*, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Warszawa 2001, s. 24.

45 E. Piedziuk, *Procesy informacyjne w zarządzaniu*, Wyższa Szkoła Handlu i Finansów Międzynarodowych, Warszawa 2011, s. 17.

46 K. Świerszcz, *Systemy informacyjne jako narzędzie bezpieczeństwa – ochrony i monitoringu centrów logistycznych*, [w:] J. Żylińska, I. Przychocka (red.), *Nauki społeczne i ekonomiczne – węzłowe zagadnienia*, Uczelnia Techniczno-Handlowa im. Heleny Chodkowskiej, Warszawa 2018, s. 513–514.

- przetwarzanie danych, polegające na wykonywaniu na nich typowych operacji arytmetycznych i logicznych, pozwalających uzyskać w wyniku ich przetworzenia informacje czynnikowe, pożądane przez odbiorców;
- przechowywanie informacji, polegające na zapisywaniu danych na trwałych nośnikach w takiej formie, która umożliwia ich łatwe wykorzystanie w kolejnych procesach;
- prezentowanie informacji, polegające na dostarczaniu odbiorcom niezbędnych informacji, spełniających odpowiednie wymogi jakościowe;
- przesyłanie informacji, czyli wewnątrzobiektywne oraz zewnętrzne procesy informacyjno-komunikacyjne.

Pod pojęciem bezpieczeństwa informacyjnego rozumiane jest uzasadnione zaufanie podmiotu do jakości i dostępności pozyskiwanej i wykorzystywanej informacji⁴⁷. Zagrożenie bezpieczeństwa informacyjnego może mieć swe źródło w działalności człowieka lub organizacji i wyrażać się jako⁴⁸:

- nieuprawnione ujawnienie informacji (tzw. wyciek lub przeciek);
- naruszenie przez władze praw obywatelskich;
- asymetria w międzynarodowej wymianie informacji;
- działalność grup świadomie manipulujących przekazem informacji;
- niekontrolowany rozwój nowoczesnych technologii bioinformatycznych;
- przestępstwa komputerowe;
- cyberterrorizm;
- walka informacyjna;
- zagrożenia asymetryczne;
- szpiegostwo.

Przestępstwa w sferze informacji komputerowych zostały unormowane w Rozdziale 28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej.

W art. 272 KK FR, zatytułowanym „Bezprawny dostęp do informacji komputerowych”, została określona odpowiedzialność karna za przestępstwa, polegające na bezprawnym dostępie do chronionych prawem informacji komputerowych, jeśli działanie to spowodowało usunięcie, zablokowanie, modyfikację bądź skopiowanie informacji komputerowych (ust. 1).

Art. 273 KK FR, zatytułowany „Stworzenie, wykorzystanie i rozpowszechnianie szkodliwych programów komputerowych”, zawiera unormowanie przestępstw polegających na stworzeniu, rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu programów komputerowych bądź innych informacji komputerowych, jawnie przeznaczonych dla niesankcjonowanego zniszczenia, blokowania, modyfikacji, kopiowania informacji komputerowych bądź neutralizacji środków ochrony informacji komputerowych (ust. 1).

47 K. Liderman, *Bezpieczeństwo informacyjne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012, s. 13 i nast.

48 P. Bączek, P. Bączek, *Zagrożenia informacyjne a bezpieczeństwo Państwa Polskiego*, Warszawa 2006, s. 72–73.

W art. 274 KK FR, zatytułowanym „Naruszenie zasad eksploatacji środków przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji komputerowych i sieci informatyczno-telekomunikacyjnych” ujęto odpowiedzialność karną za naruszenie zasad eksploatacji środków przechowywania, przetwarzania lub przekazywania chronionych informacji komputerowych bądź sieci informatyczno-telekomunikacyjnych i wyposażenia końcowego, a także zasad dostępu do sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, które spowodowało zniszczenie, zablokowanie, modyfikację bądź skopiowanie informacji komputerowych (ust. 1).

Natomiast postanowienia art. 274.1 KK FR, zatytułowanego „Niezgodny z prawem wpływ na infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej” dotyczą przestępstw, związanych z utworzeniem, rozpowszechnianiem i (lub) wykorzystaniem programów komputerowych bądź innych informacji komputerowych, w sposób oczywisty przeznaczonych do niezgodnego z prawem wpływu na krytyczną infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej, w tym do zniszczenia, blokowania, modyfikacji, kopiowania informacji zawartych w niej bądź neutralizacji środków ochrony wskazanej informacji (ust. 1). W ust. 2 niniejszego artykułu unormowana została odpowiedzialność karna za niezgodny z prawem dostęp do chronionych informacji komputerowych, znajdujących się w krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej, w tym z wykorzystaniem programów komputerowych bądź informacji komputerowych, które w sposób oczywisty przeznaczone są do niezgodnego z prawem wpływu na krytyczną infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej, bądź innych programów komputerowych, jeśli spowodował on wyrządzenie szkody krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej, natomiast w ust. 3 odpowiedzialność karna za naruszenie zasad eksploatacji środków przechowywania, przetwarzania lub przekazywania chronionych informacji komputerowych, znajdujących się w krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej, bądź systemów informatycznych, sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, zautomatyzowanych systemów zarządzania, sieci elektrołączności, związanych z krytyczną infrastrukturą informatyczną Federacji Rosyjskiej, albo zasad dostępu do wymienionych informacji, systemów informatycznych, sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, zautomatyzowanych systemów zarządzania, sieci elektrołączności, jeśli spowodowało to wyrządzenie szkody krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej.

W badanym okresie liczba zarejestrowanych przestępstw w sferze informacji komputerowych, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, ulegała znacznym zmianom. Najwięcej przestępstw tego rodzaju zostało zarejestrowanych w 2009 r. (11 636 przestępstw, w tym 11 296 aktów oskarżenia skierowanych do sądu), a najmniej – w 2014 r. (1739 przestępstw, w tym 1321 aktów oskarżenia skierowanych do sądu).

Największy wzrost liczby przestępstw w sferze informacji komputerowych został zaobserwowany w 2003 r. (o 86,2%), a największy spadek – w 2011 r. (o 63,5% – zob. tabela 3.7).

Tabela 3.7. Przestępstwa w sferze informacji komputerowych, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019

Rok	Przestępstwa zarejestrowane		Wszczęte postępowania przygotowawcze			
	ogółem	dynamika (%)	skierowanie aktu oskarżenia do sądu	dynamika (%)	postępowania umorzone	dynamika (%)
2003	7 540	86,2	7 186	91,5	202	122,0
2004	8 739	15,9	8 406	17,0	235	16,3
2005	10 214	16,9	9 759	16,1	295	22,5
2006	8 889	-13,0	8 654	-11,3	293	-0,7
2007	7 236	-18,6	6 614	-23,6	249	-15,0
2008	9 010	24,5	8 419	27,3	415	66,7
2009	11 636	29,1	11 296	34,2	486	17,1
2010	7 398	-36,4	6 804	-39,8	352	-27,6
2011	2 698	-63,5	2 687	-60,5	317	-9,9
2012	2 820	4,5	2 425	-9,8	7	-30,0
2013	2 563	-9,1	2 301	-5,1	280	-11,1
2014	1 739	-32,1	1 321	-42,6	334	19,3
2015	2 382	37,0	1 213	-8,2	543	62,6
2016	1 748	-26,6	903	-25,6	790	45,5
2017	1 883	7,7	726	-19,6	1 031	30,5
2018	2 500	32,8	574	-20,9	1 713	66,1
2019	2 883	15,3	729	27,0	2 064	20,5

Źródło: jak w tabeli 3.1.

Rosyjskie władze od wielu lat dążą do wzmocnienia systemów ochrony przestrzeni wirtualnej zarówno na poziomie ustawodawczym, jak i wykonawczym, jednakże poziom zabezpieczenia użytkowników sieci internetowej w Federacji Rosyjskiej nadal pozostaje niezadowolający.

Zakończenie

Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego stanowi warunek konieczny utrzymania pożądanego stanu w państwie, który przejawia się w zapobieganiu czynom, wymierzonym w dobro państwa, jego porządek publiczny oraz życie, zdrowie i mienie jego obywateli. Jest to jedno z najważniejszych zadań każdego państwa, a jego ochrona stanowi jeden z najstarszych zadań publicznych, związanych z podstawową funkcją władzy publicznej.

Podstawowe kwestie, związane z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego w Rosji, zostały zawarte w Konstytucji Federacji Rosyjskiej, Koncepcji bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej oraz Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej. Wynikają one także z powszechnie uznanych zasad i norm prawa międzynarodowego, umów międzynarodowych Federacji Rosyjskiej, federalnych ustaw konstytucyjnych oraz szeregu innych ustaw, regulujących całokształt zasad przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego w Rosji.

Analiza materiałów zgromadzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej za lata 2003–2019 pozwala wysnuć wniosek, że wzmocnienie systemu ochrony bezpieczeństwa publicznego Rosji na poziomie ustawodawczym, jak i wykonawczym przyniosło oczekiwane efekty, które określone zostały w Koncepcji bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej. Na podkreślenie zasługuje znaczne obniżenie liczby przestępstw o charakterze terrorystycznym, przestępstw związanych z nielegalnym obrotem bronią i amunicją oraz przestępstw o charakterze chuligańskim. Ważnym obszarem działania rosyjskich organów ścigania jest zapobieganie i wykrywanie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi, szczególnie w kontekście rozpowszechniania na rosyjskim rynku nowych niebezpiecznych substancji psychoaktywnych¹.

1 Dane obrazujące tendencje w zakresie przestępstw, popełnionych na terytorium Federacji Rosyjskiej, zaprezentowano w tabeli 2.1, tabelach 2.2–2.9 oraz w tabelach 3.1–3.3.

Istotnym obszarem działania rosyjskich organów ścigania jest także wykrywanie przestępstw ekologicznych, przestępstw przeciwko bezpieczeństwu ruchu i eksploatacji transportu oraz przestępstw w sferze informacji komputerowych. Nadal jednak za ważny aspekt kształtowania bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej uznać należy opracowywanie i wdrażanie szeregu rozwiązań organizacyjnych i prawnych, umożliwiających pełniejszą kontrolę działania zorganizowanych grup przestępczych na terytorium Federacji Rosyjskiej.

Bibliografia

Literatura polskojęzyczna

Pozycje zwarte i artykuły

- Adamczuk M., *Czeczeńskie kobiety w strategii działania bojowników kaukaskich*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2013, nr 8, s. 64–82.
- Bafia J., *O zaostrzeniu i przyspieszeniu odpowiedzialności za chuligaństwo*, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1959.
- Bączek P., Bączek P., *Zagrożenia informacyjne a bezpieczeństwo Państwa Polskiego*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Warszawa 2006.
- Błachut D., Szukalski B., *Dopalacze – właściwości chemiczne, skala zagrożeń i przeciwdziałanie rozpowszechnianiu*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2012, nr 6, s. 111–135.
- Bodio T., *Wprowadzenie. Z badań nad przywództwem i elitami politycznymi Kaukazu*, [w:] T. Bodio (red.), *Kaukaz: transformacja przywództwa i elit politycznych*, tom VI, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa 2012, s. 17–36.
- Borkowski R., *Federacja Rosyjska i Chińska Republika Ludowa wobec fundamentalizmu, separatyzmu i terroryzmu islamskiego*, „Krakowskie Studia Międzynarodowe” 2018, nr 2, s. 91–104.
- Cekiera C., *Ryzyko uzależnień*, Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin 2001.
- Czop A., *System bezpieczeństwa publicznego Rzeczypospolitej Polskiej ze szczególnym uwzględnieniem prywatnego sektora ochrony. Podręcznik akademicki*, Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego „Apeiron”, Kraków 2016.
- Duraj N., *Rosja a terroryzm. Rozwiązania prawno-organizacyjne*, Wydawnictwo PIKTOR Szlaski i Sobczak Spółka Jawna, Łódź 2016.
- Duraj N., *Sposoby walki z ekstremizmem w Federacji Rosyjskiej*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa w Poznaniu, Poznań 2018.
- Duraj N., *System przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu w Federacji Rosyjskiej*, „Studia Prawno-Ekonomiczne”, 2017, t. CII, s. 11–22.
- Duraj N., *Walka z przestępczością w Federacji Rosyjskiej. Przykład Republiki Czecheńskiej*, Wydawnictwo Biblioteka, Łódź 2019.

- Duraj N., *Zagrożenie aktami terrorystycznymi a strategię realizowania działalności antyterrorystycznej na przykładzie Federacji Rosyjskiej*, „Przedsiębiorczość i Zarządzanie” 2015, t. 16, z. 8, cz. 3, s. 115–127.
- Dziamski Z., Nowosielski W., *Teoretyczne założenia bezpieczeństwa*, „Prace Naukowe Akademii im. J. Długosza w Częstochowie” 2012, z. 7, s. 201–216.
- Fehler W., *Bezpieczeństwo wewnętrzne współczesnej Polski. Aspekty teoretyczne i praktyczne*, Wydawnictwo Arte, Warszawa 2012.
- Flakiewicz W., *Systemy informacyjne w zarządzaniu. Uwarunkowania, technologie, rodzaje*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2002.
- Gałązka M., Kalisz A., *Prawo karne materialne. Wybrane przepisy części szczególnej. Tablice poglądowe*, Wydział Wydawnictw i Poligrafii Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Szczytno 2013.
- Hołyst B., *Terroryzm*, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2009.
- Jędrzejko M., Kowalewska A., Janiszewski W., *Charakterystyka narkotyków*, [w:] M. Jędrzejko (red.), *Narkomania. Spojrzenie wielowymiarowe*, Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora – Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Pułtusk – Warszawa 2009, s. 193–221.
- Kaczmarek J., Łepkowski W., Zdrodowski B. (red.), *Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego*, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2013.
- Knecht Z., Bazylczuk B., *Istota terroryzmu, klasyfikacja oraz formy i metody działań terrorystycznych*, „Przegląd Naukowo-Metodyczny. Edukacja dla Bezpieczeństwa” 2017, nr 1, s. 45–62.
- Kokot R., *Z rozważań o chuligańskim charakterze zachowań przestępnych w ujęciu polskiego prawa karnego*, „Przegląd Prawa i Administracji” 2015, nr 100, s. 215–234.
- Koźlak A., *Ekonomika transportu. Teoria i praktyka gospodarcza*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2008.
- Kraj K., *Federalna Służba Bezpieczeństwa w walce z terroryzmem w Rosji*, „Bezpieczeństwo. Teoria i Praktyka” 2018, nr 3, s. 193–209.
- Kraj K., *Rosja i Chiny – walka z terroryzmem*, „Krakowskie Studia Międzynarodowe” 2018, nr 2, s. 105–123.
- Kraj K., *Rosyjski system antyterrorystyczny*, Krakowska Fundacja Badań Wschodnich, Kraków 2017.
- Krauze M., Stępniewska A., Abramowicz K., *Śmiercionośne oblicze „Krokodyla”*, [w:] B. Zdunek, K. Maciąg (red.), *Kryminalistyka w ujęciu naukowym*, Wydawnictwo Naukowe TYGIEL sp. z o.o., Lublin 2016, s. 146–155.
- Krawczyk S., *Logistyka. Teoria i praktyka*, Difin, Warszawa 2011.
- Kuć M., *Kryminologia*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2015.
- Kuniński T., *Wokół definicji terroryzmu C.A.J. Coady’ego*, „Diametros” 2012, nr 33, s. 40–57.
- Laskowska K., *Problemy kryminalizacji przestępczości narkotykowej w Rosji*, „Prokuratura i Prawo” 2007, nr 9, s. 118–132.

- Laskowska K., *Przestępstwa w Rosji z perspektywy kryminologii i prawa karnego*, Temida2, Białystok 2016.
- Liderman K., *Bezpieczeństwo informacyjne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012.
- Liedel K. (red.), *Terroryzm: anatomia zjawiska*, Wydawnictwo Naukowe „Scholar”, Collegium Civitas Press, Warszawa 2006.
- Lityński A., *Historia prawa radzieckiego 1917–1991. Krótki kurs*, „Miscellanea Historico-Iuridica” 2005, nr 3, s. 139–175.
- Lityński A., *O prawie karnym pod okupacją radziecką (1939–1945)*, „Z Dziejów Prawa” 2013, t. 6(14), s. 151–173.
- Lityński A., *Prawo bolszewików: rewolucja i ewolucja*, „Zeszyty Prawnicze” 2011, z. 11(4), s. 13–28.
- Lityński A., *Prawo Rosji i ZSRR 1917–1991, czyli historia wszechzwiązkowego komunistycznego prawa bolszewików. Krótki kurs*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2010.
- Młynarski T., *Bezpieczeństwo energetyczne i ochrona klimatu w drugiej dekadzie XXI wieku. Energia – środowisko – klimat*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2017.
- Mocarska D., *Wybrane zagadnienia prawa karnego materialnego*, Wydział Wydawnictw i Poligrafii Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Szczytno 2013.
- Morawska-Siudak J., Szkolnicka B., Gomółka E., Krawczyk-Pasławska E., *Dopalacze jako problem diagnostyczny, psychologiczny i prawny*, „Przegląd Lekarski” 2010, nr 67(8), s. 598–601.
- Motyka M., Marcinkowski J.T., *Nowe metody odurzania się. Cz. II. Dezomorfina, Oxi*, „Problemy Higieny i Epidemiologii”, 2014, nr 95(3), s. 504–511.
- Motyka M., *Polityka narkotykowa na świecie oraz jej implikacje na terenie Rzeczypospolitej Polski od II połowy XX wieku. Przegląd tendencji*, „Слов’янський вісник” 2012, nr 14, s. 58–62.
- Niemirowicz-Szczytt M., Jastrzębski M., Myka M., Banasiewicz T., Szczepkowski M., *Zastosowanie terapii podciśnieniowej u pacjenta z martwicznym zapaleniem powięzi po prawdopodobnej iniekcji dożylniej dezomorfiny (tzw. krokodyla)*, „Borgis – Nowa Medycyna” 2018, nr 1, s. 38–42.
- Ochendowski E., *Prawo administracyjne. Część ogólna*, TNOiK, Toruń 2004.
- Paczulski R., *Ochrona środowiska*, Oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz 2008.
- Piaczyńska A., *Odpowiedzialność karna za posiadanie nowych substancji psychoaktywnych*, „Prokuratura i Prawo” 2019, nr 1, s. 98–120.
- Piedziuk E., *Procesy informacyjne w zarządzaniu*, Wyższa Szkoła Handlu i Finansów Międzynarodowych, Warszawa 2011.
- Pikulski S., *Podstawowe zagadnienia bezpieczeństwa publicznego*, [w:] W. Bednarek, S. Pikulski (red.), *Prawne i administracyjne zagadnienia bezpieczeństwa osób i porządku publicznego w okresie transformacji ustrojowo-gospodarczej*,

- Instytut Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Olsztyn 2000, s. 99–104.
- Skwarek Z., *Bezpieczeństwo wewnętrzne państwa*, [w:] J. Pawłowski (red.), *Podstawy bezpieczeństwa narodowego (państwa). Podręcznik akademicki*, Wydawnictwo Akademii Sztuki Wojennej, Warszawa 2017, s. 203–250.
- Sołodow D., *Nielegalny rynek produkcji i dystrybucji narkotyków w Rosji oraz formy przeciwdziałania zjawisku*, [w:] W. Pływaczewski, P. Chlebowicz (red.), *Nielegalne rynki. Geneza, skala zjawiska oraz możliwości przeciwdziałania*, Katedra Kryminologii i Polityki Kryminalnej, Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Olsztyn 2012, s. 74–83.
- Sołodow D., *Przestępstwa przeciwko środowisku w Polsce i w Rosji – problemy prawa, ścigania i dochodzenia*, „Studia Prawnoustrojowe” 2019, nr 43, s. 297–311.
- Stańczak A., *Dopalacze – problem zdrowia jednostki i zdrowia publicznego. Przesłanki działań profilaktycznych*, „Problemy Higieny i Epidemiologii” 2015, nr 96(1), s. 8–16.
- Strużycki M., *Doskonalenie procesów zarządzania w przedsiębiorstwach a świadomość menedżerska*, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Warszawa 2001.
- Szukalski B., *Neurobiologiczne podstawy uzależnienia od narkotyków*, „Patofizjologia” 2009, tom 65, nr 9, s. 655–664.
- Świerszcz K., *Systemy informacyjne jako narzędzie bezpieczeństwa – ochrony i monitoringu centrów logistycznych*, [w:] J. Żylińska, I. Przychocka (red.), *Nauki społeczne i ekonomiczne – węzłowe zagadnienia*, Uczelnia Techniczno-Handlowa im. Heleny Chodkowskiej, Warszawa 2018, s. 509–523.
- Tarski I., *Ekonomika i organizacja transportu międzynarodowego*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 1973.
- Węgliński B., *Problemy klasyfikacyjne terroryzmu – wybrane aspekty*, „Zeszyty Naukowe Dolnośląskiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Techniki. Studia z Nauk Społecznych” 2010, nr 3, s. 61–70.
- Wichura J., *Terroryzm w Rosji przez pryzmat zamachu w Biesłanie: przyczyny i implikacje społeczno-polityczne*, „Pisma Humanistyczne” 2010, t. 7, s. 97–105.
- Wojciechowski S., *Terroryzm. Analiza pojęcia*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2009, nr 1, s. 54–60.
- Wojciechowski S., *Terroryzm na początku XXI wieku: pojęcie, istota i przyczyny zjawiska*, Oficyna Wydawnicza BRANTA, Bydgoszcz 2010.
- Wojnowski M., *Terroryzm w służbie geopolityki: konflikt rosyjsko-ukraiński jako przykład realizacji doktryny geopolitycznej Aleksandra Dugina i koncepcji „wojny buntowniczej” Jewgienija Messnera*, „Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego” 2014, nr 11, s. 58–90.

Strony internetowe

- „Krokodyl” – *następca heroiny*, „Medicus” 2014, nr 12, <https://medicus.lublin.pl> (dostęp: 30.12.2020).
- Ostaszewski P., *Amfa, sole i krokodyl*, „Policja 997” 2012, nr 84, <https://gazeta.policja.pl> (dostęp: 30.12.2020).

Literatura rosyjskojęzyczna

Akty prawne

- Конституция Российской Федерации, принята всенародным голосованием 12 декабря 1993 года с изменениями, одобренными в ходе общероссийского голосования 1 июля 2020 года, Администрация Президента России, <http://www.kremlin.ru/acts/constitution> (dostęp: 13.01.2021).
- Концепция общественной безопасности в Российской Федерации (утв. Президентом РФ 14.11.2013 № Пр-2685).
- Постановление Пленума Верховного Суда РФ от 15 ноября 2007 г. № 45 „О судебной практике по уголовным делам о хулиганстве и иных противоправных деяниях, совершенных из хулиганских побуждений”, Бюллетень Верховного Суда Российской Федерации 2008, № 1.
- Приложение к приказу МВД России от 30.06.2017 № 429 „Криминалистические требования к техническим характеристикам гражданского и служебного оружия, а также патронов к нему”.
- Распоряжение Правительства РФ от 31.08.2002 № 1225-р „Об Экологической доктрине Российской Федерации”.
- Стратегия противодействия экстремизму в Российской Федерации до 2025 года (утв. Президентом РФ 28 ноября 2014г. № Пр-2753).
- Уголовный кодекс Российской Федерации от 13 июня 1996 г. № 63-ФЗ, <http://www.kremlin.ru/acts/bank/9555> (dostęp: 31.01.2021).
- Федеральный закон „О борьбе с терроризмом” от 25 июля 1998 г. № 130-ФЗ.
- Федеральный закон „О наркотических средствах и психотропных веществах” от 08.01.1998 № 3-ФЗ.
- Федеральный закон „Об оружии” от 13.12.1996 № 150-ФЗ.
- Федеральный закон „Об охране окружающей среды” от 10.01.2002 № 7-ФЗ.
- Федеральный закон от 25 июля 2002 г. № 114-ФЗ „О противодействии экстремистской деятельности”.

Федеральный закон от 26 VII 2017 г. № 187-ФЗ „О безопасности критической информационной инфраструктуры Российской Федерации”.

Федеральный закон от 6 марта 2006 года № 35-ФЗ „О противодействии терроризму”.

Pozycje zwarte i artykuły

Алехин А.П., Кармолицкий А.А., Козлов Ю.М., *Административное право России. Часть первая*, Зерцало, Москва 2011.

Батанов А., *Соотношение понятий, используемых в ФЗ „О противодействии терроризму” и УК РФ*, „Законность” 2006, № 6.

Бокуц Е.Ю., *Понятие „загрязнение воздуха”, используемое в диспозиции ст. 251 УК*, „Законность” 2011, № 12.

Боташева А.Х., *Механизм противодействия легализации (отмыванию) преступных доходов и борьбы с финансированием терроризма в финансово-банковской сфере*, „Закон и право” 2008, № 8.

Булгакова Л.С., *Административно-правовые основы обеспечения экологической безопасности в России*, „Евразийский юридический журнал” 2019, № 1(128).

Буров А.В., Жбанков В.А., Табаков А.В., *Криминологические, криминалистические, уголовно-процессуальные проблемы борьбы с контрабандой наркотиков и прекурсоров*, [w:] А.И. Долгова (red.), *Здоровье нации и национальная безопасность*, Российская криминологическая ассоциация, Москва 2013.

Бутова Е.В., *Экологическая безопасность в системе национальной безопасности: проблемы современного понимания*, „Вопросы безопасности” 2016, № 6.

Вельган В.Д., *Что такое терроризм*, „Русский дом” 2007, № 6.

Воронов А.М., *Общественная безопасность: административные и информационно-правовые проблемы обеспечения и организации управления*, ВНИИ МВД России, Москва 2004.

Ворошилова О.Н., Ворошилова Д.М., *Проблемы преступности несовершеннолетних*, „Успехи современной науки” 2016, Т. 5, № 10.

Гавриков В.П., *Законность и правопорядок как состояние, цель и результат правового регулирования*, Научные труды Калужского государственного университета имени К.Э. Циолковского, Сер. „Гуманитарные науки” Калужский государственный университет им. К.Э. Циолковского, Калуга 2015.

Голубчик М.М., Макара С.М., Носонов А.М., Файбусович Э.Л., *Социально-экономическая география: учебник для вузов*, Издательство Юрайт, Москва 2019.

Горбачева А.Ю., *Особенности уголовной ответственности за хулиганство*, „Научные вести” 2019, Том 6.

- Горбунов Ю.С., *Терроризм: виды и систематизация*, „Закон и право 2007, № 3.
- Гришин Д.А., Балашова Ю.В., *Уголовно-правовая характеристика хулиганских действий, угрожающих безопасности эксплуатации транспортных средств*, „Транспортное право” 2019, № 1.
- Гришин Д.А., Вилачева М.Н., Сошникова И.В., *Хищение груза из подвижного железнодорожного состава: вопросы квалификации и расследования*, „Российское право: образование, практика, наука” 2019, № 3, май–июнь.
- Демин И.В., *Общественная безопасность: теоретико-методологические аспекты*, „Юридический мир” 2007, № 6.
- Демчук С.Д., Харатишвили А.Г., *Способы совершения контрабанды наркотических средств и психотропных веществ как элемент криминалистической характеристики этого вида преступлений*, „Вестник криминалистики” 2005, № 3(15).
- Денисенко В.В., *Определение и содержание понятия „оперативная обстановка”*, „Административное право и процесс” 2006, № 2.
- Дзедисов А.Т., *Уголовно – правовая характеристика современного хулиганства*, Сборник статей по итогам Международной научно-практической конференции 2019, Агентство международных исследований, Уфа 2019.
- Добаев И., Добаев А., Умаров Д., *Особенности финансирования террористических структур на Северном Кавказе*, „Мировая экономика и международные отношения” 2013, № 4.
- Долгова А.И. (red.), *Криминология*, Издательство НОРМА, Москва 2007.
- Доронина Н.Ю., *Экономические преступления в сфере железнодорожного транспорта*, „Молодой ученый” 2020, № 3(293).
- Жаглин А.В., *Общественная безопасность как социальное явление и элемент системы национальной безопасности*, „Вестник Воронежского института МВД России” 2007, № 1.
- Иванов В.П., *Преступные деньги – финансовые корни терроризма*, „Закон и право” 2006, № 1.
- Катин В.Д., Булгаков С.В., *Проблемы повышения экологической безопасности нефтеперерабатывающих производств и пути их решения*, „Безопасность жизнедеятельности” 2019, № 2(218).
- Клюев Н.Н., Яковенко Л.М., *„Грязные” города России: факторы, определяющие загрязнение атмосферного воздуха*, „Вестник Российского университета дружбы народов”. Серия: „Экология и безопасность жизнедеятельности” 2018, Т. 26, № 2.
- Кудрявцев П.И. (red.), *Юридический словарь*, Т. 2, Государственное издательство юридической литературы, Москва 1956.
- Лавринцев А.С., *Актуальные проблемы уголовно-правовой характеристики современного хулиганства и изменения в законодательстве*, „Молодой ученый” 2019, № 4(242).

- Листопадова Е.В., *Правопорядок как форма организации общества*, [w:] Е.В. Листопадова, Н.А. Мерецкая, С.Е. Туркулец, *Право и порядок: вопросы теории и практики*, ДВГУПС, Хабаровск 2018.
- Лонге Ж., *Террористы и охранка*, Советская Россия, Москва 1991.
- Лукашук С.В., Тепляшин П.В., *Общественная опасность и криминологическая детерминация насильственной преступности несовершеннолетних*, „Научно-образовательный потенциал молодежи в решении актуальных проблем XXI века” 2017, № 6.
- Макарова Н.М., *Экологическая безопасность системы обращения с отходами на объектах по хранению и уничтожению химического оружия*, „Безопасность жизнедеятельности” 2019, № 2(218).
- Мартемьянов А.Б., *Проблемы уголовной ответственности за хулиганство*, „Вестник Югорского государственного университета” 2015, № 53–2.
- Медов М.У., *Исторический путь террора от I до XX века*, „Закон и право” 2014, № 7.
- Медов М.У., *Терроризм: проблемы выработки универсального понятия в мировом масштабе*, „Закон и право” 2014, № 6.
- Метелев С.Е., Здриковский В.А., *Совершенствование законодательной основы противодействия терроризму в современной России*, „Закон и право” 2007, № 4.
- Микрюков В., *Терроризм как социальное явление*, „Основы безопасности жизнедеятельности” 2008, № 5.
- Мироненко А.П., *К вопросу о преступлениях против общественной безопасности и общественного порядка*, „Территория науки” 2018, № 4.
- Михаль О.А., *О некоторых проблемах классификации преступлений*, „Российский юридический журнал” 2013, № 2.
- Мохаддам Ф.М., *Терроризм с точки зрения террористов: что они переживают и думают и почему обращаются к насилию*, Форум, Москва 2011.
- Нардина О.В., *Законодательство о противодействии терроризму: проблема формирования понятия „терроризм”*, „Закон и право” 2008, № 5.
- Нардина О.В., *Борьба с легализацией доходов, полученных преступным путем, и финансированием терроризма: предложения по усовершенствованию государственной политики, направленной на данные цели*, „Закон и право” 2008, № 8.
- Осипов Г.В., Кузнецов В.Н., *Социология и государственность (достижения, проблемы, решения)*, Российская академия наук, Отделение общественных наук, Институт социально-политических исследований, Москва 2005.
- Пашенцев Д.А., Черногор Н.Н., *Правопорядок в контексте современной постклассической методологии*, „Юридическая наука” 2017, № 1.
- Радченко В.И. (red.), *Комментарий к Уголовному кодексу Российской Федерации (постатейный)*, Проспект, Москва 2008.

- Раззаков Ф.И., *Век террора*, Эксмо, Москва 2003.
- Снакин В.В., Пузаченко Ю.Г., Макаров С.В., Добрынина Н.Г., Алябина И.О., Кречетов П.П., Пузаченко А.Ю., Гусева Т.В., *Толковый словарь по охране природы*, Экология, Москва 1995.
- Степанова Е., *Терроризм: проблемы определения и функциональноидеологическая типология*, „Мировая экономика и международные отношения” 2010, № 7.
- Степанян Н.Э., Аветисян Г.К., Булычева О.С., *Современные аспекты токсикологии дезоморфина*, „Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований” 2012, № 1.
- Сухарев А.А. (red.), *Юридический энциклопедический словарь*, Издательство Советская энциклопедия, Москва 1984.
- Табакон А.В., Жбанков В.А., *Подследственность уголовных дел о незаконном ввозе и вывозе новых потенциально опасных психоактивных веществ: пути совершенствования уголовно-процессуального законодательства*, „Вестник Российской таможенной академии” 2016, № 3.
- Табакон А.В., *Незаконные ввоз и вывоз новых потенциально опасных психоактивных веществ: совершенствование уголовно-процессуальных норм о подследственности*, „Наркоконтроль” 2016, № 2(43).
- Ударцева О.В., *Исследование экологической безопасности с использованием информационных технологий*, „Естественные и технические науки” 2019, № 1(127).
- Хазов К.Н., *Обеспечение экологической безопасности как фактор устойчивого развития муниципального образования*, „Теории и проблемы политических исследований” 2017, Том 6, № 1.
- Хамхоев Б.Т., *Генезис формирования понимания сущности общественной безопасности*, „Вестник Московского университета МВД России” 2010, № 8.
- Хамхоев Б.Т., *Проблемы определения общественной безопасности*, „Административное право и процесс” 2011, № 7.
- Чиненов Е.В., Щукин В.И., *Экономические преступления, совершаемые на железнодорожном транспорте, как объект криминалистического анализа*, „Вестник Восточно-Сибирского Института МВД России” 2018, № 1.
- Яковлев Г., *О террористах-смертниках*, „Молодая гвардия” 2014, № 7/8.
- Яковлев Л.Ю., Милехина Т.В., Шандыбаева Т.В., Лебедев М.Л., Козычева О.П., Шиврина Т.Г., *Отравление дезоморфином: опыт работы отделения для больных с острыми отравлениями*, „Вестник Клинической больницы” 2012, № 51, том V/1–3.

Strony internetowe

Правда Беслана, <http://www.pravdabeslana.ru> (dostęp: 30.12.2020).

Пятин А., Эксперты назвали самые загрязненные города России, „Forbes”, 25.02.2020, <https://forbes.ru> (dostęp: 20.12.2020).

Россия в цифрах – 2019 г., Федеральная служба государственной статистики, <https://gks.ru> (dostęp: 20.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2003 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2004 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2005 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2006 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2007 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2008 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2009 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2010 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2011 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2012 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

Состояние преступности в России за январь–декабрь 2013 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).

- Состояние преступности в России за январь–декабрь 2014 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).
- Состояние преступности в России за январь–декабрь 2015 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).
- Состояние преступности в России за январь–декабрь 2016 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).
- Состояние преступности в России за январь–декабрь 2017 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).
- Состояние преступности в России за январь–декабрь 2018 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).
- Состояние преступности в России за январь–декабрь 2019 года, Министерство Внутренних Дел Российской Федерации, ФКУ „Главный Информационно-Аналитический Центр”, www.mvd.ru (dostęp: 30.12.2020).
- Социальный портрет преступности, Генеральная Прокуратура Российской Федерации, Портал правовой статистики, http://crimestat.ru/social_portrait (dostęp: 30.12.2020).

Spis tabel

Tabela 1.1. Konstrukcja Rozdziału 24 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu” (art. 205–227 KK FR)	18
Tabela 1.2. Konstrukcja Rozdziału 25 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko zdrowiu ludności i moralności społecznej” (art. 228–245 KK FR)	21
Tabela 1.3. Konstrukcja Rozdziału 26 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa ekologiczne” (art. 246–262 KK FR)	25
Tabela 1.4. Konstrukcja Rozdziału 27 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu ruchu i eksploatacji transportu” (art. 263–271.1 KK FR)	26
Tabela 1.5. Konstrukcja Rozdziału 28 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej „Przestępstwa w sferze informacji komputerowych” (art. 272–274.1 KK FR)	27
Tabela 1.6. Przestępstwa ogółem, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	28
Tabela 1.7. Podział ujętych sprawców przestępstw na kategorie kobiet i mężczyzn z uwzględnieniem ich wykształcenia	30
Tabela 1.8. Podział ujętych sprawców przestępstw na kategorie kobiet i mężczyzn z uwzględnieniem ich obywatelstwa	31
Tabela 1.9. Podział ujętych sprawców przestępstw na kategorie kobiet i mężczyzn ze względu na wiek	32
Tabela 1.10. Ujęci sprawcy przestępstw – kobiety i mężczyźni – z uwzględnieniem podziału na wykonywany zawód lub pozycję społeczną	34
Tabela 2.1. Przestępstwa o charakterze terrorystycznym, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	43
Tabela 2.2. Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem bronią (ogółem), popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	47
Tabela 2.3. Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie broni, jej istotnych części, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych w latach 2003–2019	49
Tabela 2.4. Kradzież lub wyłudzenie broni palnej, części do niej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych w latach 2003–2019	50
Tabela 2.5. Nielegalna produkcja broni na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	51
Tabela 2.6. Nienależyte wykonywanie obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych w latach 2003–2019	52
Tabela 2.7. Przestępstwa związane z użyciem broni (ogółem), popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	53

Tabela 2.8. Przestępstwa związane z użyciem broni palnej, broni gazowej, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	54
Tabela 2.9. Przestępstwa związane z użyciem materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	55
Tabela 2.10. Przestępstwa o charakterze chuligańskim, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	57
Tabela 3.1. Liczba zarejestrowanych przestępstw związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi oraz substancjami silnie działającymi z wyszczególnieniem przestępstw ciężkich i szczególnie ciężkich oraz przestępstw popełnionych w dużym i bardzo dużym rozmiarze w latach 2003–2019	66
Tabela 3.2. Nielegalna produkcja, sprzedaż, przesyłanie, nabycie, przechowywanie, przewóz, wytwarzanie, przetwarzanie, a także naruszenie zasad obrotu środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i ich analogami w latach 2003–2019	67
Tabela 3.3. Przestępstwa kradzieży lub wyłudzenia środków narkotycznych i substancji psychotropowych oraz przestępstwa związane z nielegalnym wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabyciem, przechowywaniem lub przesyłaniem w celu sprzedaży, a także sprzedaż substancji silnie działających, z wyszczególnieniem przestępstw popełnionych przez zorganizowaną grupę w latach 2003–2019	68
Tabela 3.4. Przestępstwa ekologiczne, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	73
Tabela 3.5. Naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji środków transportu w latach 2003–2019	75
Tabela 3.6. Liczba przestępstw kradzieży ładunków na szlakach kolejowych, powietrznych i wodnych, popełnionych w latach 2003–2019 na terytorium Federacji Rosyjskiej	76
Tabela 3.7. Przestępstwa w sferze informacji komputerowych, popełnione na terytorium Federacji Rosyjskiej w latach 2003–2019	80

Aneks

Część 1

Koncepcja bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej,

zatwierdzona przez Prezydenta Federacji Rosyjskiej w dniu 14 listopada 2013 r.
Nr Pr-2685

Struktura Koncepcji:

- I. Przepisy ogólne (pkt 1–7).
- II. Zasadnicze źródła zagrożenia bezpieczeństwa publicznego (pkt 8–24).
- III. Cele, zadania i zasady zapewnienia bezpieczeństwa publicznego (pkt 25–27).
- IV. Podstawowe kierunki związane z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego (pkt 28).
- V. Mechanizmy realizacji Koncepcji (pkt 29–30).
- VI. Etapy realizacji Koncepcji (pkt 31–32).
- VII. Oczekiwane rezultaty realizacji Koncepcji (pkt 33).

I. Przepisy ogólne

1. Niniejsza Koncepcja stanowi system poglądów, dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, będącego częścią bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej.
2. W Koncepcji określone zostały główne źródła zagrożeń bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej, cele, zadania, zasady oraz podstawowe kierunki działalności uprawnionych organów państwowych, a także organów samorządu terytorialnego, innych organów i organizacji, biorących udział w zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego na podstawie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej (określonych w dalszej części Koncepcji jako siły zabezpieczenia bezpieczeństwa publicznego). Podejścia konceptualne, związane z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej, zostały opracowane zgodnie z przepisami „Strategii bezpieczeństwa narodowego

- Federacji Rosyjskiej do 2020 roku” oraz „Koncepcji długoterminowego rozwoju społeczno-ekonomicznego Federacji Rosyjskiej na okres do 2020 roku”.
3. Koncepcja stanowi dokument założycielski planowania strategicznego, określający politykę państwa w sferze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a także podstawę do konstruktywnego współdziałania w tej sferze sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego oraz instytucji społeczeństwa obywatelskiego, obywateli Federacji Rosyjskiej, obywateli innych państw oraz osób bez obywatelstwa.
 4. Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego stanowi jeden z priorytetowych kierunków polityki państwa w sferze bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej. Pod pojęciem bezpieczeństwa publicznego rozumiany jest stan zapewniający ochronę człowieka i obywatela oraz materialnych i duchowych wartości społeczeństwa przed zamachami przestępczymi i innymi bezprawnymi zamachami, konfliktami społecznymi i konfliktami powstającymi między narodowościami, a także przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym i technogennym.
 5. Federacja Rosyjska w procesie zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w perspektywie długoterminowej zakłada konieczność ciągłego doskonalenia systemu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a także środków o charakterze politycznym, organizacyjnym, społeczno-ekonomicznym, informacyjnym, prawnym oraz innych środków, dotyczących:
 - a) zapobiegania, ujawniania i eliminowania działalności terrorystycznej i ekstremistycznej, przestępstw związanych z korupcją, obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi, bronią palną, amunicją, materiałami wybuchowymi, organizowaniem nielegalnej migracji, handlem ludźmi, a także innych zamachów przestępczych na prawa i wolności człowieka i obywatela, materialne i duchowe wartości społeczeństwa, ważne obiekty infrastruktury krytycznej i (lub) potencjalnie niebezpieczne obiekty infrastruktury Federacji Rosyjskiej;
 - b) profilaktyki konfliktów społecznych oraz konfliktów między narodowościami;
 - c) zapobiegania, likwidacji i (lub) minimalizowania skutków sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym, w tym udzielenia pierwszej pomocy osobom, znajdującym się w stanie bezradności lub w stanie stwarzającym niebezpieczeństwo dla ich życia i zdrowia;
 - d) doskonalenia zarządzania państwowego w dziedzinie bezpieczeństwa przeciwpożarowego, chemicznego, biologicznego, atomowego, radiacyjnego, hydrometeorologicznego, przemysłowego oraz bezpieczeństwa transportu;
 - e) rozwoju współpracy międzynarodowej w sferze ochrony prawa, a także w dziedzinie zapobiegania sytuacjom nadzwyczajnym o charakterze naturalnym i technogennym oraz likwidacji ich skutków.
 6. Dla celów niniejszej Koncepcji wykorzystywane są następujące podstawowe pojęcia:

- a) zagrożenie bezpieczeństwa publicznego – bezpośrednia lub pośrednia możliwość złamania praw i wolności człowieka i obywatela, wyrządzenia szkody materialnym i duchowym wartościom społeczeństwa;
 - b) zapewnienie bezpieczeństwa publicznego – realizacja określonego przez państwo systemu środków politycznych, organizacyjnych, społeczno-gospodarczych, informacyjnych, prawnych oraz innych środków, ukierunkowanych na przeciwdziałanie zamachom przestępczym oraz innym bezprawnym zamachom, a także na zapobieganie, likwidację i (lub) minimalizację skutków sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym;
 - c) system zapewnienia bezpieczeństwa publicznego – siły i środki zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - d) państwowy system monitorowania stanu bezpieczeństwa publicznego – jednolity międzyresortowy wielostopniowy zautomatyzowany system informacyjny śledzenia stanu bezpieczeństwa publicznego, przeznaczony do ujawniania, prognozowania i oceny zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, oceny efektywności polityki państwowej, prowadzonej w sferze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a także do wysuwania propozycji, związanych z doskonaleniem stanu bezpieczeństwa publicznego;
 - e) środki zapewnienia bezpieczeństwa publicznego – technologie, a także środki techniczne, programowe, lingwistyczne, prawne i organizacyjne, w tym kanały telekomunikacyjne oraz zautomatyzowane systemy zarządzania procesami, wykorzystywane w celu zbierania, tworzenia, przetwarzania, przekazywania lub pozyskiwania informacji o stanie bezpieczeństwa publicznego oraz o sposobach jego wzmacniania.
7. Podstawę prawną zapewnienia bezpieczeństwa publicznego stanowi Konstytucja Federacji Rosyjskiej, powszechnie uznane zasady i normy prawa międzynarodowego, umowy międzynarodowe Federacji Rosyjskiej, federalne ustawy konstytucyjne, Ustawa Federalna z dnia 28 grudnia 2010 r. Nr 390 „O bezpieczeństwie”, inne ustawy federalne, normatywne Prezydenta Federacji Rosyjskiej i Rządu Federacji Rosyjskiej, Strategia bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej do 2020 r., a także normatywne akty prawne federalnych organów władzy wykonawczej, konstytucje (dekrety), ustawy i inne normatywne akty prawne podmiotów Federacji Rosyjskiej, dekrety jednostek samorządu terytorialnego oraz inne lokalne akty prawne.

II. Zasadnicze źródła zagrożenia bezpieczeństwa publicznego

8. Stan bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej jest oceniany jako niestabilny. Mimo podejmowanych przez państwo i społeczeństwo starań, ukierunkowanych na walkę z zamachami przestępczymi i innymi bezprawnymi działaniami, a także na zapobieganie powstawaniu i eskalacji sytuacji

nadzwyczajnych, niezbędny poziom zapewnienia bezpieczeństwa publicznego nie został osiągnięty.

9. W kraju powstała złożona kryminogenna sytuacja, cechująca się wysokim poziomem przestępczości oraz pojawieniem się nowych rodzajów zagrożenia o charakterze kryminogennym.
10. Poziom zagrożenia terrorystycznego na terytorium Federacji Rosyjskiej nadal jest wysoki, a rozmiary skutków aktów terrorystycznych są poważne. Terrorysty dążą do rozszerzenia stref geograficznych swej działalności, na terytorium kraju odnotowywana jest aktywność międzynarodowych organizacji terrorystycznych, które przyciągają najemników i bojowników, działających w organizacjach ekstremistycznych, świadczących im pomoc finansową i dostarczających broń.

W powstałych warunkach konieczna jest realizacja kompleksu przedsięwzięć w sferze przeciwdziałania terroryzmowi i likwidacja jego podstaw. Zwiększonej uwagi wymaga zapewnienie bezpieczeństwa obywateli, ochrona potencjalnych obiektów zamachów terrorystycznych, w tym ważnych obiektów infrastruktury krytycznej i (lub) obiektów infrastruktury, stwarzających potencjalne zagrożenie oraz obiektów zapewniających działalność ludzką, a także miejsc masowego przebywania ludzi.

11. Jednym z głównych źródeł zagrożenia bezpieczeństwa publicznego jest działalność ekstremistyczna organizacji narodowościowych, religijnych, etnicznych oraz innych organizacji i struktur, ukierunkowana na naruszenie jedności i integralności terytorialnej Federacji Rosyjskiej, destabilizację wewnątrzpolitycznej i społecznej sytuacji w kraju. Szczególną troskę wywołuje rozpowszechnienie nastrojów ekstremistycznych wśród młodzieży. Członkowie organizacji ekstremistycznych aktywnie wykorzystują nowe technologie, w tym sieć internetową, w celu rozpowszechniania materiałów ekstremistycznych, przyciągnięcia w swoje szeregi nowych członków oraz koordynacji bezprawnej działalności.

W celu przeciwdziałania ekstremizmowi wymagana jest koordynacja działań wszystkich organów państwowych i organów samorządu terytorialnego, ich współdziałanie z instytucjami społeczeństwa obywatelskiego, stworzenie wspólnego stanowiska, dotyczącego profilaktyki konfliktów, powstających między narodowościami oraz między wyznaniem.

12. W wielkich miastach oraz w regionach przygranicznych kraju zwiększyła się liczba przestępstw, związanych z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi oraz ich prekursorami.
13. Znaczna liczba przestępstw popełniana jest w stanie upojenia alkoholowego lub odurzenia narkotycznego, co świadczy o skomplikowanej kryminogennej sytuacji w kraju, będącej skutkiem masowego nadużywania wyrobów alkoholowych, a także przyjmowania środków narkotycznych, substancji psychotropowych oraz ich prekursorów. Wzrasta liczba wykroczeń administracyjnych,

popelnianych w sferze transportu i w sferze ruchu drogowego w stanie upojenia alkoholowego lub odurzenia narkotycznego. W związku z tym konieczne jest opracowanie i zastosowanie środków, mających na celu zwiększenie efektywności funkcjonowania systemu zapewnienia bezpieczeństwa ludności w transporcie kolejowym, samochodowym, wodnym oraz w transporcie powietrznym.

14. Liczba przestępców zwiększa się, a wśród nich przybywa nieletnich pozbawionych pieczy rodzicielskiej i nadzoru, osób bezdomnych oraz osób, które opuściły miejsca pozbawienia wolności po odbyciu kary, jak również obywatele innych krajów oraz osób bez obywatelstwa, przebywających nielegalnie na terytorium Federacji Rosyjskiej, a także osób, nie posiadających stałego źródła dochodu.
15. Dzięki wspólnym wysiłkom państwa i społeczeństwa, ukierunkowanym na walkę z przestępczością, osiągnięto znaczny postęp, związany ze zmniejszeniem stopnia kryminalizacji stosunków społecznych. Jednakże szereg czynników kryminogennych nadal wywiera negatywny wpływ na stan bezpieczeństwa publicznego w kraju.
16. Mimo stworzenia w Federacji Rosyjskiej podstaw prawnych i organizacyjnych przeciwdziałania korupcji, dostosowanych do potrzeb obecnej sytuacji, stopień rozpowszechnienia się tego zjawiska nadal pozostaje wysoki. Ujawniane są liczne przestępstwa korupcyjne, popełniane przeciwko władzy państwowej, interesom służby państwowej i służby w organach samorządu terytorialnego. Obserwowane są trwałe tendencje, związane z łączeniem interesów urzędników i biznesu, włączaniu w system korupcyjny funkcjonariuszy publicznych i przedstawicieli biznesu innych państw.
Korupcja, stanowiąc jedno z zagrożeń systemowych bezpieczeństwa publicznego, w sposób znaczący utrudnia normalne funkcjonowanie organów państwa i organów samorządu terytorialnego, uniemożliwia przeprowadzenie reform społecznych i modernizacji gospodarki rosyjskiej, powoduje poważny niepokój w społeczeństwie i brak zaufania do instytucji państwowych, tworzy negatywny obraz Rosji na arenie międzynarodowej.
17. Nielegalna migracja do Federacji Rosyjskiej obywateli innych państw oraz osób bez obywatelstwa, w tym z krajów, w których występuje trudna sytuacja społeczno-polityczna, ekonomiczna i sanitarno-epidemiologiczna, sprzyja powstawaniu zagrożenia bezpieczeństwa publicznego.

Nielegalne przebywanie w Federacji Rosyjskiej obywateli innych krajów i wykonywanie przez nich pracy na terytorium kraju często pogarsza sytuację społeczną w miejscach ich przebywania, stwarzając warunki do tworzenia organizacji terrorystycznych, ekstremizmu politycznego i religijnego, a także nacjonalizmu. Niekorzystne tendencje obserwowane są w migracji wewnętrznej, której głównym wektorem pozostaje przesiedlanie się migrantów ze wschodu do centrum Rosji, w tym do regionu moskiewskiego, w rezultacie czego nasila się nie tylko

dysproporcja w rozmieszczeniu ludności na terytorium Federacji Rosyjskiej, ale i wzrastają napięcia społeczne, sprzyjające powstawaniu ksenofobii, waśni na tle narodowościowym, rasowym i religijnym, a także zwiększa się liczba etnicznych zorganizowanych grup przestępczych.

18. W Federacji Rosyjskiej obserwowane jest pogorszenie stanu technicznego obiektów infrastruktury transportowej, środków transportu, budowli hydro-technicznych związane z ich zużyciem, co powoduje zmniejszenie poziomu bezpieczeństwa podczas ich eksploatacji, a także zwiększenie ryzyka powstawania sytuacji nadzwyczajnych.
19. Poważne zagrożenie bezpieczeństwa publicznego stanowi możliwość powstawania sytuacji nadzwyczajnych w obiektach, stwarzających niebezpieczeństwo jądrowe i radiacyjne oraz na innych obiektach, stwarzających niebezpieczeństwo przemysłowe. W związku z tym konieczne jest doskonalenie systemu zapobiegania sytuacjom nadzwyczajnym na takich obiektach, a także systemu reagowania na możliwe awarie.
20. W sferze ochrony ludności i środowiska naturalnego przed niebezpiecznymi czynnikami biologicznymi i chemicznymi obserwowane są niepokojące oznaki: analiza sytuacji, powstałej w różnych sferach zapewnienia bezpieczeństwa biologicznego i chemicznego pozwala stwierdzić, że istnieje poważne ryzyko wyrządzenia szkody życiu i zdrowiu ludzi oraz szkody środowisku naturalnemu. Na tle znacznego pogorszenia zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego, weterynaryjno-sanitarnego, fitosanitarnego i bezpieczeństwa ekologicznego, a także regresu przemysłu biotechnologicznego i chemicznego, pojawiły się nowe biologiczne i chemiczne zagrożenia bezpieczeństwa publicznego.
21. Szczegółnej uwagi wymaga zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego w Federacji Rosyjskiej. Minimalizacja strat, powstałych w wyniku pożarów, stanowi istotny czynnik trwałego rozwoju społeczno-ekonomicznego kraju oraz jedną z części składowych bezpieczeństwa publicznego. Przy tym prawdopodobieństwo powstania pożarów w Rosji jest wyższe, aniżeli w innych krajach rozwiniętych gospodarczo.
W Federacji Rosyjskiej prowadzone są działania, ukierunkowane na wzmocnienie sił i środków wykrywania i gaszenia pożarów. Zaobserwowana została pozytywna tendencja obniżania się podstawowych wskaźników ryzyka pożarowego wśród ludności i na obiektach gospodarki, jednakże obecnie zabezpieczenie informacyjne, techniczne i technologiczne służb szybkiego reagowania nie pozwala osiągnąć trwałego obniżenia podstawowych wskaźników ryzyka pożarowego, a co za tym idzie – uzyskać pożądanego poziomu zapewnienia bezpieczeństwa pożarowego w Federacji Rosyjskiej.
22. Negatywny wpływ na ludność, terytorium i obiekty gospodarki wywierają naturalne wahania reżimu hydrologicznego obiektów wodnych. Istnieje poważne ryzyko powodzi oraz innego negatywnego wpływu żywiołu wodnego na ludność, terytorium i obiekty gospodarki w związku ze wzrostem częstotliwości

niebezpiecznych zjawisk hydrologicznych w nowych warunkach klimatycznych i trwającym antropogennym zagospodarowaniem terytoriów.

23. Istotne zagrożenie dla ludności stanowi aktywność sejsmiczna. Na obszarach aktywności sejsmicznej kraju znajduje się znaczna liczba ważnych obiektów infrastruktury krytycznej i budynków mieszkalnych, które w razie silnego trzęsienia ziemi mogą ulec poważnym uszkodzeniom.
24. Analiza informacji o sytuacjach nadzwyczajnych pozwala wysnuć wniosek, że klęski żywiołowe, związane z niebezpiecznymi zjawiskami przyrodniczymi i pożarami, zdarzenia na obiektach wodnych, a także awarie technogenne oraz akty terrorystyczne, są zasadniczą przyczyną powstawania sytuacji nadzwyczajnych i stanowią istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa obywateli, gospodarki kraju, a w wyniku i dla stabilności rozwoju Federacji Rosyjskiej.

III. Cele, zadania i zasady zapewnienia bezpieczeństwa publicznego

25. Celami zapewnienia bezpieczeństwa publicznego są:
 - a) osiągnięcie i utrzymanie właściwego poziomu ochrony praw i wolności człowieka i obywatela, praw i interesów prawnych organizacji i związków społecznych, materialnych i duchowych wartości społeczeństwa przed zagrożeniami o charakterze kryminalnym;
 - b) zwiększenie poziomu ochrony ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym i technogennym, a także przed zagrożeniami terrorystycznymi;
 - c) zachowanie pokoju obywatelskiego, a także politycznej, społecznej i ekonomicznej stabilności w społeczeństwie.
26. Priorytetowym zadaniem zapewnienia bezpieczeństwa publicznego jest ochrona życia, zdrowia, konstytucyjnych praw i wolności człowieka i obywatela. Do innych zadań, związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego, należą:
 - a) ujawnienie i neutralizacja źródeł zagrożenia bezpieczeństwa publicznego;
 - b) ocena stanu bezpieczeństwa publicznego, prognozowanie jego rozwoju, informowanie władz państwa, organów państwowych, społeczeństwa i ludności o stanie spraw w tym obszarze;
 - c) przyjęcie i wdrożenie kompleksowych programów celowych, ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, w tym programów federalnych, regionalnych, municypalnych i programów branżowych, mających na celu profilaktykę występów, konfliktów społecznych oraz konfliktów występujących między narodowościami, jak również zapobieganie, likwidację i (lub) minimalizację skutków sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym;
 - d) ciągle doskonalenie i utrzymywanie w odpowiednim stopniu gotowości sił i środków zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, w tym systemu zabezpieczenia wzywania specjalnych służb operacyjnych na terytorium Federacji Rosyjskiej;

- e) prewencyjna ochrona materialnych i duchowych wartości społeczeństwa przed zagrożeniami o charakterze kryminalnym, ochrona praw i interesów prawnych obywateli rosyjskich za granicą, wzmocnienie reżimu bezpiecznego funkcjonowania przedsiębiorstw, osób prawnych oraz instytucji i kompleksów obronno-przemysłowych, atomowych, chemicznych, atomowo-energetycznych oraz leśnych kraju, a także obiektów zapewniających działalność ludności;
 - f) polepszenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, zmniejszenie liczby wypadków drogowych, powodujących śmierć lub uszczerbek na zdrowiu obywateli, zmniejszenie ciężaru ich skutków;
 - g) doskonalenie środków profilaktycznych, związanych z obniżeniem ryzyka aktów terrorystycznych;
 - h) ochrona ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym i technogennym, zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa ludzi na obiektach wodnych;
 - i) przeciwdziałanie nielegalnemu obrotowi środkami narkotycznymi, substancjami psychotropowymi i ich prekursorami, profilaktyka niemedycznego używania środków narkotycznych i substancji psychotropowych, leczenie i rehabilitacja obywateli uzależnionych od narkotyków;
 - j) udaremnienie konfliktów społecznych i konfliktów między narodowościami, nielegalnej migracji, a także działalności ukierunkowanej na wzniesienie nienawiści lub wrogości na tle rasowym, narodowościowym i religijnym;
 - k) przeciwdziałanie korupcji;
 - l) doskonalenie mechanizmów efektywnego współdziałania sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego ze związkami społecznymi, organizacjami międzynarodowymi i obywatelami w obszarze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - ł) zwiększenie stopnia wyposażenia materiałowego i technicznego sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a także stopnia ochrony prawnej i socjalnej ich pracowników.
27. Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego realizowane jest na podstawie następujących zasad:
- a) przestrzegania i ochrony praw i wolności człowieka i obywatela;
 - b) legalności;
 - c) systemowości i kompleksowości zastosowania przez siły zapewnienia bezpieczeństwa publicznego środków politycznych, organizacyjnych, społeczno-gospodarczych, informacyjnych, prawnych oraz innych środków, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa publicznego;
 - d) priorytetu środków profilaktycznych, przeznaczonych do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - e) współdziałania sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego ze związkami społecznymi, organizacjami międzynarodowymi i obywatelami w celu kompleksowego reagowania we właściwym czasie na zagrożenia bezpieczeństwa publicznego.

IV. Podstawowe kierunki działalności związanej z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego

28. Podstawowymi kierunkami działalności sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w granicach ich umocowania są:

- a) w sferze przeciwdziałania terroryzmu:
 - doskonalenie systemu przeciwdziałania ideologii terroryzmu, stosowanie środków o charakterze prawnym, organizacyjnym, administracyjnym, reżimowym, wojskowym i technicznym, ukierunkowanych na zapewnienie ochrony antyterrorystycznej potencjalnych obiektów zamachów terrorystycznych, wzmocnienie kontroli nad przestrzeganiem reżimów administracyjno-prawnych;
 - walka z terroryzmem na bazie kompleksowego podejścia do analizy przyczyn powstawania i rozpowszechniania terroryzmu, ujawnienia przedmiotów działalności terrorystycznej, jasnego rozgraniczenia funkcji i obszarów odpowiedzialności sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, określenia we właściwym czasie priorytetów w podejmowaniu postawionych przed nimi zadań, doskonalenia organizowania i współdziałania sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego ze związkami społecznymi, organizacjami międzynarodowymi oraz obywatelami;
 - zmniejszenie lub likwidacja skutków przejawów terroryzmu, orientacja na niedopuszczenie (minimalizację) strat ludzkich, mając na uwadze priorytet życia i zdrowia człowieka nad środkami materialnymi i finansowymi, przeprowadzanie we właściwym czasie działań ratunkowych podczas dokonanego aktu terrorystycznego, udzielenie pomocy medycznej oraz innego rodzaju pomocy osobom, uczestniczącym w jego udaremnieniu, a także osobom, które ucierpiały w wyniku aktu terrorystycznego, a następnie ich społeczna i psychologiczna rehabilitacja, minimalizacja skutków aktu terrorystycznego i jego negatywnego moralno-psychologicznego wpływu na społeczeństwo lub poszczególne grupy społeczne, odbudowa uszkodzonych lub zrujnowanych w wyniku aktu terrorystycznego obiektów, zrekompensowanie – zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej – osobom fizycznym i prawnym wyrządzonych szkód, powstałych w wyniku aktu terrorystycznego;
- b) w sferze przeciwdziałania ekstremizmowi:
 - zastosowanie środków profilaktycznych, wychowawczych i propagandowych, mających na celu zapobieganie działalności ekstremistycznej, w tym ujawnienie, a następnie likwidację przyczyn i warunków, sprzyjających realizacji działalności ekstremistycznej oraz rozwojowi konfliktów społecznych i konfliktów między narodowościami, przeciwdziałanie ekstremizmowi na podstawie kompleksowego podejścia do analizy przyczyn powstawania i rozprzestrzeniania się ekstremizmu, jasnego rozgraniczenia funkcji i obszarów odpowiedzialności sił zapewnienia bezpieczeństwa

- publicznego, przeciwdziałanie rozpowszechnianiu materiałów ekstremistycznych w środkach masowego przekazu i w sieci internetowej;
- ujawnienie przedmiotów działalności ekstremistycznej, zapobieganie i udaremnianie działalności ekstremistycznej związków społecznych i religijnych oraz innych organizacji drogą zastosowania środków, mających na celu zapobieżenie tego rodzaju działalności, doskonalenie środków o charakterze organizacyjnym i operacyjnym, ukierunkowanych na udaremnienie działalności ekstremistycznej organizacji i osób fizycznych;
- c) w sferze przeciwdziałania zamachom przestępczym i innym bezprawnym zamachom:
- doskonalenie systemu profilaktyki występów, którego jednym z obszarów jest ujawnienie przyczyn i warunków, sprzyjających ich popełnieniu, a także podjęcie środków, mających na celu ich eliminację, realizacja programów federalnych, regionalnych, municypalnych oraz programów branżowych, mających na celu zapobieganie wykroczeniom, konfliktom społecznym oraz konfliktom między narodowościami, wdrożenie obywateli w uczestnictwo w ochronie bezpieczeństwa publicznego, rozwój kompetencji prawnych oraz świadomości prawnej ludności;
 - wykrywanie osób, skłonnych do popełniania przestępstw (w tym osób uzależnionych od narkotyków, cierpiących na chorobę alkoholową, bezdomnych) i zastosowanie wobec nich środków wpływu o charakterze profilaktycznym w celu niedopuszczenia do dokonywania z ich strony zamachów przestępczych, rozwój systemu ewidencji profilaktycznej osób, skłonnych do popełniania przestępstw i kontroli nad nimi, doskonalenie mechanizmów nadzoru administracyjnego nad osobami, zwolnionymi po odbyciu kary z miejsc pozbawienia wolności, a także mechanizmów ich adaptacji społecznej i rehabilitacji;
 - przeciwdziałanie zorganizowanej przestępczości, związanej z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi, bronią palną, materiałami wybuchowymi, organizacją nielegalnej migracji, handlem ludźmi, nielegalnym wywozem i przywozem zasobów strategicznych, wyrządzeniem szkody materialnym i duchowym wartościom społeczeństwa;
 - profilaktyka wypadków drogowych, przestępstw i wykroczeń, popełnianych nieumyślnie w życiu codziennym, w sferze transportu, przy wykorzystaniu techniki w sferze przemysłu, budownictwa, rolnictwa, a także w sferze działalności zawodowej, nie związanej z wykorzystaniem funkcji kierowniczych lub środków technicznych;
 - zapobieganie pozbawieniu opieki i porzucaniu dzieci oraz nieletnich, występkom i czynom aspołecznym, popełnianym przez nieletnich, ujawnienie i wyeliminowanie przyczyn i warunków, sprzyjających tym zjawiskom;

- d) w sferze przeciwdziałania korupcji:
- ujawnienie, a następnie wyeliminowanie przyczyn korupcji i warunków jej powstawania, opracowanie i wdrożenie środków profilaktycznych, ukierunkowanych na obniżenie poziomu skorumpowania stosunków społecznych, zapewnienie uczestnictwa instytucji społeczeństwa obywatelskiego w profilaktyce korupcji;
 - minimalizacja i (lub) likwidacja skutków występów korupcyjnych;
- e) w sferze ochrony ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym lub technogennym: zapobieganie powstawaniu i rozwojowi sytuacji nadzwyczajnych, zmniejszenie rozmiarów i strat, powstałych w ich wyniku, likwidacja sytuacji nadzwyczajnych, a także realizacja przedsięwzięć, związanych z nadzorem i kontrolą w sferze obrony cywilnej, ochrony ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym lub technogennym, zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa ludzi na obiektach wodnych;
- f) w sferze przeciwdziałania nielegalnej migracji:
- doskonalenie współdziałania między resortami, w tym wymiany informacji na poziomie wewnątrzpaństwowym, a także współdziałania z kompetentnymi organami innych państw w kwestii przeciwdziałania nielegalnej migracji;
 - tworzenie zautomatyzowanego systemu sporządzania i wydawania kart migracyjnych, z jednoczesnym wprowadzeniem informacji zawartych w nich do państwowego systemu informacyjnego ewidencji migracyjnej;
 - rozwój infrastruktury dla realizacji wydalenia administracyjnego poza granicę terytorium Federacji Rosyjskiej, deportacji, a także procedury readmisji;
 - doskonalenie działań informacyjnych i uświadamiających wspólnie z obywatelami i pracodawcami w celu zapobiegania naruszeniom ustawodawstwa migracyjnego Federacji Rosyjskiej;
 - doskonalenie współdziałania sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego ze stowarzyszeniami społecznymi i diasporami narodowymi w sferze profilaktyki występów, popełnianych na tle waśni społecznych, rasowych lub religijnych;
 - rozwój mechanizmów kontroli społecznej, związanej z ujawnianiem przestępstw, monitoringu społecznego, niezależnej ekspertyzy w celu przeciwdziałania wzrostowi poziomu ksenofobii oraz waśni na tle społecznym, rasowym, narodowościowym lub religijnym;
- g) w sferze rozszerzania współpracy międzynarodowej w dziedzinie ochrony prawa:
- rozwój współpracy Federacji Rosyjskiej z innymi krajami i organizacjami międzynarodowymi w sferze wymiany, pomocy prawnej w sprawach

- cywilnych, administracyjnych i karnych, a także poszukiwania, zajmowania, konfiskaty i zwrotu majątku, uzyskanego w sposób nielegalny;
- wzmocnienie współdziałania sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego ze służbami specjalnymi, organami ochrony prawa innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi w kwestiach walki z nielegalnym obrotem środkami narkotycznymi i substancjami psychotropowymi, terroryzmem, ekstremizmem, a także w sferze przeciwdziałania korupcji i transgranicznej przestępczości zorganizowanej, w tym w obszarze wymiany informacji operacyjnych i technicznych, specjalnych środków technicznych i innych środków;
 - wymiana z innymi państwami wiodącym doświadczeniem w sferze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - uczestnictwo pod egidą międzynarodowych organizacji w operacjach pokojowych, likwidacji i (lub) minimalizacji skutków sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym, a także w udzielaniu pomocy humanitarnej krajom, które ucierpiały w ich wyniku.

V. Mechanizmy realizacji Koncepcji

29. Realizacja niniejszej Koncepcji zakłada:

- a) tworzenie państwowego systemu monitorowania stanu bezpieczeństwa publicznego, przewidującego:
 - ustanowienie kryteriów oceny zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, wskaźników i mierników oceny jego stanu;
 - pozyskiwanie, opracowywanie, analizę danych, dotyczących zagrożenia bezpieczeństwa publicznego oraz danych dotyczących działalności sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - tworzenie krótko- i długoterminowych prognoz rozwoju sytuacji kryminogennej, konfliktów społecznych i konfliktów między narodowościami, powstawania sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym, a także innych możliwych zagrożeń w sferze bezpieczeństwa publicznego;
- b) doskonalenie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej w części dotyczącej:
 - profilaktyki występów;
 - ochrony dzieci przed przemocą i jakimikolwiek formami ich eksploatacji, wciąganiem ich w działalność przestępczą lub inną działalność o charakterze antyspołecznym;
 - odbywania służby związanej z ochroną prawa i porządku publicznego;
 - ustanowienia odpowiedzialności dyscyplinarnej, cywilnoprawnej, administracyjnej oraz odpowiedzialności karnej za występkę w sferze bezpieczeństwa publicznego;
 - wsparcia socjalnego ofiar przestępstw oraz ofiar sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym;

- adaptacji społecznej i rehabilitacji osób, zwolnionych po odbyciu kary z miejsc pozbawienia wolności;
 - stworzenia systemu kompleksowej rehabilitacji i resocjalizacji osób uzależnionych od środków narkotycznych i substancji psychotropowych;
 - c) opracowanie i wdrożenie kompleksowych programów celowych, ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa publicznego;
 - d) doskonalenie jednolitego państwowego systemu profilaktyki występów, w tym monitoringu i oceny efektywności praktyki stosowania prawa, opracowanie i wykorzystanie środków profilaktycznych, ukierunkowanych na obniżenie poziomu skorumpowania i kryminalizacji stosunków społecznych;
 - e) doskonalenie jednolitego państwowego systemu zapobiegania i likwidacji zdarzeń o charakterze nadzwyczajnym i technogennym (w tym podsystemów terytorialnych i funkcjonalnych), jego wzajemnego oddziaływania z analogicznymi systemami innych państw, a także współpracy przygranicznej w tej sferze;
 - f) badanie doświadczeń innych państw w sferze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego i ich wdrożenie w system zapewnienia bezpieczeństwa publicznego Federacji Rosyjskiej;
 - g) rozwój współpracy międzynarodowej w sferze ochrony prawa.
30. Ocena efektywności realizacji niniejszej Koncepcji dokonywana jest na podstawie ustanowionego systemu wskaźników docelowych i mierników kompleksowych programów celowych zapewnienia bezpieczeństwa publicznego. W tych działaniach brana jest pod uwagę opinia społeczna, zabezpieczenie budżetowe odpowiednich programów, jak również wskaźniki rozwoju społeczno-gospodarczego rosyjskiego społeczeństwa.

VI. Etapy realizacji niniejszej Koncepcji

31. Realizacja niniejszej Koncepcji będzie odbywała się w dwóch etapach. W pierwszym etapie (lata 2013–2016) zakładana jest realizacja następujących przedsięwzięć:
- a) opracowanie i uchwalenie ustawodawczych i innych normatywnych aktów prawnych Federacji Rosyjskiej, ukierunkowanych na osiągnięcie celów, realizację zadań oraz określenie podstawowych kierunków działalności, związanej z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego;
 - b) opracowanie i zaaprobowanie kompleksowych programów celowych, dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - c) korekta programów regionalnych i municypalnych, dotyczących profilaktyki występów, konfliktów społecznych i konfliktów między narodowościami, zapobiegania, likwidacji i (lub) minimalizacji skutków sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym;

- d) realizacja i monitoring funkcjonujących programów w ramach realizacji podstawowych kierunków działalności, związanej z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego.
32. W drugim etapie (lata 2017–2020) zakładana jest realizacja następujących przedsięwzięć:
- a) uchwalenie kompleksowych programów celowych, ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, w tym programów federalnych, regionalnych, municypalnych i programów branżowych, dotyczących profilaktyki występków, konfliktów społecznych i konfliktów między narodowościami, zapobiegania, likwidacji i (lub) minimalizacji skutków sytuacji nadzwyczajnych o charakterze naturalnym i technogennym;
 - b) realizacja i monitoring uchwalonych programów celowych, dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - c) uogólnienie i analiza praktyki stosowania prawa w zakresie aktów ustawodawczych oraz innych normatywnych aktów prawnych Federacji Rosyjskiej, ukierunkowanych na osiągnięcie celów, realizację zadań i określenie podstawowych kierunków działalności, związanej z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego.

VII. Oczekiwane rezultaty realizacji niniejszej Koncepcji

33. Realizacja niniejszej Koncepcji będzie sprzyjać:
- a) wzmocnieniu porządku prawnego, utrzymaniu zgody obywatelskiej, stabilności politycznej i społecznej w społeczeństwie;
 - b) zwiększeniu efektywności ochrony życia, zdrowia, konstytucyjnych praw i wolności człowieka i obywatela na terytorium Federacji Rosyjskiej;
 - c) dalszemu rozwojowi systemu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w Federacji Rosyjskiej;
 - d) wzmocnieniu roli państwa jako gwaranta bezpieczeństwa obywateli, przede wszystkim nieletnich;
 - e) zwiększeniu efektywności działalności sił zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
 - f) obniżeniu poziomu kryminalizacji stosunków społecznych;
 - g) zwiększeniu ochrony ludności przed sytuacjami nadzwyczajnymi o charakterze naturalnym i technogennym, a także przed skutkami przejawów terroryzmu i ekstremizmu;
 - h) doskonaleniu regulacji normatywno-prawnych w sferze profilaktyki występków, korupcji, terroryzmu i ekstremizmu.

Część 2

Kodeks karny Federacji Rosyjskiej

Dział IX. Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i porządkowi publicznemu

Rozdział 24. Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu

Art. 205. Akt terrorystyczny

Ust. 1. Wywołanie eksplozji, pożaru lub dokonanie innych czynów zastraszających ludność i stwarzających niebezpieczeństwo zagłady człowieka, spowodowania znacznej szkody materialnej lub zaistnienia innych ciężkich następstw, w celu destabilizacji działalności organów władzy albo organizacji międzynarodowych bądź wpłynięcia na podjęcie przez nich decyzji, a także groźba popełnienia wskazanych czynów w celu wpłynięcia na podjęcie decyzji przez organy władzy lub organizacje międzynarodowe –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do piętnastu lat.

Ust. 2. Czyn, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu:

a) popełnione przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka;

c) które spowodowały znaczną szkodę materialną lub inne ciężkie skutki –
kara pozbawienia wolności na okres od dwunastu do dwudziestu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 3. Czyn, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli:

a) były związane z zamachem na obiekty wykorzystujące energię atomową lub z zamachem z wykorzystaniem materiałów jądrowych, środków radioaktywnych albo źródeł promieniowania radioaktywnego bądź środków trujących, toksycznych, niebezpiecznych środków chemicznych lub biologicznych;

b) spowodowały umyślnie śmierć człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Przypis. Osoba, która uczestniczyła w przygotowaniu aktu terrorystycznego, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli we właściwym czasie uprzedziła ona organy władzy lub w inny sposób przyczyniła się do zapobieżenia dokonania aktu terrorystycznego i jeśli zachowanie tej osoby nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa.

Art. 205.1. Wspieranie działalności terrorystycznej

Ust. 1. Nakłanianie, werbowanie lub inne wciągnięcie osoby w popełnienie choćby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205.2, 206 ust. 1 i ust. 2, 208, 211 ust. 1–3, 220, 221, 277, 278, 279 i art. 360 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, uzbrojenie lub przygotowanie osoby w celu popełnienia choćby jednego ze wskazanych przestępstw –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do piętnastu lat oraz fakultatywna kara grzywny w wysokości od 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech.

Ust. 1.1. Nakłanianie, werbowanie lub inne wciągnięcie osoby w popełnienie choćby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205, 205.3, 205.4, 205.5, 206 ust. 3 i ust. 4, 211 ust. 4 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, uzbrojenie lub przygotowanie osoby w celu popełnienia choćby jednego z wymienionych przestępstw, a także finansowanie terroryzmu –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 700 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do czterech lat, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 1.1 niniejszego artykułu, popełnione przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Ust. 3. Poplecznictwo w popełnieniu chociażby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205, 206 ust. 3, 208 ust. 1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do dwudziestu lat.

Ust. 4. Organizacja popełnienia chociażby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205, 205.3, 206 ust. 3 i ust. 4, 211 ust. 4 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej lub kierowanie ich popełnieniem, a także organizowanie finansowania terroryzmu –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i obowiązkowa kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Przypisy

Przypis 1. Pod pojęciem finansowania terroryzmu w Kodeksie karnym Federacji Rosyjskiej rozumiane jest dostarczanie lub zbieranie środków bądź świadczenie usług finansowych ze świadomością tego, że są one przeznaczone w celu finansowania organizacji, przygotowania lub popełnienia choćby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205, 205.1, 205.2, 205.3, 205.4, 205.5, 206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279 i art. 360 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, lub dla

finansowania bądź innego zabezpieczenia materialnego osoby w celu popełnienia przez nią choćby jednego z tych przestępstw, albo dla zabezpieczenia zorganizowanej grupy, nielegalnej formacji zbrojnej, związku przestępczego (organizacji przestępczej), utworzonych lub tworzonych w celu popełnienia choćby jednego z tych przestępstw.

Przypis 1.1. Pod pojęciem poplecznictwa w niniejszym artykule rozumiane jest umyślne wspieranie popełnienia przestępstwa poprzez udzielanie rad, wskazówek, dostarczanie informacji, środków lub narzędzi przestępstwa albo poprzez eliminowanie przeszkód jego popełnienia, a także obietnica ukrycia przestępcy, środków lub narzędzi popełnienia przestępstwa, śladów przestępstwa albo przedmiotów pozyskanych drogą przestępstwa, a także obietnica nabycia lub zbycia takich przedmiotów.

Przypis 2. Osoba, która popełniła przestępstwo, przewidziane w niniejszym artykule, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli we właściwym czasie uprzedziła ona organy władzy lub w inny sposób przyczyniła się do zapobieżenia lub udaremnienia przestępstwa, które finansowała i (lub) którego popełnienie wspierała, i jeśli zachowanie tej osoby nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa.

Art. 205.2. Publiczne wezwania do prowadzenia działalności terrorystycznej, publiczne usprawiedliwianie terroryzmu lub propaganda terroryzmu

Ust. 1. Publiczne wezwania do prowadzenia działalności terrorystycznej, publiczne usprawiedliwianie terroryzmu lub propaganda terroryzmu –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do pięciu lat.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, dokonane przy użyciu środków masowego przekazu bądź sieci elektronicznych lub sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, w tym sieci internetowej –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do siedmiu lat i obowiązkowa kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu.

Przypisy

Przypis 1. W niniejszym artykule pod pojęciem publicznego usprawiedliwiania terroryzmu rozumiane jest publiczne oświadczenie o uznaniu ideologii i praktyki terroryzmu za właściwe, wymagające wspierania i naśladowania.

Przypis 1.1. W niniejszym artykule pod pojęciem propagandy terroryzmu rozumiana jest działalność związana z rozpowszechnianiem materiałów i (lub) informacji, ukierunkowanych na kształtowanie ideologii terroryzmu, przekonania o jej atrakcyjności albo wyobrażenia o dopuszczalności prowadzenia działalności terrorystycznej.

Przypis 2. W niniejszym artykule pod pojęciem działalności terrorystycznej rozumiane jest popełnienie choćby jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205–206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279, 360, 361 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej.

Art. 205.3. Odbywanie szkolenia w celu prowadzenia działalności terrorystycznej

Odbywanie przez osobę szkolenia, o którym wie ona, że jest prowadzone w celu dokonywania działalności terrorystycznej lub popełnienia jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205.1, 206, 208, 211, 277, 278, 279, 360 i 361 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, w tym nabycie wiedzy, umiejętności praktycznych i wprawy w toku zajęć z przygotowania fizycznego i psychologicznego podczas nauki sposobów popełnienia wymienionych przestępstw, zasad obchodzenia się z bronią, urządzeniami wybuchowymi, materiałami wybuchowymi, środkami trującymi, a także z innymi środkami i przedmiotami, stanowiącymi niebezpieczeństwo dla otoczenia –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Przypis. Osoba, która popełniła przestępstwo przewidziane w tym artykule, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli poinformowała ona organy władzy o odbywaniu szkolenia, o którym wiedziała, że jest prowadzone w celu prowadzenia działalności terrorystycznej lub popełnienia jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 205.1, 206, 211, 277, 278, 279, 360 i 361 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, przyczyniła się do wykrycia popełnionego przestępstwa lub ujawnienia innych osób, które odbyły takie szkolenie oraz osób, które realizowały, organizowały lub finansowały takie szkolenie, a także miejsc jego prowadzenia, i jeśli zachowanie tej osoby nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa.

Art. 205.4. Organizacja związku terrorystycznego i uczestnictwo w nim

Ust. 1. Utworzenie związku terrorystycznego, to jest trwałej grupy osób, wczasu połączonej w celu prowadzenia działalności terrorystycznej bądź w celu przygotowania lub popełnienia jednego albo kilku przestępstw, przewidzianych w art. 205.1, 205.2, 206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279, 360 i 361 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, bądź innych przestępstw w celu propagandy, usprawiedliwiania i wspierania terroryzmu, jak również kierowanie takim związkiem terrorystycznym, jego częścią lub wchodzącymi w taki związek strukturalnymi jednostkami organizacyjnymi –

kara pozbawienia wolności od piętnastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Ust. 2. Uczestnictwo w związku terrorystycznym –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech.

Przypisy

Przypis 1. Osoba, która dobrowolnie zaprzestała uczestnictwa w związku terrorystycznym i która poinformowała o jego istnieniu, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli zachowanie tej osoby nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa. Nie może być uznane za dobrowolne zaprzestanie uczestnictwa osoby w związku terrorystycznym w chwili jej zatrzymania lub po jej zatrzymaniu bądź w chwili rozpoczęcia lub po rozpoczęciu postępowania, dotyczącego tej osoby oraz czynności śledztwa lub innych czynności procesowych, o których wie dana osoba.

Przypis 2. Pod pojęciem wspierania terroryzmu w niniejszym artykule, art. 63 ust. 1 pkt „r” i przypisie do art. 205.2 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej rozumiane jest świadczenie usług, okazanie pomocy materialnej, finansowej lub jakiegokolwiek innej pomocy, przyczyniających się do prowadzenia działalności terrorystycznej.

Art. 205.5. Organizowanie działalności organizacji terrorystycznej i uczestnictwo w działalności takiej organizacji

Ust. 1. Organizowanie działalności organizacji, która zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej została uznana za terrorystyczną –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Ust. 2. Uczestnictwo w działalności organizacji, która zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej została uznana za terrorystyczną –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech.

Przypis. Osoba, która po raz pierwszy popełniła przestępstwo przewidziane w tym artykule i dobrowolnie zaprzestała uczestnictwa w działalności organizacji, uznanej zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej za terrorystyczną, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli zachowanie tej osoby nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa. Nie może być uznane za dobrowolne zaprzestanie uczestnictwa osoby w działalności organizacji, która zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej została uznana za terrorystyczną, w chwili zatrzymania tej osoby lub po jej zatrzymaniu bądź w chwili rozpoczęcia lub po rozpoczęciu postępowania dotyczącego tej osoby oraz po rozpoczęciu czynności śledztwa lub innych czynności procesowych, o których wie dana osoba.

Art. 205.6. Niezawiadomienie o przestępstwie

Niezawiadomienie organów władzy, w których kompetencji leży rozpatrywanie informacji o przestępstwie, o osobie (osobach), która na podstawie wiarygodnych wiadomych informacji przygotowuje, popełnia lub popełniła choćby jedno z przestępstw, przewidzianych w art. 205, 205.1, 205.2, 205.3, 205.4, 205.5, 206, 208, 211, 220, 221, 277, 278, 279, 360 i 361 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej –

kara grzywny w wysokości do 100 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara prac przymusowych na okres do jednego roku, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Przypis. Osoba nie podlega odpowiedzialności karnej za niezawiadomienie o przygotowaniu lub popełnieniu przestępstwa przez jego małżonka lub bliskiego krewnego.

Art. 206. Wzięcie zakładnika

Ust. 1. Porwanie lub zatrzymanie osoby w charakterze zakładnika, dokonane w celu zmuszenia państwa, osoby prawnej lub obywatela do dokonania jakiegś czynności lub powstrzymania się od jej dokonania jako warunku uwolnienia zakładnika –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat.

Ust. 2. Czynny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez grupę osób będących w zмовie;

b) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162];

c) z użyciem przemocy, zagrażającej życiu lub zdrowiu;

d) z użyciem broni lub przedmiotów, wykorzystywanych w charakterze broni;

e) w stosunku do nieletniego, którego wiek jest w sposób oczywisty rozpoznawalny;

f) w stosunku do kobiety, znajdującej się w widocznej ciąży;

g) w stosunku do dwóch lub większej liczby osób;

h) z pobudek materialnych lub na zlecenie –

kara pozbawienia wolności na okres od sześciu do piętnastu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 3. Czynny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione przez zorganizowaną grupę lub spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka lub inne ciężkie następstwa –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do dwudziestu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 4. Czynny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli przyczyniły się one do umyślnego spowodowania śmierci człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Przypis. Osoba, która dobrowolnie lub pod naciskiem władzy uwolniła zakładnika, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli zachowanie tej osoby nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa.

Art. 207. Jawnie fałszywe zawiadomienie o akcie terrorystycznym

Ust. 1. Jawnie fałszywe zawiadomienie o przygotowywanym wybuchu, podpaleniu lub o innych czynach, stwarzających niebezpieczeństwo śmierci ludzi, wyrządzenia znacznej szkody materialnej lub wystąpienia innych społecznie niebezpiecznych skutków, dokonane z pobudek chuligańskich –

kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do osiemnastu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres od dwóch do trzech lat.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, dokonany w odniesieniu do obiektów infrastruktury socjalnej lub który spowodował wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 700 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na okres od trzech do pięciu lat.

Ust. 3. Jawnie fałszywe zawiadomienie o przygotowywanym wybuchu, podpaleniu lub o innych czynach, stwarzających niebezpieczeństwo śmierci ludzi, wyrządzenia znacznej szkody majątkowej lub wystąpienia innych społecznie niebezpiecznych skutków, dokonane w celu destabilizacji działalności organów władzy –

kara grzywny w wysokości od 700 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres od sześciu do ośmiu lat.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka lub inne ciężkie następstwa –

kara grzywny w wysokości od 1 mln 500 tys. rubli do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do dziesięciu lat.

Przypisy

Przypis 1. W niniejszym artykule pod pojęciem znacznej szkody rozumiana jest szkoda, której wartość przekracza 1 mln rubli.

Przypis 2. W niniejszym artykule pod pojęciem obiektów infrastruktury socjalnej rozumiane są instytucje systemu ochrony zdrowia, nauki, wychowania przedszkolnego, przedsiębiorstwa i instytucje, związane z wypoczynkiem i organizacją czasu wolnego, sferą usług, transportu pasażerskiego, instytucje sportowo-rekreacyjne, system instytucji, świadczących usługi o charakterze prawnym i finansowo-kredytowym, a także inne obiekty infrastruktury socjalnej.

Art. 207.1. Publiczne rozpowszechnianie jawnie fałszywych informacji o zdarzeniach, stanowiących zagrożenie dla życia i bezpieczeństwa obywateli

Publiczne rozpowszechnianie pod pozorem wiarygodnych wiadomości jawnie fałszywych informacji o zdarzeniach, stanowiących zagrożenie dla życia i bezpieczeństwa obywateli oraz (lub) o podejmowanych środkach, związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa ludności i terytorium oraz o sposobach ochrony przed wskazanymi okolicznościami –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 700 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych w wymiarze do 360 godzin, lub kara prac poprawczych na okres do jednego roku, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech.

Przypis. W niniejszym artykule za zdarzenia, stwarzające zagrożenie dla życia i bezpieczeństwa obywateli, uznawane są sytuacje nadzwyczajne o charakterze naturalnym i technogennym, nadzwyczajne sytuacje ekologiczne, w tym epidemie, epizootie i inne okoliczności, powstałe w wyniku awarii, niebezpiecznych zjawisk przyrodniczych, katastrof, klęsk żywiołowych i innych klęsk, które spowodowały (mogą spowodować) ofiary ludzkie, wyrządzenie szkody zdrowiu ludzi i środowisku naturalnemu, znaczne straty materialne i naruszenie warunków normalnego funkcjonowania społeczeństwa.

Art. 207.2. Publiczne rozpowszechnianie jawnie fałszywych informacji o istotnym znaczeniu dla społeczeństwa, które spowodowało ciężkie skutki

Ust. 1. Publiczne rozpowszechnianie pod pozorem wiarygodnych wiadomości jawnie fałszywych informacji o znaczeniu społecznym, które spowodowało w sposób nieumyślny wyrządzenie uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara grzywny w wysokości od 700 tys. do 1 mln 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac poprawczych na okres do jednego roku, albo kara prac przymusowych na okres do lat trzech, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć człowieka lub inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości od 1 mln 500 tys. rubli do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od osiemnastu miesięcy do lat trzech, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 208. Organizacja nielegalnej formacji zbrojnej lub udział w niej

Ust. 1. Utworzenie formacji zbrojnej (związku, oddziału, drużyny lub innej grupy), nieprzewidzianej ustawą federalną, jak również kierowanie taką formacją lub jej finansowanie –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do dwudziestu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 2. Udział w formacji zbrojnej nieprzewidzianej ustawą federalną, a także udział na terytorium innego państwa w takiej formacji, nieprzewidzianej prawem danego państwa, w celach sprzecznych z interesami Federacji Rosyjskiej –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Przypis. Osoba, która po raz pierwszy popełniła przestępstwo, przewidziane w tym artykule, gdy dobrowolnie zaprzestała udziału w nielegalnej formacji zbrojnej i zdała broń, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli jej zachowanie nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa.

Art. 209. Bandytyzm

Ust. 1. Utworzenie trwałej uzbrojonej grupy (bandy) w celu napadu na obywateli lub instytucje, jak również kierowanie taką grupą (bandą) –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 2. Uczestnictwo w trwałej uzbrojonej grupie (bandzie) lub w popełnianych przez nią napadach –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego –

kara pozbawienia wolności na okres od dwunastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Art. 210. Organizacja związku przestępczego (organizacji przestępczej) lub uczestnictwo w nim (w niej)

Ust. 1. Stworzenie związku przestępczego (organizacji przestępczej) w celu popełnienia jednego lub kilku ciężkich lub szczególnie ciężkich przestępstw albo kierowanie związkiem przestępczym (organizacją przestępczą) lub wchodzącymi w niego (nią) jednostkami strukturalnymi, jak również koordynacja działalności zorganizowanych grup, stworzenie trwałych więzi między nimi, opracowanie planów i stworzenie warunków do popełniania przestępstw przez zorganizowane grupy, podział stref wpływów przestępczych i (lub) dochodów przestępczych między takimi grupami –

kara pozbawienia wolności na okres od dwunastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 5 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 1.1. Uczestnictwo w zebraniu organizatorów, kierownictwa (liderów) lub innych przedstawicieli związków przestępczych (organizacji przestępczych) i (lub) zorganizowanych grup w celu popełnienia chociażby jednego z przestępstw, przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu –

kara pozbawienia wolności na okres od dwunastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 2. Uczestnictwo w związku przestępczym (organizacji przestępczej) –

kara pozbawienia wolności na okres od siedmiu do dziesięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 1.1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 5 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 1.1 niniejszego artykułu, popełnione przez osobę, zajmującą najwyższą pozycję w hierarchii przestępczej –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 5 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Przypis. Założyciele, uczestnicy, kierownicy, członkowie organów zarządczych i pracownicy instytucji, zarejestrowanej w formie osoby prawnej i (lub) kierownicy oraz pracownicy jej jednostki strukturalnej nie podlegają odpowiedzialności karnej, wynikającej z zapisów niniejszego artykułu.

Art. 210.1. Zajęcie najwyższego stanowiska w hierarchii przestępczej

Zajęcie najwyższego stanowiska w hierarchii przestępczej –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 5 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Art. 211. Porwanie statku transportu powietrznego lub wodnego albo składu taboru kolejowego

Ust. 1. Porwanie statku transportu powietrznego lub wodnego albo składu taboru kolejowego, jak również zajęcie takiego statku lub składu w celu porwania – kara pozbawienia wolności na okres od czterech do ośmiu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez grupę osób będących w zмовie;
b) [uchylony na mocy Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162];
c) z użyciem przemocy zagrażającej życiu lub zdrowiu bądź z groźbą użycia takiej przemocy;

d) z użyciem broni lub przedmiotów wykorzystywanych w charakterze broni – kara pozbawienia wolności na okres od siedmiu do dwunastu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione przez zorganizowaną grupę lub spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka lub inne ciężkie następstwa –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, związane z dokonaniem aktu terrorystycznego lub z innym urzeczywistnieniem działalności terrorystycznej –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i obligatoryjna kara ograniczenia wolności na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Art. 212. Zamieszki masowe

Ust. 1. Organizacja zamieszek masowych, którym towarzyszą przemoc, pogromy, podpalenia, zniszczenie majątku, użycie broni, urządzeń wybuchowych, substancji wybuchowych, trujących lub innych substancji i przedmiotów, stanowiących niebezpieczeństwo dla otoczenia, a także którym towarzyszy stawianie zbrojnego oporu przedstawicielowi władzy, jak również przygotowanie osoby do organizowania takich zamieszek masowych lub uczestnictwa w nich –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat.

Ust. 1.1. Nakłanianie, werbowanie lub innego rodzaju wciągnięcie osoby w popełnienie czynów, przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 700 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do czterech lat, bądź kara prac przymusowych na okres od dwóch do pięciu lat, albo kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat.

Ust. 2. Uczestnictwo w zamieszkach masowych, przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do ośmiu lat.

Ust. 3. Wezwania do zamieszek masowych, przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, lub do uczestnictwa w nich, jak również wezwania do stosowania przemocy wobec obywateli –

kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 4. Odbywanie przez osobę szkolenia, o którym wie ona, że jest prowadzone w celu organizowania zamieszek masowych, w tym nabycie wiedzy, umiejętności praktycznych i wprawy w toku zajęć z przygotowania fizycznego i psychologicznego, przy nauce sposobów organizowania zamieszek masowych, zasad obchodzenia się z bronią, urządzeniami wybuchowymi, materiałami wybuchowymi, środkami trującymi, a także z innymi środkami i przedmiotami, stanowiącymi niebezpieczeństwo dla otoczenia.

Przypis. Osoba, która popełniła przestępstwo, przewidziane w ust. 4 niniejszego artykułu, uwalniana jest od odpowiedzialności karnej, jeśli poinformowała ona organy władzy o odbywaniu szkolenia, o którym wiedziała, że jest prowadzone w celu organizowania zamieszek masowych lub uczestnictwa w nich, przyczyniła się do wykrycia popełnionego przestępstwa lub ujawnienia innych osób, które odbyły takie szkolenie oraz osób, które realizowały, organizowały lub finansowały takie szkolenie, a także miejsc jego prowadzenia, i jeśli zachowanie tej osoby nie wyczerpuje znamion innego przestępstwa.

Art. 212.1. Niejednokrotne naruszenie ustanowionego porządku organizowania lub prowadzenia zgromadzenia, mitingu, demonstracji, pochodu lub pikietowania

Naruszenie ustanowionego porządku organizowania lub prowadzenia zgromadzenia, mitingu, demonstracji, pochodu lub pikietowania, jeśli czyn ten był popełniony niejednokrotnie –

kara grzywny w wysokości od 600 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres od jednego roku do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 213. Chuligaństwo

Ust. 1. Chuligaństwo, to jest poważne naruszenie porządku publicznego, stanowiące jawny brak szacunku dla społeczeństwa, dokonane:

- a) z użyciem broni lub przedmiotów, wykorzystywanych w charakterze broni;
- b) z motywów politycznej, ideologicznej, rasowej, narodowościowej lub religijnej nienawiści lub wrogości bądź z motywów nienawiści lub wrogości w stosunku do jakiejkolwiek grupy społecznej;

c) w komunikacji kolejowej, morskiej, wewnętrznej wodnej lub powietrznej, a także w jakiegokolwiek innej komunikacji publicznej –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, lub kara prac poprawczych na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony przez grupę osób będących w zmowie lub przez zorganizowaną grupę bądź związany ze stawianiem oporu przedstawicielowi władzy lub innej osobie, wypełniającej obowiązki związane z ochroną porządku publicznego lub udaremniającej naruszenie porządku publicznego –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres od trzech do czterech lat, lub kara prac przymusowych za okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione z użyciem materiałów wybuchowych lub urządzeń wybuchowych –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat.

Art. 214. Wandalizm

Ust. 1. Wandalizm to jest profanacja budynków lub innych budowli, uszkodzenie mienia w transporcie publicznym albo w innych miejscach publicznych –

kara grzywny w wysokości do 40 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do trzech miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, lub kara prac poprawczych na okres do jednego roku, albo kara aresztu na okres do trzech miesięcy.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób, jak również z motywów politycznej, ideologicznej, rasowej, narodowościowej albo religijnej nienawiści lub wrogości bądź z motywów nienawiści lub wrogości w stosunku do jakiegokolwiek grupy społecznej –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 215. Naruszenie zasad bezpieczeństwa w obiektach energetyki atomowej

Ust. 1. Naruszenie zasad bezpieczeństwa podczas rozmieszczania, projektowania, budowy i eksploatacji obiektów energetyki atomowej, jeśli mogło to spowodować śmierć człowieka lub skażenie radioaktywne środowiska naturalnego –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania

określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub śmierć człowieka bądź skażenie radioaktywne środowiska naturalnego –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 215.1. Przerwanie lub ograniczenia dostawy energii elektrycznej lub odłączenie od innych źródeł zabezpieczenia warunków życia

Ust. 1. Nielegalne przerwanie lub ograniczenie dostawy energii elektrycznej dla odbiorców lub odłączenie ich od innych źródeł zabezpieczenia warunków życia, dokonane przez funkcjonariusza publicznego, jak również przez osobę, pełniącą funkcję kierowniczą w organizacji komercyjnej lub innej organizacji, jeśli spowodowało to nieumyślnie wyrządzenie znacznej szkody, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 215.2. Doprowadzenie do stanu nieużywalności obiektów zabezpieczenia warunków życia

Ust. 1. Zburzenie, uszkodzenie lub doprowadzenie w inny sposób do stanu niezdatności do eksploatacji obiektów energetyki, elektrołączności, gospodarki mieszkaniowej i komunalnej lub innych obiektów zabezpieczenia warunków życia, jeśli czyny te zostały popełnione z pobudek materialnych lub chuligańskich –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez grupę osób będących w zмовie;
b) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162];

c) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy.

Art. 215.3. Samowolne podłączenie się do rurociągów naftowych, rurociągów transportujących produkty naftowe i rurociągów gazowych lub doprowadzenie ich do stanu nieużywalności

Ust. 1. Samowolne podłączenie się do rurociągów naftowych, rurociągów transportujących produkty naftowe i rurociągów gazowych, dokonane przez osobę, która została poddana karze administracyjnej za analogiczny czyn –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, lub kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony w odniesieniu do rurociągów magistralnych –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź

kara prac obowiązkowych na okres do 400 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat czterech.

Ust. 3. Zburzenie, uszkodzenie lub doprowadzenie w inny sposób do stanu niezdatności do eksploatacji rurociągów naftowych, rurociągów transportujących produkty naftowe, rurociągów gazowych, a także technologicznie związanych z nimi obiektów, budowli, środków łączności, automatyki, sygnalizacji, które spowodowało lub mogło spowodować naruszenie ich normalnej pracy i które to czyny były popełnione z pobudek materialnych lub chuligańskich –

kara grzywny w wysokości od 400 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od siedmiu miesięcy do jednego roku, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 3 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez grupę osób będących w zмовie;
- b) w odniesieniu do rurociągów magistralnych –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu.

Ust. 5. Czyny, przewidziane w ust. 1–4 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka lub inne ciężkie skutki –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat ośmiu.

Art. 215.4. Nielegalne przedostanie się na teren chronionego obiektu

Ust. 1. Nielegalne przedostanie się na teren obiektu podziemnego lub podwodnego, chronionego zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej o ochronie resortowej lub państwowej, popełnione niejednokrotnie –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu:

a) popełniony przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) połączony z umyślnym stworzeniem zagrożenia rozpowszechnienia informacji, stanowiących tajemnicę państwową –

kara grzywny w wysokości do 700 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat czterech.

Przypis. Przedostanie się na wymienione w niniejszym artykule obiekty jest uznawane za nielegalne, jeśli zostało ono dokonane z naruszeniem ustanowionego przez ustawodawstwo Federacji Rosyjskiej porządku, a dokonany niejednokrotnie – jeśli zostało dokonane przez osobę, poddaną karze administracyjnej za analogiczny czyn w okresie, w którym osoba ta uznawana jest za poddaną karze administracyjnej.

Art. 216. Naruszenie wymogów bezpieczeństwa przy prowadzeniu prac budowlanych lub innych prac

Ust. 1. Naruszenie wymogów bezpieczeństwa przy prowadzeniu prac budowlanych lub innych prac, jeśli spowodowało to nieumyślne wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub szkodę w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypis. Pod pojęciem szkody w dużym rozmiarze w niniejszym artykule rozumiana jest szkoda, której wartość przekracza 500 tys. rubli.

Art. 217. Naruszenie zasad bezpieczeństwa przemysłowego obiektów produkcyjnych, stwarzające zagrożenie

Ust. 1. Naruszenie zasad bezpieczeństwa przemysłowego obiektów produkcyjnych stwarzające zagrożenie, które spowodowało nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka lub szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 400 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 217.1. Naruszenie wymogów zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony antyterrorystycznej obiektów kompleksu paliwowo-energetycznego

Ust. 1. Naruszenie wymogów zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony antyterrorystycznej obiektów kompleksu paliwowo-energetycznego, jeśli czyn ten spowodował nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka lub szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypis. Pod pojęciem szkody w dużym rozmiarze w niniejszym artykule rozumiana jest szkoda, której wartość przekracza 1 mln rubli.

Art. 217.2. Jawnie fałszywa konkluzja ekspertyzy, dotyczącej bezpieczeństwa przemysłowego

Ust. 1. Wydanie przez eksperta w dziedzinie bezpieczeństwa przemysłowego jawnie fałszywej konkluzji ekspertyzy, dotyczącej bezpieczeństwa przemysłowego, jeśli mogło to spowodować śmierć człowieka lub spowodowało wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub śmierć człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 218. Naruszenie zasad ewidencjonowania, magazynowania, przewozu i stosowania materiałów wybuchowych, substancji łatwopalnych i wyrobów pirotechnicznych

Naruszenie zasad ewidencjonowania, magazynowania, przewozu i stosowania materiałów wybuchowych, substancji łatwopalnych i wyrobów pirotechnicznych, a także nielegalne przesyłanie tych materiałów, substancji i wyrobów pocztą lub w bagażu, jeśli czyny te spowodowały nieumyślne wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 219. Naruszenie wymogów bezpieczeństwa pożarowego

Ust. 1. Naruszenie wymogów bezpieczeństwa pożarowego przez osobę, która była odpowiedzialna za ich przestrzeganie, jeśli czyn ten spowodował nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, lub kara pozbawienia wolności na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, lub kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 220. Nielegalny obrót materiałami jądrowymi lub substancjami radioaktywnymi

Ust. 1. Nielegalne nabycie, magazynowanie, wykorzystanie, przekazanie lub zniszczenie materiałów jądrowych lub substancji radioaktywnych –

kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, albo kara aresztu na okres do czterech miesięcy, lub kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka lub inne ciężkie skutki –

kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu.

Art. 221. Kradzież lub zawłaszczenie materiałów jądrowych bądź substancji radioaktywnych

Ust. 1. Kradzież lub zawłaszczenie materiałów jądrowych bądź substancji radioaktywnych –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. rubli do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez grupę osób będących w zмовie;
b) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162];

c) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
d) z użyciem przemocy, niestwarzającej zagrożenia dla życia i zdrowia, bądź z groźbą użycia tego rodzaju przemocy –

kara pozbawienia wolności na okres od czterech do siedmiu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione:

a) przez zorganizowaną grupę;
b) z użyciem przemocy, stwarzającej zagrożenie dla życia lub zdrowia, bądź z groźbą użycia takiej przemocy;
c) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162] –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z obligatoryjną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Art. 222. Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie broni, jej istotnych części, amunicji

Ust. 1. Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie broni, jej istotnych części, amunicji (za wyjątkiem gładkolufowej broni długiej do użytku cywilnego, jej istotnych części i amunicji do niej, broni palnej ograniczonego rażenia, jej istotnych części i amunicji do niej) –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech, albo kara aresztu na okres do sześciu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat czterech i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do trzech miesięcy.

Ust. 2. Czyny wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie –

kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do sześciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 100 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 i ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do osiemnastu miesięcy.

Ust. 4. Nielegalna sprzedaż gładkolufowej broni długiej do użytku cywilnego, broni palnej ograniczonego rażenia, broni gazowej, broni białej, w tym broni miotającej –

kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara aresztu na okres od trzech do sześciu miesięcy, lub kara pozbawienia wolności na okres do dwóch lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy.

Przypis. Osoba, która w sposób dobrowolny zdała przedmioty wskazane w niniejszym artykule, jest uwalniana od odpowiedzialności karnej za dane przestępstwo. Nie może być uznane za dobrowolne zdanie przez osobę przedmiotów wskazanych w niniejszym artykule, a także w art. 222.1, art. 223 i art. 223.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, w przypadku ich konfiskaty podczas zatrzymania, a także podczas prowadzenia działań śledczych, mających na celu ich wykrycie i konfiskatę.

Art. 222.1. Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie materiałów lub urządzeń wybuchowych

Ust. 1. Nielegalne nabycie, przekazanie, sprzedaż, przechowywanie, przewóz lub noszenie materiałów lub urządzeń wybuchowych –

kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara grzywny w wysokości do 100 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy.

Ust. 2. Czyny wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do ośmiu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do osiemnastu miesięcy.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 i ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dwunastu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do trzech lat.

Przypis. Osoba, która w sposób dobrowolny zdała przedmioty wskazane w niniejszym artykule, jest uwalniana od odpowiedzialności karnej za dane przestępstwo.

Art. 223. Nielegalna produkcja broni

Ust. 1. Nielegalna produkcja, dokonanie przeróbek lub naprawy broni, jej istotnych części (za wyjątkiem broni palnej ograniczonego rażenia), jak również nielegalna produkcja amunicji –

kara ograniczenia wolności na okres od trzech do pięciu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od sześciu miesięcy do jednego roku.

Ust. 2 Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do dwóch lat.

Ust. 3. Czynы, przewidziane w ust. 1 i ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 400 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat.

Ust. 4. Nielegalna produkcja, dokonanie przeróbek lub naprawy broni palnej ograniczonego rażenia lub nielegalna produkcja broni gazowej, broni białej, broni miotającej, jak również nielegalna produkcja, dokonanie przeróbek lub wypełnienie naboјów przeznaczonych do broni palnej ograniczonego rażenia lub broni gazowej –

kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres od jednego roku do dwóch lat, lub kara ograniczenia wolności na okres do dwóch lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres do dwóch lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 50 tys. do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy.

Przypis. Osoba, która w sposób dobrowolny zdała przedmioty wskazane w niniejszym artykule, jest uwalniana od odpowiedzialności karnej za dane przestępstwo.

Art. 223.1. Nielegalna produkcja materiałów wybuchowych, nielegalna produkcja, przerób lub naprawa urządzeń wybuchowych

Ust. 1. Nielegalna produkcja materiałów wybuchowych, jak również nielegalna produkcja, przerób lub naprawa urządzeń wybuchowych –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do sześciu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę bądź innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do dwóch lat.

Ust. 2. Czyn, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, w ust. 1 i ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do dwunastu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat.

Przypis. Osoba, która w sposób dobrowolny zdała przedmioty wskazane w niniejszym artykule, jest uwalniana od odpowiedzialności karnej za dane przestępstwo.

Art. 224. Niedbałe przechowywanie broni palnej

Ust. 1. Niedbałe przechowywanie broni palnej, które stworzyło warunki jej użycia przez inną osobę, w wyniku czego nastąpiła śmierć człowieka lub nastąpiły inne ciężkie następstwa –

kara grzywny w wysokości do 100 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, lub kara prac poprawczych na okres do jednego roku, albo kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku, bądź kara aresztu na okres do sześciu miesięcy.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, lub kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 225. Nienależyte wykonywanie obowiązków w zakresie ochrony broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych

Ust. 1. Niewłaściwe wypełnienie obowiązków związanych z ochroną broni, amunicji, materiałów wybuchowych lub urządzeń wybuchowych przez osobę, której były one powierzone, jeżeli spowodowało to ich kradzież lub zniszczenie albo nastąpienie innych ciężkich skutków –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, albo kara prac przymusowych na okres do lat czterech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych

stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, lub kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Niewłaściwe wypełnienie obowiązków związanych z ochroną broni jądrowej, chemicznej lub innych rodzajów broni masowego rażenia albo materiałów i wyposażenia, które mogą być wykorzystane do stworzenia broni masowego rażenia, jeśli spowodowało to ciężkie skutki lub stworzyło niebezpieczeństwo ich nastąpienia –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 226. Kradzież lub wyłudzenie broni, amunicji, materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych

Ust. 1. Kradzież lub wyłudzenie broni palnej, części składowych do niej, amunicji, materiałów wybuchowych lub urządzeń wybuchowych –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat.

Ust. 2. Kradzież lub wyłudzenie broni jądrowej, chemicznej lub innych rodzajów broni masowego rażenia, jak również materiałów lub wyposażenia, które mogą być wykorzystane do stworzenia broni masowego rażenia –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 i ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione:

- a) przez grupę osób będących w zмовie;
- b) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r.];
- c) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
- d) z użyciem przemocy, niestwarzającej niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia lub z groźbą użycia tego rodzaju przemocy –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dwunastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 4. Czyny przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione:

- a) przez zorganizowaną grupę;
- b) z użyciem przemocy, stwarzającej niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia lub z groźbą użycia tego rodzaju przemocy;

c) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r.] – kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do trzech lat wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 226.1. Przemyt substancji silnie działających, toksycznych, trujących, wybuchowych, radioaktywnych, źródeł promieniowania, broni palnej i jej istotnych części, urządzeń wybuchowych, amunicji, broni masowego rażenia, środków jej przenoszenia, innych rodzajów broni, innego sprzętu wojskowego, a także materiałów i wyposażenia, które mogą być wykorzystane do produkcji broni masowego rażenia, środków do jej przenoszenia, innych rodzajów broni, innego sprzętu wojskowego, a także produktów i zasobów lub dóbr kultury ważnych strategicznie bądź szczególnie cennych dzikich zwierząt i wodnych zasobów biologicznych

Ust. 1. Nielegalne przeniesienie przez granicę celną Unii Celnej w ramach Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej lub przez granicę państwową Federacji Rosyjskiej z państwami – członkami Unii Celnej w ramach Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej substancji silnie działających, toksycznych, trujących, wybuchowych, radioaktywnych, źródeł promieniowania, materiałów jądrowych, broni palnej, jej istotnych części (lufy, zamka, bębna naboju, szkieletu broni, komory zamkowej), urządzeń wybuchowych, amunicji, broni masowego rażenia, środków jej przenoszenia, innych rodzajów broni, innego sprzętu wojskowego, a także materiałów i wyposażenia, które mogą być wykorzystane do produkcji broni masowego rażenia, środków do jej przenoszenia, innych rodzajów broni, innego sprzętu wojskowego, a także strategicznie ważnych towarów i zasobów bądź dóbr kultury w dużym rozmiarze albo szczególnie cennych dzikich zwierząt i wodnych zasobów biologicznych stanowiących gatunki, wpisane do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej i (lub) chronionych umowami międzynarodowymi Federacji Rosyjskiej, ich części i derywatów (pochodnych) –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony:

a) przez funkcjonariusza publicznego z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;

b) z użyciem siły w stosunku do osoby, dokonującej kontroli celnej lub kontroli granicznej –

kara ograniczenia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za

pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do półtora roku.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od siedmiu do dwunastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Przypisy

Przypis 1. Spis strategicznie ważnych towarów i zasobów dla celów niniejszego artykułu jest zatwierdzany przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Przypis 2. Pod pojęciem strategicznie ważnych towarów i zasobów w dużym rozmiarze w niniejszym artykule rozumiana jest ich wartość, przekraczająca 1 mln rubli. Dla poszczególnych rodzajów strategicznie ważnych towarów i zasobów, określanych przez Rząd Federacji Rosyjskiej, za duży rozmiar uznawana jest ich wartość, przekraczająca 100 tys. rubli.

Przypis 3. Spis szczególnie cennych dzikich zwierząt i wodnych zasobów biologicznych stanowiących gatunki, wpisane do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej i (lub) chronionych umowami międzynarodowymi Federacji Rosyjskiej, dla celów niniejszego artykułu i art. 258.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej zatwierdzany jest przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Przypis 4. Pod pojęciem dóbr kultury w dużym rozmiarze rozumiana jest ich wartość, przekraczająca 100 tys. rubli.

Art. 227. Piractwo

Ust. 1. Napad na statek morski lub rzeczny w celu zawładnięcia cudzym majątkiem, popełniony z użyciem przemocy lub z groźbą jej użycia –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony z użyciem broni lub przedmiotów, wykorzystywanych w charakterze broni –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do dwunastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione przez zorganizowaną grupę albo spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka lub inne ciężkie skutki –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech.

Rozdział 25. Przestępstwa przeciwko zdrowia ludności i moralności społecznej

Art. 228. Nielegalne nabycie, przechowywanie, przewóz, produkcja, przetwarzanie środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów, a także nielegalne nabycie, przechowywanie, przewóz roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe

Ust. 1. Nielegalne nabycie, przechowywanie, przewóz, produkcja, przetwarzanie mające na celu sprzedaż środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów w znacznym rozmiarze, a także nielegalne nabycie, przechowywanie, przewóz nie mające na celu sprzedaży roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe w znacznym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 40 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do trzech miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione w dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do dziesięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 3. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione w bardzo dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do piętnastu lat i fakultatywne kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do półtora roku.

Przypisy

Przypis 1. Osoba, która popełniła przestępstwo przewidziane brzmieniem tego artykułu, ale dobrowolnie zdała środki narkotyczne, substancje psychotropowe lub ich analogi, rośliny zawierające środki narkotyczne lub substancje psychotropowe i która aktywnie pomagała w wykryciu lub udaremnieniu przestępstw, związanych z nielegalnym obrotem wymienionymi środkami, substancjami lub ich analogami, a także z nielegalnym nabyciem, przechowywaniem, przewozem takich roślin albo ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe, aktywnie pomagała w zdemaskowaniu osób, które popełniły te przestępstwa, w ujawnieniu majątku, nabytego drogą przestępstwa, jest uwalniana od odpowiedzialności karnej za dane przestępstwo. Nie może być uznane za dobrowolne zdanie przez osobę środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów, roślin zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich części,

zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe w momencie zajęcia wymienionych środków, substancji lub ich analogów, takich roślin albo ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe, w chwili zatrzymania i podczas czynności śledztwa, dotyczących wykrycia i zajęcia wymienionych środków, substancji lub ich analogów, takich roślin albo ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe.

Przypis 2. Ilości odpowiadające znacznemu, dużemu i bardzo dużemu rozmiarowi środków narkotycznych i substancji psychotropowych, a także ilość odpowiadająca znacznemu, dużemu i bardzo dużemu rozmiarowi dla roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich dla ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe, dla celów niniejszego artykułu oraz art. 228.1, art. 229 i art. 229.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, są zatwierdzane przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Przypis 3. Znaczny, duży i bardzo duży rozmiar analogów środków narkotycznych i substancji psychotropowych odpowiada znacznemu, dużemu i bardzo dużemu rozmiarowi środków narkotycznych i substancji psychotropowych, których analogi one stanowią.

Art 228.1. Nielegalna produkcja, sprzedaż lub przesyłanie środków narkotycznych, substancji psychotropowych albo ich analogów, a także nielegalna sprzedaż lub przesyłanie roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe

Ust. 1. Nielegalna produkcja, sprzedaż lub przesyłanie środków narkotycznych, substancji psychotropowych albo ich analogów, a także nielegalna sprzedaż lub przesyłanie roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe –

kara pozbawienia wolności na okres od czterech do ośmiu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Sprzedaż środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów, dokonane:

a) w areszcie śledczym, zakładzie karnym, budynku administracyjnym, budowlu o przeznaczeniu administracyjnym, w organizacji edukacyjnej, na obiektach sportowych oraz na obiektach transportu kolejowego, powietrznego, morskiego, wewnętrznego wodnego lub w metrze, na terytorium jednostki wojskowej, w transporcie publicznym albo w pomieszczeniach, przeznaczonych dla celów rozrywkowych lub spędzania czasu wolnego;

b) przy użyciu środków masowego przekazu bądź sieci elektronicznych lub informatyczno-telekomunikacyjnych (w tym sieci internetowej) –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dwunastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za

pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez grupę osób będących w zмовie;
- b) w znacznym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez zorganizowaną grupę;
- b) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
- c) przez osobę, która ukończyła 18 lat w stosunku do nieletniego;
- d) w dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do dwudziestu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat dwudziestu wraz z fakultatywną karą grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu.

Ust. 5. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2, ust. 3 lub w ust. 4 niniejszego artykułu, popełnione w bardzo dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat dwudziestu wraz z fakultatywną karą grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Art. 228.2. Naruszenie zasad obrotu środkami narkotycznymi lub substancjami psychotropowymi

Ust. 1. Naruszenie zasad produkcji, wytwarzania, przetwarzania, przechowywania, ewidencjonowania, wypuszczania na rynek, realizacji, sprzedaży, dystrybucji, przewozu, przesyłania, nabycia, wykorzystania, przywozu, wywozu lub zniszczenia środków narkotycznych lub substancji psychotropowych albo ich prekursorów, przyrządów lub aparatury, wykorzystywanych do wytwarzania środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, znajdujących się pod specjalną kontrolą, w wyniku których nastąpiła ich utrata, naruszenie zasad uprawy roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich prekursory, przeznaczonych do wykorzystania w celach naukowych, szkoleniowych i w działalności biegłych bądź do produkcji wykorzystywanych w celach medycznych i (lub) w weterynarii środków narkotycznych i substancji psychotropowych,

a także naruszenie zasad przechowywania, ewidencjonowania, sprzedaży, przewozu, nabycia, wykorzystania, przywozu, wywozu lub zniszczenia roślin, zawierających środki narkotyczne albo substancje psychotropowe bądź ich prekursory i ich części, zawierające środki narkotyczne albo substancje psychotropowe bądź ich prekursory, w wyniku których nastąpiła utrata takich roślin lub ich części, jeśli czyny te zostały popełnione przez osobę, do obowiązków której należy przestrzeganie wymienionych zasad –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony z pobudek materialnych lub który spowodował nieumyślne wyrządzenie uszczerbku na zdrowiu człowieka bądź inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do dwóch lat, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 228.3. Nielegalne nabycie, przechowywanie lub przewóz prekursorów środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także nielegalne nabycie, przechowywanie lub przewóz roślin, zawierających prekursory środków narkotycznych albo substancji psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursory środków narkotycznych lub substancji psychotropowych

Ust. 1. Nielegalne nabycie, przechowywanie lub przewóz prekursorów środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także nielegalne nabycie, przechowywanie lub przewóz roślin, zawierających prekursory środków narkotycznych albo substancji psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursory środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do dziewięciu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 180 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, bądź kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione w bardzo dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dziewięciu miesięcy do jednego roku, bądź kara prac obowiązkowych na okres od 180 do 240 godzin,

albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Przypisy

Przypis 1. Osoba, która popełniła przestępstwo, przewidziane brzmieniem niniejszego artykułu, która dobrowolnie zdała prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, rośliny zawierające prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych albo ich części, zawierające prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych i która aktywnie pomagała w wykryciu lub udaremnieniu przestępstw, związanych z nielegalnym obrotem prekursorami środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, a także związanych z nielegalnym nabyciem, przechowywaniem, przewozem takich roślin bądź ich części, zawierających prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, która aktywnie pomagała w zdemaskowaniu osób, które popełniły te przestępstwa, ujawnieniu majątku, nabytego drogą przestępstwa, jest uwalniana od odpowiedzialności karnej za dane przestępstwo. Nie może być uznane za dobrowolne zdanie przez osobę środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, roślin zawierających prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, w momencie zajęcia ich podczas zatrzymania tej osoby, a także podczas czynności śledztwa, dotyczących ich wykrycia i zajęcia.

Przypis 2. Ilości odpowiadające dużemu i bardzo dużemu rozmiarowi prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, ilości odpowiadające dużemu i bardzo dużemu rozmiarowi dla roślin, zawierających prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, dla celów niniejszego artykułu, a także dla art. 228.4 i art. 229.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, są zatwierdzane przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Przypis 3. Obowiązywanie niniejszego artykułu, a także art. 228.4 i art. 229.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, rozszerza się na obrót prekursorami, włączonymi w spis I i tablicę I „IV Wykazu środków narkotycznych, substancji psychotropowych i ich prekursorów, podlegających kontroli w Federacji Rosyjskiej”, zatwierdzonego przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Art. 228.4. Nielegalna produkcja, sprzedaż lub wysyłka prekursorów środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także nielegalna sprzedaż lub wysyłka roślin, zawierających prekursorów środków narkotycznych albo substancji psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursorów środków narkotycznych lub substancji psychotropowych

Ust. 1. Nielegalna produkcja, sprzedaż lub wysyłka prekursorów środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także nielegalna sprzedaż lub wysyłka roślin, zawierających prekursorów środków narkotycznych albo substancji

psychotropowych bądź ich części, zawierających prekursory środków narkotycznych lub substancji psychotropowych, w dużym rozmiarze –

kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do dziewięciu miesięcy.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;
- b) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
- c) w bardzo dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od czterech do ośmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dziewięciu miesięcy do jednego roku wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 229. Kradzież lub wyłudzenie środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe

Ust. 1. Kradzież lub wyłudzenie środków narkotycznych albo substancji psychotropowych, a także roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez grupę osób będących w zмовie;
- b) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162];
- c) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
- d) z użyciem przemocy, niestanowiącej zagrożenia dla życia lub zdrowia bądź z groźbą użycia takiej przemocy;
- e) w znacznym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od sześciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione:

- a) przez zorganizowaną grupę;
- b) w dużym rozmiarze;

c) z użyciem przemocy, stanowiącej zagrożenie dla życia lub zdrowia bądź z groźbą użycia takiej przemocy;

d) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162] –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione w bardzo dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 229.1. Przemyt środków narkotycznych, substancji psychotropowych, ich prekursorów albo analogów, roślin zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich prekursory, instrumentów lub wyposażenia, znajdujących się pod szczególną kontrolą i wykorzystywanych do produkcji środków narkotycznych lub substancji psychotropowych

Ust. 1. Nielegalne przemieszczenie przez granicę celną unii celnej w ramach Euroazjatyckiej Wspólnoty Gospodarczej lub granicę państwową Federacji Rosyjskiej z państwami-członkami unii celnej w ramach Euroazjatyckiej Wspólnoty Gospodarczej środków narkotycznych, substancji psychotropowych, ich prekursorów lub analogów, roślin zawierających środki narkotyczne, substancje psychotropowe lub ich prekursory bądź ich części, zawierających środki narkotyczne, substancje psychotropowe lub ich prekursory, przyrządów lub wyposażenia, znajdujących się pod specjalną kontrolą i wykorzystywanych do produkcji środków narkotycznych lub substancji psychotropowych –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony:

a) przez grupę osób będących w zмовie;

b) przez funkcjonariusza publicznego wykorzystującego swoje stanowisko służbowe;

c) w odniesieniu do środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów, roślin zawierających środki narkotyczne, substancje psychotropowe, bądź ich części, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe, w znacznym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do półtora roku.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione w odniesieniu do środków narkotycznych, substancji psychotropowych, ich prekursorów lub analogów, roślin zawierających środki narkotyczne, substancje psychotropowe lub ich prekursory bądź ich części, zawierających środki narkotyczne, substancje psychotropowe lub ich prekursory, w dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez zorganizowaną grupę;
- b) w odniesieniu do środków narkotycznych, substancji psychotropowych, ich prekursorów bądź analogów, roślin zawierających środki narkotyczne, substancje psychotropowe lub ich prekursory, w bardzo dużym rozmiarze;
- c) z użyciem przemocy w stosunku do osoby dokonującej kontroli celnej lub kontroli granicznej –

kara pozbawienia wolności na okres od piętnastu do dwudziestu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Art. 230. Nakłanianie do używania środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów

Ust. 1. Nakłanianie do używania środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara aresztu na okres do sześciu miesięcy, albo kara pozbawienia wolności na okres od trzech do pięciu lat.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony:

- a) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;
- b) [uchylony na mocy Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162];
- c) w odniesieniu do dwóch lub większej liczby osób;
- d) z użyciem przemocy lub z groźbą jej użycia –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli one:

- a) zostały popełnione w odniesieniu do nieletniego;
- b) spowodowały nieumyślnie śmierć poszkodowanego lub inne ciężkie skutki –

kara pozbawienia wolności na okres od dziesięciu do piętnastu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat dwudziestu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Przypis. Obowiązki niniejszego artykułu nie dotyczy przypadków, związanych z propagowaniem wykorzystania w celu profilaktyki zakażenia wirusem HIV i innych groźnych chorób zakaźnych odpowiednich przyrządów i wyposażenia, wykorzystywanych do zażywania środków narkotycznych i substancji psychotropowych, jeśli czyny te zostały dokonane w porozumieniu z organami władzy wykonawczej w sferze ochrony zdrowia oraz organami spraw wewnętrzných.

Art. 230.1. Nakłanianie sportowca do stosowania substancji i (lub) metod, których stosowanie jest zakazane w sporcie

Ust. 1. Nakłanianie sportowca przez trenera, specjalistę medycyny sportowej lub przez innego specjalistę w dziedzinie kultury fizycznej i sportu do stosowania substancji i (lub) metod, których stosowanie jest zakazane w sporcie, za wyjątkiem przypadków, przewidzianych w art. 230 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej –

kara grzywny w wysokości do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony:

- a) przez grupę osób będących w zмовie;
- b) w stosunku do jawnie nieletniego sportowca bądź dwóch lub większej liczby sportowców;
- c) z użyciem szantażu, przemocy lub z groźbą jej użycia –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech, albo kara pozbawienia wolności na okres do jednego roku i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć sportowca lub inne ciężkie skutki –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną

działalnością na okres do lat pięciu, bądź kara prac przymusowych na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu.

Przypisy

Przypis 1. Pod pojęciem nakłaniania sportowca do stosowania substancji i (lub) metod, które są zakazane w sporcie, w niniejszym artykule rozumiane są jakiegokolwiek działania umyślne, sprzyjające stosowaniu przez sportowca zakazanej substancji i (lub) zakazanej metody, w tym popełnione drogą oszustwa, namowy, rad, wskazań, propozycji, udzielenia informacji lub przekazania zakazanych substancji, środków zastosowania zakazanych metod, wyeliminowania przeszkód stosowania zakazanych substancji i (lub) zakazanych metod.

Przypis 2. Spis substancji i (lub) metod, których stosowanie jest zakazane w sporcie, dla celów niniejszego artykułu i art. 230.2 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej jest zatwierdzany przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Art. 230.2. Stosowanie w stosunku do sportowca substancji i (lub) metod, których stosowanie jest zakazane w sporcie

Ust. 1. Stosowanie w odniesieniu do sportowca – niezależnie od jego zgody – przez trenera, specjalistę w dziedzinie medycyny sportowej lub innego specjalistę w dziedzinie kultury fizycznej i sportu substancji i (lub) metod, których stosowanie jest zakazane w sporcie, za wyjątkiem przypadków, kiedy zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej o kulturze fizycznej i sporcie stosowanie zakazanych substancji i (lub) metod nie stanowi naruszenia prawa antydopingowego –

kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech, albo kara pozbawienia wolności na okres do jednego roku i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć sportowca lub inne ciężkie skutki –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, bądź kara prac przymusowych na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, albo kara

pozbawienia wolności na okres do lat trzech i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu.

Przypis. Obowiązki niniejszego artykułu nie dotyczy przypadków przewidzianych w art. 228–228.4 i art. 234 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej.

Art. 231. Nielegalna uprawa roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich prekursory

Ust. 1. Nielegalna uprawa w dużym rozmiarze roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich prekursory –

kara grzywny w wysokości do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162];

c) w bardzo dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres do lat ośmiu i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Przypis. Duży i bardzo duży rozmiar uprawy roślin, zawierających środki narkotyczne lub substancje psychotropowe albo ich prekursory, dla celów niniejszego artykułu są zatwierdzane przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Art. 232. Organizowanie lub utrzymywanie melin albo systematyczne oddawanie do dyspozycji pomieszczeń w celu zażywania środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów

Ust. 1. Organizowanie lub utrzymywanie melin albo systematyczne oddawanie do dyspozycji pomieszczeń w celu zażywania środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich analogów –

kara pozbawienia wolności na okres do lat czterech i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie –

kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do sześciu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Przypis. Pod pojęciem systematycznego oddawania pomieszczeń do dyspozycji w niniejszym artykule, a także w art. 241 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej rozumiane jest oddawanie pomieszczeń do dyspozycji więcej niż dwa razy.

Art. 233. Nielegalne wydawanie lub podrabianie recept albo innych dokumentów, uprawniających do nabycia środków narkotycznych lub substancji psychotropowych

Nielegalne wydawanie lub podrabianie recept albo innych dokumentów, uprawniających do nabycia środków narkotycznych lub substancji psychotropowych –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 234. Nielegalny obrót substancjami silnie działającymi lub toksycznymi w celu sprzedaży

Ust. 1. Nielegalna produkcja, przetwarzanie, nabycie, przechowywanie, przewóz lub przesyłanie w celu zbytu, jak również nielegalny obrót substancjami silnie działającymi lub toksycznymi, nie będącymi środkami narkotycznymi lub substancjami psychotropowymi, bądź wyposażenia do ich produkcji lub przetwarzania –

kara grzywny w wysokości do 40 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do trzech miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, lub kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czynny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czynny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę lub w odniesieniu do substancji silnie działających, w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat ośmiu.

Ust. 4. Naruszenie zasad produkcji, nabycia, przechowywania, ewidencjonowania, wypuszczania, przewozu lub przesyłania substancji silnie działających lub toksycznych, jeśli spowodowało to nieumyślnie ich kradzież bądź wyrządzenie innej istotnej szkody –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, lub kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypis. Spisy substancji silnie działających i toksycznych, a także duży rozmiar substancji silnie działających dla celów niniejszego artykułu i innych artykułów Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej są zatwierdzane przez Rząd Federacji Rosyjskiej.

Art. 234.1. Nielegalny obrót nowymi potencjalnie niebezpiecznymi substancjami psychoaktywnymi

Ust. 1. Nielegalna produkcja, wytwarzanie, przetwarzanie, przechowywanie, przewóz, przesyłanie, nabycie, przywóz na terytorium Federacji Rosyjskiej, wywóz z terytorium Federacji Rosyjskiej w celu zbytu, a także nielegalny zbyt nowych potencjalnie niebezpiecznych substancji psychoaktywnych, którymi obrót w Federacji Rosyjskiej jest zakazany –

kara grzywny w wysokości do 30 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do dwóch miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie, bądź które spowodowały nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara prac obowiązkowych za okres do 480 godzin, albo kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności do lat sześciu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę lub które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat ośmiu.

Art. 235. Nielegalne wykonywanie działalności medycznej lub farmaceutycznej

Ust. 1. Wykonywanie działalności medycznej lub farmaceutycznej przez osobę, nie posiadającą licencji na wykonywanie tego rodzaju działalności pod warunkiem, że licencja taka jest obowiązkowa, jeśli spowodowało to nieumyślnie wyrządzenie uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 235.1. Nielegalna produkcja środków leczniczych i wyrobów medycznych

Ust. 1. Produkcja środków leczniczych lub wyrobów medycznych, dokonywana bez specjalnego pozwolenia (licencji), jeśli takie pozwolenie (taka licencja) jest obowiązkowe (obowiązkowa) –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do pięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od sześciu miesięcy do lat dwóch.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez zorganizowaną grupę;

b) w dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 1 mln do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech.

Przypis. Za duży rozmiar w niniejszym artykule uznawana jest wartość środków leczniczych lub wyrobów medycznych, przekraczająca 100 tys. rubli.

Art. 236. Naruszenie zasad sanitarno-epidemiologicznych

Ust. 1. Naruszenie zasad sanitarno-epidemiologicznych, które spowodowało nieumyślnie masowe zachorowania bądź otrucie ludzi albo które stworzyło zagrożenie nastąpienia takich skutków –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 700 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres od jednego roku do lat trzech, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac

przymusowych na okres do lat dwóch, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Naruszenie zasad sanitarno-epidemiologicznych, które spowodowało nieumyślnie śmierć człowieka –

kara grzywny w wysokości od 1 mln do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech, bądź kara ograniczenia wolności na okres od dwóch do czterech lat, albo kara prac przymusowych na okres od trzech do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Naruszenie zasad sanitarno-epidemiologicznych, które spowodowało nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres od czterech do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do siedmiu lat.

Art. 237. Ukrycie informacji o okolicznościach, stwarzających niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi

Ust. 1. Ukrycie lub zniekształcenie informacji o zdarzeniach, faktach albo zjawiskach, stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi albo dla środowiska, dokonane przez osobę, zobowiązaną do ochrony ludności i organów, upoważnionych do podjęcia środków mających na celu wyeliminowanie takiego niebezpieczeństwa, wywołanego tego rodzaju informacjami –

kara grzywny w wysokości do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli zostały one popełnione przez osobę, zajmującą stanowisko państwowe w Federacji Rosyjskiej lub stanowisko państwowe w podmiocie Federacji Rosyjskiej, a także przez szefa organu samorządu terytorialnego, bądź jeśli w rezultacie takich czynów wyrządzony został uszczerbek na zdrowiu człowieka albo nastąpiły inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 238. Produkcja, przechowywanie, przewóz lub sprzedaż towarów i produktów, wykonanie prac lub świadczenie usług niezgodnych z wymogami bezpieczeństwa

Ust. 1. Produkcja, przechowywanie, przewóz w celu sprzedaży lub sprzedaż towarów i produktów, wykonywanie prac albo świadczenie usług niezgodnych z wymogami bezpieczeństwa, dotyczącymi życia i zdrowia konsumentów, jak również bezprawne wydanie lub wykorzystanie oficjalnego dokumentu, poświadczającego zgodność wskazanych w nich towarów, prac lub usług z wymogami bezpieczeństwa –

kara grzywny w wysokości do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli:

a) zostały popełnione przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) zostały popełnione w odniesieniu do towarów, prac lub usług, przeznaczonych dla dzieci w wieku do sześciu lat;

c) spowodowały nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu albo śmierć człowieka –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech.

Ust. 3. Czynы, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dziesięciu.

Art. 238.1. Wprowadzenie do obiegu sfałszowanych, złej jakości i niezarejestrowanych środków leczniczych i wyrobów medycznych oraz obrót sfałszowanymi dodatkami aktywnymi biologicznie

Ust. 1. Wytwarzanie, sprzedaż lub przywóz na terytorium Federacji Rosyjskiej sfałszowanych środków leczniczych lub wyrobów medycznych, bądź sprzedaż albo przywóz na terytorium Federacji Rosyjskiej środków leczniczych lub wyrobów medycznych złej jakości, bądź nielegalne wytwarzanie, sprzedaż lub przywóz na terytorium Federacji Rosyjskiej w celu sprzedaży niezarejestrowanych środków leczniczych lub wyrobów medycznych, albo wytwarzanie, sprzedaż lub przywóz na terytorium Federacji Rosyjskiej sfałszowanych dodatków aktywnych biologicznie,

zawierających niezgłoszone przy rejestracji państwowej substancje farmaceutyczne, które to czyny zostały popełnione w dużym rozmiarze –

kara prac przymusowych na okres od trzech do pięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres od trzech do pięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od sześciu miesięcy do lat dwóch z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 1.1. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione z wykorzystaniem środków masowego przekazu lub sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, w tym sieci internetowej –

kara prac przymusowych na okres od czterech do pięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres od dwóch do trzech lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres od czterech do sześciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 750 tys. do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 1.1 niniejszego artykułu, jeśli:

a) zostały popełnione przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) spowodowały nieumyślnie wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub śmierć człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 1 mln do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 1.1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do dwunastu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 2 mln do 5 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do pięciu lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat dziesięciu.

Przypisy

Przypis 1. Obowiązywanie niniejszego artykułu nie dotyczy przypadków nielegalnej sprzedaży i nielegalnego przywozu na terytorium Federacji Rosyjskiej środków narkotycznych, substancji psychotropowych, ich prekursorów, substancji

silnie działających i toksycznych, a także nielegalnego wytwarzania środków narkotycznych, substancji psychotropowych lub ich prekursorów.

Przypis 2. Za duży rozmiar w niniejszym artykule uznawana jest wartość środków leczniczych, wyrobów medycznych lub dodatków aktywnych biologicznie w kwocie przekraczającej 100 tys. rubli.

Przypis 3. Obowiązywanie niniejszego artykułu nie dotyczy przypadków sprzedaży i (lub) przywozu na terytorium Federacji Rosyjskiej w celu sprzedaży niezarejestrowanych w Federacji Rosyjskiej środków leczniczych lub wyrobów medycznych, jeśli wskazane środki lecznicze lub wyroby medyczne nie są wytwarzane w Federacji Rosyjskiej, i (lub) jeśli sprzedaż i (lub) przywóz takich środków leczniczych albo wyrobów medycznych są dozwolone zgodnie z ustawodawstwem o obiegu środków leczniczych oraz ustawodawstwem w sferze ochrony zdrowia, i (lub) jeśli wskazane środki lecznicze albo wyroby medyczne są rekomendowane do używania przez Światową Organizację Zdrowia.

Art. 239. Utworzenie organizacji niekomercyjnej, której działalność stanowi zamach na jednostkę i prawa obywateli

Ust. 1. Utworzenie organizacji religijnej lub społecznej, działalność której związana jest z przemocą w stosunku do obywateli bądź z innym wyrządzaniem szkody ich zdrowiu, jak również kierowanie taką organizacją –

kara grzywny w wysokości do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, albo kara prac przymusowych na okres do lat czterech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Utworzenie organizacji niekomercyjnej (w tym organizacji niekomercyjnej, pełniącej funkcję agenta zagranicznego) bądź jednostki strukturalnej zagranicznej niekomercyjnej organizacji pozarządowej, działalność których związana jest z zachęcaniem obywateli do odmowy wypełniania obowiązków obywatelskich lub do popełnienia innych czynów sprzecznych z prawem, jak również kierowanie taką organizacją bądź jednostką strukturalną –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Uczestnictwo w działalności organizacji niekomercyjnej, wskazanej w ust. 1 i w ust. 2 niniejszego artykułu, jak również propaganda czynów, przewidzianych w ust. 1 i w ust. 2 niniejszego artykułu –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 240. Doprowadzenie do uprawiania prostytucji

Ust. 1. Doprowadzenie do uprawiania prostytucji lub zmuszanie do kontynuowania zajmowania się prostytucją –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) z użyciem przemocy lub z groźbą jej użycia;
 - b) z przemieszczeniem się osoby poszkodowanej przez granicę państwową Federacji Rosyjskiej lub z nielegalnym przetrzymywaniem jej za granicą;
 - c) przez grupę osób będących w zмовie –
- kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez zorganizowaną grupę albo w stosunku do nieletniego –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do ośmiu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat piętnastu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 240.1. Korzystanie z usług seksualnych nieletniego

Korzystanie z usług seksualnych nieletniego w wieku od szesnastu do osiemnastu lat przez osobę, która ukończyła osiemnasty rok życia –

kara prac obowiązkowych na okres do 240 godzin, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat czterech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Przypis. Pod pojęciem usług seksualnych w niniejszym artykule rozumiany jest stosunek płciowy, pederastia, miłość lesbijska lub inne czyny o charakterze seksualnym, warunkiem wykonania których jest wynagrodzenie pieniężne bądź jakiegokolwiek inne wynagrodzenie nieletniego lub osoby trzeciej bądź obietnica wynagrodzenia nieletniego lub osoby trzeciej.

Art. 241. Organizowanie uprawiania prostytucji

Ust. 1. Czyny, mające na celu organizowanie uprawiania prostytucji przez inne osoby, jak również utrzymywanie melin w celu uprawiania prostytucji bądź systematyczne użyczanie pomieszczeń w celu uprawiania prostytucji –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
- b) z użyciem przemocy bądź z groźbą jej użycia;
- c) z wykorzystaniem do uprawiania prostytucji nieletniego –

kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat dziesięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione z wykorzystaniem do uprawiania prostytucji osoby, która nie ukończyła czter nastego roku życia –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do dziesięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat piętnastu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 242. Nielegalna produkcja i dystrybucja materiałów lub przedmiotów pornograficznych

Ust. 1. Nielegalna produkcja i (lub) przewiezienie przez granicę państwową Federacji Rosyjskiej w celu dystrybucji, publicznej demonstracji lub reklamowania bądź dystrybucja, publiczna demonstracja albo reklamowanie materiałów lub przedmiotów pornograficznych –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Dystrybucja, publiczna demonstracja albo reklamowanie materiałów lub przedmiotów pornograficznych wśród nieletnich bądź wciągnięcie nieletniego w obrót produkcją pornograficzną, popełnione przez osobę, która osiągnęła osiemnasty rok życia –

kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do pięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat dziesięciu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;
- b) z wykorzystaniem środków masowego przekazu, w tym sieci informatyczno-telekomunikacyjnych (łącznie z siecią internetową);
- c) z czerpaniem dochodu w dużym rozmiarze –

kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do sześciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat piętnastu.

Przypis. Za dochód w dużym rozmiarze w niniejszym artykule, a także w art. 242.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej uznawany jest dochód, przekraczający 50 tys. rubli.

Art. 242.1. Produkcja i dystrybucja materiałów lub przedmiotów pornograficznych z wizerunkami nieletnich

Ust. 1. Produkcja, nabycie, przechowywanie i (lub) przewiezienie przez granicę państwową w celu dystrybucji, publicznej demonstracji albo reklamowania bądź dystrybucja, publiczna demonstracja albo reklamowanie materiałów lub przedmiotów pornograficznych z wizerunkami nieletnich –

kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do ośmiu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat piętnastu.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) w stosunku do osoby, która nie osiągnęła czternastego roku życia;
- b) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;
- c) z czerpaniem dochodu w dużym rozmiarze;
- d) z wykorzystaniem środków masowego przekazu, w tym sieci informatyczno-telekomunikacyjnych (łącznie z siecią internetową) –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do dziesięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat piętnastu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Przypisy

Przypis 1. Pod pojęciem materiałów i przedmiotów pornograficznych z wizerunkami nieletnich w niniejszym artykule oraz w art. 242.2 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej rozumiane są materiały i przedmioty, zawierające jakikolwiek wizerunek lub opis w celach seksualnych:

- całkowicie lub częściowo obnażonych organów płciowych nieletniego;
- nieletniego, dokonującego lub imitującego stosunek płciowy bądź inne czynności o charakterze seksualnym;
- stosunku płciowego lub innych czynności o charakterze seksualnym, dokonywanych w stosunku do nieletniego bądź z jego uczestnictwem;
- osoby pełnoletniej, przedstawiającej nieletniego, dokonującego lub imitującego stosunek seksualny bądź inne czynności o charakterze seksualnym.

Przypis 2. Nie stanowią materiałów i przedmiotów z wizerunkami pornograficznymi nieletnich materiały i przedmioty, zawierające wizerunek lub opis organów płciowych nieletnich, jeśli takie materiały i przedmioty posiadają wartość historyczną, artystyczną wartość kulturalną bądź są przeznaczone do wykorzystania w celach naukowych lub medycznych albo w działalności edukacyjnej w trybie, ustanowionym w ustawie federalnej.

Art. 242.2. Wykorzystanie osoby nieletniej w celu produkcji materiałów lub przedmiotów pornograficznych

Ust. 1. Fotografowanie, zdjęcia filmowe lub nagrania video nieletniego w celu produkcji i (lub) dystrybucji materiałów albo przedmiotów pornograficznych bądź wykorzystanie nieletniego w charakterze wykonawcy do uczestnictwa w wydarzeniu widowiskowym o charakterze pornograficznym dokonane przez osobę, która ukończyła osiemnasty rok życia –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do dziesięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat piętnastu.

Ust. 2. Czynny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) w stosunku do dwóch lub większej liczby osób;
- b) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;
- c) w stosunku do osoby, która nie ukończyła czternastego roku życia;
- d) z wykorzystaniem sieci informatyczno-telekomunikacyjnych (w tym sieci internetowej) –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat dwudziestu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 243. Zniszczenie lub uszkodzenie obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, obiektów dziedzictwa kulturowego, kompleksów przyrodniczych, obiektów wziętych pod ochronę państwa bądź dóbr kultury

Ust. 1. Zniszczenie lub uszkodzenie obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, obiektów dziedzictwa kulturowego, kompleksów przyrodniczych, obiektów wziętych pod ochronę państwa bądź dóbr kultury –

kara grzywny w wysokości do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 400 godzin, albo kara prac przymusowych na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czynny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione w stosunku do szczególnie cennych obiektów dziedzictwa kulturowego narodów Federacji Rosyjskiej, obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych na listę światowego dziedzictwa, rezerwatów historyczno-kulturowych lub muzeów-rezerwatów bądź w stosunku do obiektów

dziedzictwa archeologicznego, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, bądź obiektów dziedzictwa archeologicznego –

kara grzywny w wysokości do 5 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu.

Art. 243.1. Naruszenie wymogów zachowania lub wykorzystania obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej bądź ujawnionych obiektów dziedzictwa kulturowego

Naruszenie wymogów zachowania lub wykorzystania obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej bądź ujawnionych obiektów dziedzictwa kulturowego, które spowodowało nieumyślnie ich zniszczenie lub uszkodzenie w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Przypis. Za uszkodzenie obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, wpisanych do jednolitego państwowego rejestru dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, obiektów dziedzictwa kulturowego w dużym rozmiarze w niniejszym artykule uznawane jest wyrządzenie szkody, której naprawa przekracza kwotę 500 tys. rubli, a w odniesieniu do obiektów dziedzictwa archeologicznego – której kwota przedsięwzięć, niezbędnych w związku z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej do zachowania obiektu dziedzictwa archeologicznego, przekracza 500 tys. rubli.

Art. 243.2. Nielegalne poszukiwanie i (lub) zabór przedmiotów archeologicznych z wykopalisk

Ust. 1. Poszukiwanie i (lub) zabór przedmiotów archeologicznych z wykopalisk na powierzchni ziemi lub pod ziemią, prowadzone bez pozwolenia, które spowodowało uszkodzenie lub zniszczenie warstwy kulturowej –

lub innego dochodu skazanego za kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac poprawczych na okres do jednego roku, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione w granicach terytorium obiektu dziedzictwa kulturowego, wpisanego do jednolitego państwowego rejestru obiektów dziedzictwa kulturowego (pomników historii i kultury) narodów Federacji Rosyjskiej, bądź ujawnionego obiektu dziedzictwa kulturowego –

kara grzywny w wysokości do 700 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat czterech.

Ust. 3. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) z wykorzystaniem specjalnych poszukiwawczych środków technicznych i (lub) maszyn do robót ziemnych;

b) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;

c) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę –

kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, albo kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu.

Przypisy

Przypis 1. Dla celów niniejszego artykułu pod pojęciem warstwy kulturowej rozumiana jest warstwa w ziemi lub pod wodą, zawierająca ślady istnienia człowieka, czas powstawania których przekracza sto lat, zawierająca przedmioty archeologiczne.

Przypis 2. Pod pojęciem specjalnych poszukiwawczych środków technicznych w niniejszym artykule rozumiane są wykrywacze metali, radary, przyrządy magnetyczne i inne środki techniczne, pozwalające ustalić istnienie przedmiotów archeologicznych na wykopaliskach.

Art. 243.3. Uchylenie się wykonawcy prac ziemnych, budowlanych, melioracyjnych, gospodarczych lub innych prac oraz archeologicznych prac polowych, wykonywanych na podstawie zezwolenia, od obowiązkowego przekazania państwu odnalezionych podczas wykonywania tego rodzaju prac przedmiotów, posiadających szczególną wartość kulturową bądź dóbr kultury w dużym rozmiarze

Ust. 1. Uchylenie się wykonawcy prac ziemnych, budowlanych, melioracyjnych, gospodarczych lub innych prac albo archeologicznych prac polowych, wykonywanych na podstawie zezwolenia, od obowiązkowego przekazania państwu odnalezionych podczas wykonywania tego rodzaju prac przedmiotów, posiadających szczególną wartość kulturową bądź dóbr kultury w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną

działalnością na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czynny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez funkcjonariusza publicznego z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;

b) przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę –

kara grzywny w wysokości do 800 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do półtora roku.

Przypis. Pod pojęciem dóbr kultury w dużym rozmiarze w niniejszym artykule rozumiana jest ich wartość, przekraczająca 100 tys. rubli.

Art. 243.4. Zniszczenie lub uszkodzenie grobów wojskowych, a także pomników, stel, obelisków, innych pamiątkowych budowli lub obiektów, uwieczniających pamięć poległych w obronie Ojczyzny albo jej interesów bądź poświęconych dniom wojskowej sławy Rosji

Ust. 1. Zniszczenie lub uszkodzenie położonych na terytorium Federacji Rosyjskiej lub poza jej granicami grobów wojskowych, a także pomników, stel, obelisków, innych pamiątkowych budowli lub obiektów, uwieczniających pamięć poległych w obronie ojczyzny lub jej interesów bądź poświęconych dniom wojskowej sławy Rosji (w tym muzeów pamięci lub symboli pamięci na miejscach działań bojowych), jak również pomników, innych pamiątkowych budowli lub obiektów poświęconych osobom, chroniącym Ojczyznę lub jej interesy, w celu wyrządzenia szkody historyczno-kulturowemu znaczeniu takich obiektów –

kara grzywny w wysokości do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony:

a) przez grupę osób, grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) w odniesieniu do grobów wojskowych, a także pomników, stel, obelisków, innych pamiątkowych budowli lub obiektów, uwieczniających pamięć poległych w obronie Ojczyzny albo jej interesów w okresie Wielkiej Wojny Ojczyźnianej bądź poświęconym dniom wojskowej sławy w tym okresie (w tym muzeów pamięci lub symboli pamięci na miejscach działań bojowych, jak również pomników, innych pamiątkowych budowli lub obiektów poświęconych osobom, chroniącym Ojczyznę lub jej interesy w czasie Wielkiej Wojny Ojczyźnianej;

c) z użyciem przemocy lub z groźbą jej użycia –

kara grzywny w wysokości od 2 mln do 5 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat pięciu, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 244. Znieważenie zwłok i miejsc spoczynku

Ust. 1. Znieważenie zwłok lub zniszczenie, uszkodzenie lub sprofanowanie miejsc spoczynku, budowli nagrobnych lub budynków cmentarnych, przeznaczonych do prowadzenia ceremonii w związku z grzebaniem umarłych lub modlitwami w ich intencji, za wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 243.4 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej –

kara grzywny w wysokości do 40 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do trzech miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, bądź kara aresztu na okres do trzech miesięcy.

Ust. 2. Czynny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

a) przez grupę osób, grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) z motywów politycznej, ideologicznej, rasowej, narodowościowej lub religijnej nienawiści albo wrogości bądź z motywów nienawiści lub wrogości w odniesieniu do jakiejkolwiek grupy społecznej;

c) z użyciem przemocy lub z groźbą jej użycia –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, albo kara aresztu na okres od trzech do sześciu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu.

Art. 245. Okrutne traktowanie zwierząt

Ust. 1. Okrutne traktowanie zwierzęcia w celu spowodowania bólu i (lub) cierpienia, jak również z pobudek chuligańskich bądź z pobudek materialnych, które spowodowało jego śmierć lub kalectwo –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, bądź kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku, albo kara aresztu na okres do sześciu miesięcy, lub kara pozbawienia wolności na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony:

a) przez grupę osób, grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę;

b) w obecności małoletniego;

- c) z użyciem metod sadystycznych;
 - d) z demonstracją publiczną, w tym w środkach masowego przekazu lub w sieciach informatyczno-telekomunikacyjnych (włączając sieć internetową);
 - e) w stosunku do kilku zwierząt –
- kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na okres od trzech do pięciu lat.

Rozdział 26. Przestępstwa ekologiczne

Art. 246. Naruszenie przepisów ochrony środowiska podczas wykonywania prac

Naruszenie przepisów ochrony środowiska przy projektowaniu, rozmieszczaniu, budowie, wprowadzaniu do eksploatacji i eksploatacji obiektów przemysłowych, rolnych, naukowych oraz innych obiektów przez osoby, odpowiedzialne za przestrzeganie tych przepisów, jeśli spowodowało to istotną zmianę wskaźnika radioaktywności, wyrządzenie szkody zdrowiu człowieka, masową zagładę zwierząt bądź inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, lub kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 247. Naruszenie przepisów w zakresie obrotu substancjami niebezpiecznymi dla środowiska i odpadami

Ust. 1. Wytwarzanie zakazanych rodzajów niebezpiecznych odpadów, transport, przechowywanie, pogrzebanie, wykorzystanie lub inny obrót substancjami i odpadami radioaktywnymi, bakteriologicznymi, chemicznymi z naruszeniem ustanowionych przepisów, jeśli działania te stworzyły zagrożenie wyrządzenia istotnego uszczerbku na zdrowiu człowieka lub szkody środowisku –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały zanieczyszczenie, zatrucie lub skażenie środowiska, wyrządzenie szkody zdrowiu

człowieka bądź zagładę masową zwierząt, jak również popełnione w strefie klęski ekologicznej lub w strefie nadzwyczajnej sytuacji ekologicznej –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka bądź masowe zachorowania ludzi – kara pozbawienia wolności na okres do lat ośmiu.

Art. 248. Naruszenie zasad bezpieczeństwa przy obrocie czynnikami mikrobiologicznymi bądź innymi agentami biologicznymi lub toksynami

Ust. 1. Naruszenie zasad bezpieczeństwa przy obrocie czynnikami mikrobiologicznymi bądź agentami biologicznymi lub toksynami, jeśli spowodowało to wyrządzenie uszczerbku na zdrowiu człowieka, rozprzestrzenienie epidemii lub epizootii bądź inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 249. Naruszenie przepisów weterynaryjnych i reguł w zakresie zwalczania chorób roślin

Ust. 1. Naruszenie przepisów weterynaryjnych, które spowodowało nieumyślnie rozprzestrzenienie epizootii lub inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do

lat dwóch, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Naruszenie zasad ustalonych w celu walki z chorobami i szkodnikami roślin, które spowodowało nieumyślnie ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości do 120 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do jednego roku, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do jednego roku, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Art. 250. Zanieczyszczenie wód

Ust. 1. Zanieczyszczenie, zaśmiecenie, wyniszczenie wód powierzchniowych lub wód podziemnych, źródeł wody pitnej lub zmiana ich naturalnych właściwości, jeśli czyny te spowodowały wyrządzenie istotnej szkody faunie lub florze, zapasom ryb, gospodarce leśnej lub rolnej –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, albo kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do jednego roku, lub kara aresztu na okres do trzech miesięcy.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały wyrządzenie uszczerbku na zdrowiu człowieka lub masową zagładę zwierząt, a także popełnione na terenie rezerwatu lub obszaru chronionego bądź w strefie katastrofy ekologicznej albo w strefie nadzwyczajnej sytuacji ekologicznej –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 251. Zanieczyszczenie atmosfery

Ust. 1. Naruszenie zasad wprowadzania do atmosfery substancji zanieczyszczających bądź naruszenie eksploatacji urządzeń, budowli i innych obiektów, jeśli działania te spowodowały zanieczyszczenie lub inną zmianę naturalnych właściwości powietrza –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara

pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, albo kara prac obowiązkowych na okres do 360 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do jednego roku, lub kara aresztu na okres do trzech miesięcy.

Ust. 2. Czynny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie wyrządzenie uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czynny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres od dwóch do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu.

Art. 252. Zanieczyszczenie środowiska morskiego

Ust. 1. Zanieczyszczenie środowiska morskiego ze znajdujących się na lądzie źródeł bądź wskutek naruszenia zasad grzebania lub zrzutu ze środków transportu albo wzniesionych w morzu sztucznych wysp, urządzeń lub budowli, substancji i materiałów, szkodliwych dla zdrowia człowieka i wodnych zasobów biologicznych albo utrudniających prawidłowe wykorzystanie środowiska morskiego –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu, albo kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, albo kara aresztu na okres do czterech miesięcy.

Ust. 2. Czynny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, które wyrządziły istotny uszczerbek na zdrowiu człowieka, istotną szkodę wodnym zasobom biologicznym, środowisku, strefom odpoczynku bądź innym dobrom chronionym prawem –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres i obligatoryjna kara grzywny w wysokości do 40 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do trzech miesięcy.

Ust. 3. Czynny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 253. Naruszenie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej o szelfie kontynentalnym oraz o specjalnej strefie ekonomicznej Federacji Rosyjskiej

Ust. 1. Nielegalne utworzenie, eksploatacja, wykorzystanie sztucznych wysp, urządzeń i budowli na szelfie kontynentalnym Federacji Rosyjskiej, nielegalne utworzenie wokół nich lub w specjalnej strefie ekonomicznej Federacji Rosyjskiej stref bezpieczeństwa, a także naruszenie zasad utworzenia, eksploatacji, wykorzystania, ochrony i likwidacji utworzonych sztucznych wysp, urządzeń i budowli oraz środków zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi morskiej –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego od jednego roku do dwóch lat, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Badanie, poszukiwanie, rozpoznanie, a także opracowanie, w tym wydobywanie zasobów naturalnych szelfu kontynentalnego Federacji Rosyjskiej lub specjalnej strefy ekonomicznej Federacji Rosyjskiej, prowadzone bez odpowiedniej zgody –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do pięciu lat, bądź kara prac przymusowych na okres od dwóch do trzech lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do pięciu lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres od dwóch do trzech lat, albo kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do trzech lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do pięciu lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres od dwóch do trzech lat.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego bądź przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę –

kara prac przymusowych na okres od trzech do pięciu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres od trzech do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres od trzech do pięciu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres od trzech do pięciu lat.

Art. 254. Zniszczenie gruntów

Ust. 1. Zatrucie, zanieczyszczenie lub inne zniszczenie gruntów szkodliwymi produktami działalności rolnej bądź innego rodzaju działalności wskutek naruszenia zasad obchodzenia się z nawozami, symulatorami wzrostu roślin, trującymi substancjami chemicznymi i innymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi lub biologicznymi podczas ich przechowywania, wykorzystania i w czasie transportu, które spowodowało wyrządzenie szkody na zdrowiu człowieka lub szkody środowisku –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione w strefie katastrofy ekologicznej bądź w strefie nadzwyczajnej sytuacji ekologicznej –

kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, które spowodowały nieumyślnie śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 255. Naruszenie zasad ochrony i wykorzystania kopalin

Ust. 1. Naruszenie zasad ochrony i wykorzystania kopali przy projektowaniu, rozmieszczaniu, budowie, wprowadzeniu do eksploatacji i eksploatacji przedsiębiorstw górniczych lub budowli podziemnych, nie związanych z wydobywaniem kopalin, jak również samowolna zabudowa powierzchni zalegania kopalin, jeśli czyny te spowodowały szkodę w znacznym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Samowolne wydobycie bursztynu, nefrytu lub innych kamieni półszlachetnych przez osobę, poddaną karze administracyjnej za analogiczne czyny, przewidziane w art. 7.5 Kodeksu wykroczeń administracyjnych Federacji Rosyjskiej –

kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do

osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do osiemnastu miesięcy.

Ust. 3. Samowolne wydobywanie bursztynu, nefrytu lub innych kamieni półszlachetnych jakichkolwiek rodzajów i w jakimkolwiek stanie, dokonane w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech.

Przypis. Za dużą wartość w niniejszym artykule uznawana jest wartość bursztynu, nefrytu lub innych kamieni półszlachetnych, przekraczająca 1 mln rubli.

Art. 256. Nielegalny odłów wodnych zasobów biologicznych

Ust. 1. Nielegalny odłów wodnych zasobów biologicznych (za wyjątkiem wodnych zasobów biologicznych szelfu kontynentalnego Federacji Rosyjskiej i specjalnej strefy ekonomicznej Federacji Rosyjskiej), jeśli czyn ten został popełniony:

a) z wyrządzeniem szkody w dużym rozmiarze;

b) przy użyciu samobieżnego pływającego środka transportu bądź substancji wybuchowych i substancji chemicznych, prądu elektrycznego lub innych zakazanych narzędzi i sposobów masowego wyniszczenia wodnych zasobów biologicznych;

c) w miejscach tarła bądź na ścieżkach migracyjnych, prowadzących do niego;

d) na szczególnie chronionych terenach przyrodniczych bądź w strefie katastrofy ekologicznej albo w strefie nadzwyczajnej sytuacji ekologicznej –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Nielegalny odłów niedźwiedzi morskich, wydr morskich lub innych ssaków morskich w odkrytym morzu bądź w strefach zakazanych –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego, bądź przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę, albo które wyrządziły szkodę w bardzo dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do pięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypis. Za szkodę w dużym rozmiarze w niniejszym artykule uznawana jest szkoda, wyrządzona wodnym zasobom biologicznym, wyliczana na podstawie taryf, zatwierdzonych przez Rząd Federacji Rosyjskiej, przekraczającą 100 tys. rubli, a za szkodę w bardzo dużym rozmiarze – przekraczającą 250 tys. rubli.

Art. 257. Naruszenie zasad ochrony wodnych zasobów biologicznych

Dokonywanie spławu drewna, budowa mostów, grobli, transport drewna i innych zasobów leśnych, realizacja prac pirotechnicznych oraz innych prac, jak również eksploatacja budowli związanych z poborem wody oraz mechanizmów przepompowujących z naruszeniem zasad ochrony wodnych zasobów biologicznych, jeśli działania te spowodowały masową zagładę ryb bądź innych wodnych zasobów biologicznych, zniszczenie w znacznych rozmiarach zapasów karmy bądź inne ciężkie skutki –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch.

Art. 258. Nielegalne łowiectwo

Ust. 1. Nielegalne łowiectwo, jeśli czyn ten popełniono:

- a) z wyrządzeniem szkody w dużym rozmiarze;
- b) przy użyciu mechanicznego środka transportu bądź statku powietrznego, substancji wybuchowych, gazów albo innych sposobów masowego wyniszczenia ptaków i zwierząt;
- c) w stosunku do ptaków i zwierząt, polowanie na które jest całkowicie zakazane;
- d) na szczególnie chronionym terenie naturalnym bądź w strefie katastrofy ekologicznej lub w strefie nadzwyczajnej sytuacji ekologicznej –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, popełniony przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego, bądź przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę, albo który spowodował szkodę w bardzo dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres od trzech do pięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypis. Za szkodę w dużym rozmiarze w niniejszym artykule uznawana jest szkoda, wyliczona na podstawie taryf i metodyki, zatwierdzonych przez Rząd Federacji Rosyjskiej, przekraczająca 40 tys. rubli, a za szkodę w bardzo dużym rozmiarze – przekraczającą 120 tys. rubli.

Art. 258.1. Nielegalne zdobycie i obrót szczególnie cenną dziką zwierzyną oraz wodnymi zasobami biologicznymi, należącymi do gatunków wpisanych do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej i (lub) chronionych na podstawie umów międzynarodowych Federacji Rosyjskiej

Ust. 1. Nielegalne zdobycie, utrzymywanie, nabycie, przechowywanie, przewóz, przesyłanie lub sprzedaż szczególnie cennej dzikiej zwierzyny i wodnych zasobów biologicznych, należących do gatunków wpisanych do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej i (lub) chronionych na podstawie umów międzynarodowych Federacji Rosyjskiej, ich części i derywatywów (pochodnych) –

kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat czterech i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat czterech i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 1.1. Nielegalne nabycie lub sprzedaż szczególnie cennej dzikiej zwierzyny i wodnych zasobów biologicznych, należących do gatunków wpisanych do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej i (lub) chronionych na podstawie umów międzynarodowych Federacji Rosyjskiej, ich części i derywatywów (pochodnych) przy użyciu środków masowego przekazu bądź sieci elektronicznych albo sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, w tym sieci internetowej –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione:

- a) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
- b) z demonstracją publiczną, w tym w środkach masowego przekazu bądź w sieciach informatyczno-telekomunikacyjnych (wliczając w to sieć internetową) –

kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2.1. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego –

kara ograniczenia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 1 mln do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości do 2 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat pięciu wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch oraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu.

Ust. 3.1. Czyny, przewidziane w ust. 1.1 lub w ust. 2.1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę –

kara pozbawienia wolności na okres od sześciu do dziewięciu lat i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 1 mln do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do pięciu lat wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch oraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat siedmiu.

Art. 259. Zniszczenie krytycznych obszarów występowania organizmów, wpisanych do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej

Zniszczenie krytycznych obszarów występowania organizmów, wpisanych do Czerwonej Księgi Federacji Rosyjskiej, które spowodowało zagładę populacji tych organizmów –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara ograniczenia

wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat trzech, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 260. Nielegalny wyrąb nasadzeń leśnych

Ust. 1. Nielegalny wyrąb, jak również uszkodzenie do stopnia zaprzestania wzrostu nasadzeń leśnych bądź nie zaliczanych do nasadzeń leśnych drzew, zarośli, lian, jeśli czyny te zostały popełnione w znacznym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, lub kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, albo kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do osiemnastu miesięcy.

Ust. 2. Nielegalny wyrąb, jak również uszkodzenie do stopnia zaprzestania wzrostu nasadzeń leśnych bądź nie zaliczanych do nasadzeń leśnych drzew, zarośli, lian, jeśli czyny te zostały popełnione:

- a) przez grupę osób;
- b) [uchylony na mocy postanowień Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r.];
- c) przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego;
- d) w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do czterech lat, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 150 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od osiemnastu miesięcy do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat czterech i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 150 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od osiemnastu miesięcy do lat dwóch wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione w bardzo dużym rozmiarze, bądź przez grupę osób będących w zмовie albo przez zorganizowaną grupę –

kara grzywny w wysokości od 1 mln do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od czterech do pięciu lat, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara grzywny

w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypis. Za znaczny rozmiar w niniejszym artykule uznawana jest szkoda, wyrządzona nasadzeniom leśnym bądź nie zaliczonym do nasadzeń leśnych drzewom, zaroślom i lianom, wyliczona na podstawie taryf i metodyki, zatwierdzonych przez Rząd Federacji Rosyjskiej, przekraczająca 5 tys. rubli, za duży rozmiar – przekraczająca 50 tys. rubli, a za bardzo duży rozmiar – 150 tys. rubli.

Art. 261. Zniszczenie lub uszkodzenie nasadzeń leśnych

Ust. 1. Zniszczenie lub uszkodzenie nasadzeń leśnych i innych nasadzeń w rezultacie nieostrożnego obchodzenia się z ogniem lub z innymi niebezpiecznymi źródłami –

kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 400 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, lub kara prac przymusowych na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli wyrządziły one szkodę w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, albo kara prac poprawczych na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Zniszczenie lub uszkodzenie nasadzeń leśnych i innych nasadzeń poprzez podpalenie, w inny niebezpieczny sposób bądź w rezultacie zanieczyszczenia lub innego negatywnego wpływu –

kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od trzech do czterech lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat ośmiu i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od osiemnastu miesięcy do lat trzech.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli wyrządziły one szkodę w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 1 mln do 3 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od czterech do pięciu lat, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dziesięciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 300 tys. do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat.

Przypis. Za szkodę w dużym rozmiarze w niniejszym artykule uznawana jest szkoda, której wartość zniszczonych lub uszkodzonych nasadzeń leśnych i innych nasadzeń, wyliczona na podstawie taryf i metodyki, zatwierdzonych przez Rząd Federacji Rosyjskiej, przekracza 50 tys. rubli.

Art. 262. Naruszenie reżimu szczególnie chronionych terytoriów przyrodniczych i obiektów przyrodniczych

Naruszenie reżimu rezerwatów, obszarów chronionych, parków narodowych, pomników przyrody i innych szczególnie chronionych przez państwo terytoriów przyrodniczych, które spowodowało wyrządzenie znacznej szkody –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin, bądź kara prac poprawczych na okres do lat dwóch.

Rozdział 27. Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu ruchu i eksploatacji transportu

Art. 263. Naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji transportu kolejowego, lotniczego, morskiego i wewnętrznego transportu wodnego oraz metra

Ust. 1. Naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji transportu kolejowego, lotniczego, morskiego i wewnętrznego transportu wodnego oraz metra przez osobę, która z mocy świadczonej pracy lub zajmowanego stanowiska jest zobowiązana do przestrzegania tych zasad, za wyjątkiem zasad, przewidzianych w ust. 271.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, a także odmowa przez tę osobę wypełnienia swoich obowiązków, związanych ze świadczoną pracą w przypadku, kiedy taka odmowa jest zakazana przez prawo, jeśli działania te spowodowały w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka bądź wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara aresztu na okres do sześciu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa

zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 1.1. Naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu i eksploatacji transportu lotniczego, morskiego i wewnętrznego transportu wodnego przez osobę sterującą lekkim (ultralekким) statkiem powietrznym lub statkiem małych rozmiarów, za wyjątkiem przypadków, przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu i w art. 271.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, jeśli czyny te spowodowały w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka lub wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara aresztu na okres do sześciu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 1.2. Czyny, przewidziane w ust. 1 i w ust. 1.1 niniejszego artykułu, dokonane przez osobę, która znajdowała się w stanie upojenia, które spowodowały w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 i w ust. 1.1 niniejszego artykułu, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2.1. Czyny, przewidziane w ust. 1 i w ust. 1.1 niniejszego artykułu, dokonane przez osobę, znajdującą się w stanie upojenia, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dwunastu lat.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 i w ust. 1.1 niniejszego artykułu, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub więcej osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1 i w ust. 1.1 niniejszego artykułu, dokonane przez osobę znajdującą się w stanie upojenia, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub więcej osób –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat.

Przypis. Pod pojęciem szkody w dużym rozmiarze rozumiana jest szkoda, kwota której przekracza 1 mln rubli.

Art. 263.1. Naruszenie wymogów w sferze bezpieczeństwa transportowego

Ust. 1. Niewypełnienie wymogów, dotyczących przestrzegania bezpieczeństwa transportowego na obiektach infrastruktury transportowej i środkach transportu, jeśli czyn ten spowodował w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka lub wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 80 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do sześciu miesięcy, bądź kara ograniczenia wolności na okres do jednego roku.

Ust. 2. Niewypełnienie wymogów, dotyczących przestrzegania bezpieczeństwa transportowego na obiektach infrastruktury transportowej i środkach transportu przez osobę odpowiedzialną za zapewnienie bezpieczeństwa transportowego, jeśli czyn ten spowodował w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka lub wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze –

kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, lub kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, dokonane przez grupę osób będących w zмовie lub które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, dokonane przez zorganizowaną grupę lub które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub więcej osób –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do ośmiu lat i fakultatywna karę grzywny w wysokości do 1 mln rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do lat trzech wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypis. Pod pojęciem szkody w dużym rozmiarze w niniejszym artykule uznawana jest szkoda, wartość której przekracza 1 mln rubli.

Art 264. Naruszenie zasad ruchu drogowego i użytkowania środków transportu

Ust. 1. Naruszenie przez osobę, kierującą samochodem, tramwajem lub innym mechanicznym środkiem transportu zasad ruchu drogowego lub eksploatacji

środków transportu, które spowodowało w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara aresztu na okres do sześciu miesięcy, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka, jeśli czyn ten:

- a) został dokonany przez osobę, znajdującą się w stanie upojenia;
- b) był związany z porzuceniem miejsca jego dokonania –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres od trzech do siedmiu lat i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat czterech i obligatoryjna karę pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 4. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć człowieka, jeśli on:

- a) został dokonany przez osobę, znajdującą się w stanie upojenia;
- b) był związany z porzuceniem miejsca jego dokonania –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dwunastu lat i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres na okres do lat trzech.

Ust. 5. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub więcej osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 6. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub więcej osób, jeśli on:

- a) został dokonany przez osobę, znajdującą się w stanie upojenia;
- b) był związany z porzuceniem miejsca jego dokonania –

kara pozbawienia wolności na okres od ośmiu do piętnastu lat i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Przypisy

Przypis 1. Pod pojęciem innego mechanicznego środka transportu w niniejszym artykule i w art. 264.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej rozumiane są traktory, samobieżne maszyny drogowo-budowlane i inne samobieżne maszyny, a także środki transportu, do kierowania którymi – zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej o bezpieczeństwie ruchu drogowego – wydawane jest specjalne upoważnienie.

Przypis 2. Dla celów niniejszego artykułu i art. 263 oraz art. 264.1 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, pod pojęciem osoby, znajdującej się w stanie upojenia rozumiana jest osoba kierująca środkiem transportu, w przypadku ustanowienia faktu spożycia przez tę osobę środków wywołujących upojenie alkoholowe lub w przypadku występowania w organizmie tej osoby środków narkotycznych, środków psychotropowych lub ich analogów albo nowych potencjalnie niebezpiecznych środków psychoaktywnych, a także osoba, kierująca środkiem transportu, która nie wykonała zgodnego z prawem żądania upoważnionego funkcjonariusza publicznego, dotyczącego poddania się zbadaniu przez lekarza pod kątem stanu upojenia w trybie i na zasadach, przewidzianych przez ustawodawstwo Federacji Rosyjskiej.

Art. 264.1. Naruszenie zasad ruchu drogowego przez osobę poddaną karze administracyjnej

Kierowanie samochodem, tramwajem lub innym mechanicznym środkiem transportu przez osobę, znajdującą się w stanie upojenia, osobę poddaną karze administracyjnej za kierowanie środkiem transportu w stanie upojenia lub za niewypełnienie zgodnego z prawem żądania upoważnionego funkcjonariusza publicznego o poddaniu się zbadaniu przez lekarza pod kątem stanu upojenia, albo przez osobę, karaną za popełnienie przestępstwa w stanie upojenia, przewidzianego w art. 264 ust. 2, ust. 4 lub ust. 6 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej, albo przestępstwa przewidzianego w niniejszym artykule –

kara grzywny w wysokości od 200 tys. do 300 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara prac obowiązkowych na okres do 480 godzin i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub

zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Artykuł 265 KK FR – zgodnie z postanowieniami Ustawy Federalnej z dnia 8 grudnia 2003 r. Nr 162 – utracił moc.

Art. 266. Nieodpowiednia jakościowo naprawa środków transportu i przekazywanie ich do użytkowania z usterkami technicznymi

Ust. 1. Nieodpowiednia jakościowo naprawa środków transportu, połączeń komunikacyjnych, środków alarmowych lub środków łączności albo wyposażenia transportowego, a także przekazanie do eksploatacji środków transportu z usterkami technicznymi przez osobę, odpowiedzialną za stan techniczny środków transportu, jeśli czyny te spowodowały w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, lub kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara aresztu na okres do sześciu miesięcy, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyny, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć człowieka –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu lub kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu.

Art. 267. Doprowadzenie do nieużywalności środków transportu lub połączeń komunikacyjnych

Ust. 1. Zniszczenie, uszkodzenie lub doprowadzenie w inny sposób do stanu uniemożliwiającego eksploatację środka transportu, połączeń komunikacyjnych, środków alarmowych lub środków łączności albo innego wyposażenia transportowego, a także blokowanie szlaków komunikacyjnych, jeśli czyny te spowodowały w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka lub wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres od jednego roku

do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres do lat ośmiu.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, które spowodowały w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub więcej osób –

kara pozbawienia wolności na okres do lat dziesięciu.

Przypis. Pod pojęciem szkody w dużym rozmiarze rozumiana jest szkoda, wartość której przekracza 1 mln rubli.

Art. 267.1. Czyny, zagrażające bezpieczeństwu eksploatacji środków transportu

Dokonanie z pobudek chuligańskich czynów, zagrażających bezpiecznej eksploatacji środków transportu –

kara grzywny w wysokości od 150 tys. do 300 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do lat dwóch, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 268. Naruszenie zasad, zapewniających bezpieczne funkcjonowanie środków transportu

Ust. 1. Naruszenie przez pasażera, pieszego lub innego uczestnika ruchu (oprócz osób, wskazanych w art. 263 i art. 264 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej) zasad bezpieczeństwa ruchu lub eksploatacji środków transportu, jeśli czyn ten spowodował w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka –

kara ograniczenia wolności na okres do lat trzech, albo kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, bądź kara aresztu na okres do czterech miesięcy, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć człowieka –

kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub większej liczby osób –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu.

Artykuł 269 KK FR, na podstawie unormowań zawartych w Ustawie Federalnej z dnia 23 kwietnia 2018 r., utracił moc.

Art. 270. Nieudzielenie przez kapitana statku pomocy osobom potrzebującym ratunku

Nieudzielenie przez kapitana statku pomocy osobom potrzebującym ratunku na morzu lub na innym szlaku wodnym, jeśli pomoc ta mogła zostać okazana bez poważnego zagrożenia dla swojego statku, jego załogi i pasażerów –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat dwóch i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 271. Naruszenie zasad lotów międzynarodowych

Nieprzestrzeganie wskazanych w zezwoleniu tras, miejsc lądowania, korytarzy powietrznych, wysokości lotu lub inne naruszenie zasad lotów międzynarodowych –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli lub w wysokości wynagrodzenia za pracę albo innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara aresztu na okres do sześciu miesięcy i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Art. 271.1. Naruszenie zasad korzystania z przestrzeni powietrznej Federacji Rosyjskiej

Ust. 1. Wykorzystanie przestrzeni powietrznej Federacji Rosyjskiej bez zezwolenia w przypadkach, gdy takie zezwolenie jest wymagane w związku z postanowieniami, zawartymi w ustawodawstwie Federacji Rosyjskiej, jeśli czyn ten spowodował w sposób nieumyślny wyrządzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub śmierć człowieka –

kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował w sposób nieumyślny śmierć dwóch lub więcej osób –

kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu i obligatoryjna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Rozdział 28. Przepisy w sferze informacji komputerowych**Art. 272. Bezprawny dostęp do informacji komputerowych**

Ust. 1. Bezprawny dostęp do chronionych prawem informacji komputerowych, jeśli działanie to spowodowało usunięcie, zablokowanie, modyfikację bądź skopowanie informacji komputerowych –

kara grzywny w wysokości do 200 tys. albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac poprawczych na okres do jednego roku, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych do lat dwóch, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyn, wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu, który spowodował wyrządzenie szkody w dużym rozmiarze albo został popełniony z pobudek materialnych –

kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 300 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat dwóch, bądź kara prac poprawczych na okres od jednego roku do lat dwóch, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zmoście lub przez zorganizowaną grupę bądź przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do lat trzech i obowiązkowa kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, albo kara prac przymusowych na okres do lat pięciu, bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli spowodowały one ciężkie skutki bądź stworzyły zagrożenie ich nastąpienia – kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu.

Przepisy

Przypis 1. Pod pojęciem informacji komputerowych rozumiane są wiadomości (komunikaty, dane), przedstawione w formie sygnałów elektronicznych, niezależnie od środków ich przechowywania, przetwarzania i przekazywania.

Przypis 2. Za szkodę w dużym rozmiarze w artykułach niniejszej części Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej uznawana jest szkoda, wartość której przekracza 1 mln rubli.

Art. 273. Stworzenie, wykorzystanie i rozpowszechnianie szkodliwych programów komputerowych

Ust. 1. Stworzenie, rozpowszechnianie lub wykorzystanie programów komputerowych bądź innych informacji komputerowych, jawnie przeznaczonych dla

nieusankcjonowanego zniszczenia, blokowania, modyfikacji, kopiowania informacji komputerowych bądź neutralizacji środków ochrony informacji komputerowych –

kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat czterech, albo kara pozbawienia wolności na tenże okres i obligatoryjna kara grzywny w wysokości do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy.

Ust. 2. Czyny, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę bądź przez osobę z wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego, jak również czyny, które wyrządziły szkodę w dużym rozmiarze lub które zostały popełnione z pobudek materialnych –

kara ograniczenia wolności na okres do lat czterech, bądź kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, albo kara pozbawienia wolności na okres do lat pięciu i fakultatywna kara grzywny w wysokości od 100 tys. do 200 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od dwóch do trzech lat wraz z fakultatywną karą pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 3. Czyny, przewidziane w ust. 1 lub w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli spowodowały one ciężkie skutki bądź stworzyły zagrożenie ich wystąpienia –

kara pozbawienia wolności na okres do lat siedmiu.

Art. 274. Naruszenie zasad eksploatacji środków przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji komputerowych i sieci informatyczno-telekomunikacyjnych

Ust. 1. Naruszenie zasad eksploatacji środków przechowywania, przetwarzania lub przekazywania chronionych informacji komputerowych bądź sieci informatyczno-telekomunikacyjnych i wyposażenia końcowego, a także zasad dostępu do sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, które spowodowało zniszczenie, zablokowanie, modyfikację bądź skopiowanie informacji komputerowych i które wyrządziło szkodę w dużym rozmiarze –

kara grzywny w wysokości do 500 tys. rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres do osiemnastu miesięcy, bądź kara prac poprawczych na okres od sześciu miesięcy do jednego roku, albo kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara prac przymusowych na okres do lat dwóch, lub kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Ust. 2. Czyn, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli spowodował on ciężkie skutki lub wywołał zagrożenie ich nastąpienia –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu bądź kara pozbawienia wolności na tenże okres.

Art. 274.1. Niezgodny z prawem wpływ na infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej

Ust. 1. Utworzenie, rozpowszechnianie i (lub) wykorzystanie programów komputerowych bądź innych informacji komputerowych, w sposób oczywisty przeznaczonych do niezgodnego z prawem wpływu na krytyczną infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej, w tym do zniszczenia, blokowania, modyfikacji, kopiowania informacji zawartych w niej bądź neutralizacji środków ochrony wskazanej informacji –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, bądź kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do pięciu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech.

Ust. 2. Niezgodny z prawem dostęp do chronionych informacji komputerowych, znajdujących się w krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej, w tym z wykorzystaniem programów komputerowych bądź informacji komputerowych, które w sposób oczywisty przeznaczone są do niezgodnego z prawem wpływu na krytyczną infrastrukturę informatyczną Federacji Rosyjskiej, bądź innych programów komputerowych, jeśli spowodował on wyrządzenie szkody krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech wraz z fakultatywną karą ograniczenia wolności na okres do lat dwóch, albo kara pozbawienia wolności na okres od dwóch do sześciu lat i obligatoryjna kara grzywny w wysokości od 500 tys. do 1 mln rubli albo w wysokości wynagrodzenia za pracę lub innego dochodu skazanego za okres od jednego roku do lat trzech.

Ust. 3. Naruszenie zasad eksploatacji środków przechowywania, przetwarzania lub przekazywania chronionych informacji komputerowych, znajdujących się w krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej, bądź systemów informatycznych, sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, zautomatyzowanych systemów zarządzania, sieci elektrołączności, związanych z krytyczną infrastrukturą informatyczną Federacji Rosyjskiej, albo zasad dostępu do wymienionych informacji, systemów informatycznych, sieci informatyczno-telekomunikacyjnych, zautomatyzowanych systemów zarządzania, sieci elektrołączności, jeśli spowodowało to wyrządzenie szkody krytycznej infrastrukturze informatycznej Federacji Rosyjskiej –

kara prac przymusowych na okres do lat pięciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech, bądź kara pozbawienia wolności na okres do lat sześciu i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 4. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2 lub w ust. 3 niniejszego artykułu, popełnione przez grupę osób będących w zмовie lub przez zorganizowaną grupę, bądź przez osobę w wykorzystaniem swojego stanowiska służbowego –

kara pozbawienia wolności na okres od trzech do ośmiu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat trzech.

Ust. 5. Czyny, przewidziane w ust. 1, ust. 2, ust. 3 lub w ust. 4 niniejszego artykułu, jeśli spowodowały one ciężkie skutki –

kara pozbawienia wolności na okres od pięciu do dziesięciu lat i fakultatywna kara pozbawienia prawa zajmowania określonych stanowisk lub zajmowania się określoną działalnością na okres do lat pięciu.

